

การพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
กรณีศึกษา วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จังหวัดสุพรรณบุรี

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว
พฤษภาคม 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

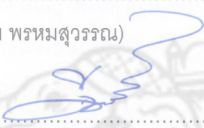
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การพัฒนาการจัดการแข่งขัน
วิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษา วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จังหวัด
สุพรรณบุรี" ของ จิรัชัย หมั่นฤทธิ์ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว ของมหาวิทยาลัยนครสวรรค์

.....ประธาน

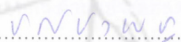
(ดร.อารินทร์ สงวนเสริมศรี)

.....กรรมการ

(ดร.สิทธิชัย พรหมสุวรรณ)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุทินันท์ พรหมสุวรรณ)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รสขงพร โกมลเสวิน)

อนุมัติ

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณิงนิจ ภูพัฒน์วิบูลย์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

11 พฤษภาคม 2553

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของ ดร.สิทธิชัย พรหมสุวรรณ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้อุทิศสละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษา พร้อมทั้งให้คำแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของวิทยานิพนธ์ด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

กราบขอบพระคุณประธานกรรมการจัดการแข่งขัน เป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ อนุญาตให้ทำการสอบถามกับนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่เข้าร่วมการแข่งขันและข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันในการทำวิจัย ขอขอบพระคุณคณะกรรมการจัดการแข่งขันทุกท่านที่ให้ความร่วมมือและอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างดีในการเข้าไปทำวิจัยและเก็บข้อมูลสำหรับการทำวิจัยในครั้งนี้

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุกๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบอบและอุทิศแต่ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการท่องเที่ยวและการกีฬาในประเทศและผู้ที่เกี่ยวข้องบ้างไม่มากก็น้อย

จิรัชย์ หมั่นฤทธิ

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษา วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จังหวัดสุพรรณบุรี
ผู้วิจัย	จิรัชย์ หมั่นฤทธิ
สถานที่ศึกษา	ดร.สิทธิชัย พรหมสุวรรณ
กรรมการที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.สุทินันท์ พรหมสุวรรณ
ประเภทสารนิพนธ์	วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2552
คำสำคัญ	การจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ, วิ่งเพื่อสุขภาพ, การวิ่งเพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยว

บทคัดย่อ

ในปัจจุบันนี้ กล่าวได้ว่าสุขภาพเป็นเรื่องอันดับแรกๆที่คนให้ความสำคัญในการดูแลตนเอง ซึ่งการดูแลสุขภาพนั้นสามารถทำได้หลากหลายวิธี เช่น ควบคุมอาหาร ตรวจสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ หรือจะเป็นการออกกำลังกายซึ่งเป็นเรื่องคู่กันกับการดูแลสุขภาพ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จะประยุกต์ในเรื่องของสุขภาพและการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน โดยการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพต่อการจัดการแข่งขัน และเพื่อเป็นการกระตุ้นการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งผู้วิจัยจะนำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาและปรับปรุงสำหรับการจัดการแข่งขันในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้รูปแบบของการวิจัยเชิงเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม 400 ชุด สำหรับกลุ่มตัวอย่างนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่เข้าทำการแข่งขัน และการสัมภาษณ์คณะกรรมการจัดการแข่งขัน จากนั้นนำผลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ด้วยการใช้สถิติร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) T-Test การวิเคราะห์การแปรปรวน (ANOVA) สำหรับการจัดการแข่งขันวิ่งมาราธอน-มหัศจรรย์สุพรรณบุรีที่มีจุดประสงค์ต่างกัน เป็นต้นว่า การแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพและส่งเสริมการท่องเที่ยว การจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ การจัดการแข่งขันด้านบริการท่องเที่ยว ไม่มีผลต่อความพึงพอใจของนักวิ่ง ส่วนศักยภาพทางการท่องเที่ยว กิจกรรมท่องเที่ยว สถานที่ การคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อน การให้ข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว มีผลต่อความพึงพอใจ

ของนักวิ่งที่มาร่วมแข่งขัน ผลการทดสอบ พบว่า ศักยภาพทางการท่องเที่ยว ข้อมูลข่าวสารมีผลต่อความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มาร่วมการแข่งขัน

ข้อเสนอแนะ : จังหวัดควรประชาสัมพันธ์การแข่งขันเพิ่มขึ้น เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ทราบถึงกิจกรรมที่จัด รายละเอียดการเข้าร่วม ค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมถึงการให้ข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ต่อนักท่องเที่ยวและผู้เข้าร่วมงาน เพื่อให้นักท่องเที่ยวตัดสินใจเข้าร่วมงานได้ง่ายขึ้น และช่วยกระตุ้นการท่องเที่ยวในจังหวัด

Title DEVELOPING THE MANAGEMENT OF HEALTHY RACING TO ENCOURAGE TRAVEL : A CASE STUDY OF SUPHANBURI MARATHON 2009

Author Jirachai Muenlit

Advisor Sitthichai Promsuwan, Ph.D.

Co - Advisor Associate Professor Suthinan Promsuwan, Ph.D.

Academic Paper Thesis M.A. in Hotel and Tourism Management, Naresuan University, 2009

Keywords Management of Healthy Running Racing, Healthy Run, Running to Encourage Travel

ABSTRACT

Nowadays Health Promotion is the most important matter that people do care about and there has so many different methods that one can do i.e. Diet Control, Check-up regularly or Doing some exercise promptly with Health Promotion. Thus Researcher has some adjusted idea for mixing Health Promotion together with Tourism. By managing this "Racing Program" to having a good health and promote tourism in "Suphanburi" Province simultaneously. Their aim is to study the racing-competitors' satisfaction and urge Tourism in its area which finally the researcher will analyze the result for the next racing-improvement.

Quantity and Quality Researches are used to measure by data-collecting 400 sets of questionnaires. The samples are racing-competitors and committee's interview. After that analyze them by using Percentage, Mean, Standard Deviation, T-Test, ANOVA Regarding to the various types of "Suphanburi's Amazing-Marathon Program" for examples : Racing-Health Promotion to promote Tourism, Racing to having a good health, Competition in between their services do not have any effected for their satisfaction. On the contrary, the Efficiency of Tourism, Activities, Tourist Attraction Spots, Transportation, Accommodation and Tourist Information Centre are satisfied their needs.

We found that “The Efficiency of Tourism and Giving Information” can complete what they want.

Recommendations: To easily access for necessary information and promote tourism, the province has to public this racing program more widely. By giving them more details about activities that they have, how to participate this program, expenditure, facilities and so on.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
สมมติฐานของการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
ทฤษฎีด้านการท่องเที่ยว.....	8
การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ.....	12
กีฬาเพื่อสุขภาพ.....	26
ทฤษฎีองค์กรและหลักการจัดการ.....	45
ทฤษฎีความพึงพอใจ.....	57
การจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี มาราธอน.....	60
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	61
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	64
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	64
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	65
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	70
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	72
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	73
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์ สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	79
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยว	82
5 บทสรุป.....	128
สรุปผลการวิจัย.....	129
อภิปรายผลการวิจัย.....	134
ข้อเสนอแนะ.....	137
บรรณานุกรม.....	139
ภาคผนวก.....	141
ประวัติผู้วิจัย.....	147

สารบัญตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาศึกษาในประเทศไทย ช่วงปี 2545-2548	17
2	แสดงข้อดีและข้อจำกัดของประเทศสิงคโปร์	18
3	แสดงข้อดีและข้อจำกัดของประเทศอินเดีย	19
4	แสดงการวิเคราะห์ SWOT.....	20
5	แสดงภาวะคุกคามและโอกาส	21
6	แสดงระดับการออกกำลังกายจากอัตราชีพจร จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	32
7	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามเพศ	73
8	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามกลุ่มอายุ	74
9	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามประเภทการแข่งขัน	75
10	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามการศึกษา	76
11	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามอาชีพ	77
12	แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	78
13	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	79
14	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านบริการการจัดการแข่งขัน	80

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
15	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านบริการด้านการท่องเที่ยว	81
16	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	82
17	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	83
18	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	84
19	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก	85
20	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านข้อมูลข่าวสาร	86
21	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ.....	88
22	แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวกับอายุ.....	90
23	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ	91
24	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันกับความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	92
25	แสดงการทดสอบการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ	94

สารบัญตาราง (ต่อ)

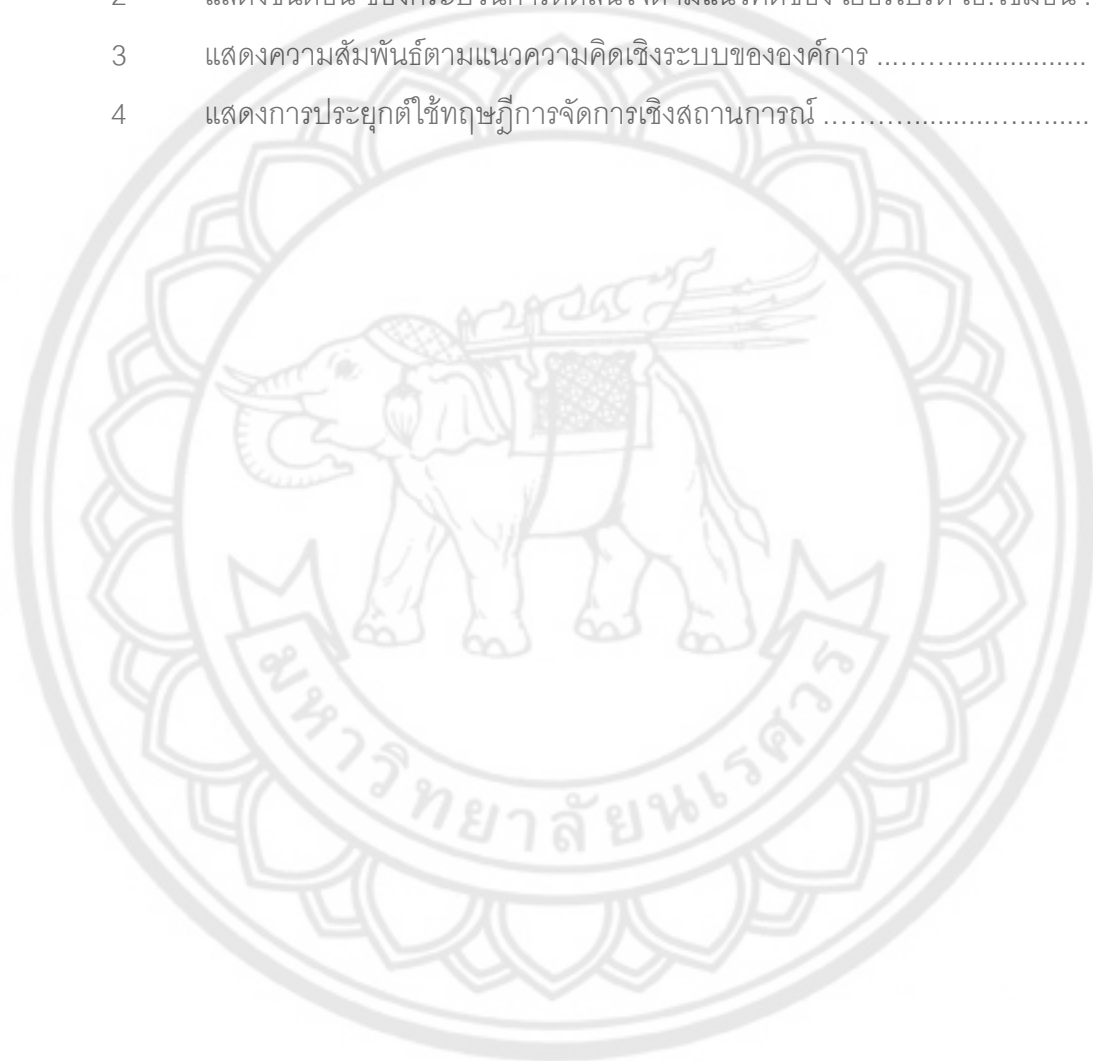
ตาราง		หน้า
26	แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเภทการแข่งขัน	96
27	แสดงการทดสอบการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทการแข่งขัน.	97
28	แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวกับการศึกษา	99
29	แสดงการทดสอบการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา	100
30	แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวกับอาชีพ	102
31	แสดงการทดสอบการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ	103
32	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	105
33	แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวกับรายได้	108
34	แสดงการทดสอบการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้	109
35	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามเพศ	111
36	แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพกับอายุ	113

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
37	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามอายุ.....	114
38	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันกับความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	115
39	แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพกับประเภทการแข่งขัน	119
40	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามประเภทการแข่งขัน	120
41	แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพกับการศึกษา...	121
42	แสดงการทดสอบการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามประเภทการแข่งขัน	122
43	แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพกับอาชีพ	124
44	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามอาชีพ.....	125
45	แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพกับรายได้	126
46	แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามรายได้.	127

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
1	แสดงกรอบแนวความคิด	6
2	แสดงขั้นตอน ของกระบวนการตัดสินใจตามแนวคิดของ เฮอริเบิร์ต เอ. ไชมอน .	54
3	แสดงความสัมพันธ์ตามแนวความคิดเชิงระบบขององค์การ	55
4	แสดงการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการจัดการเชิงสถานการณ์	56

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ในปัจจุบัน อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้กลายมาเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อระบบเศรษฐกิจของโลกไปแล้ว เป็นที่ยอมรับกันว่าเกือบจะทุกประเทศในโลกนี้ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้เจริญเติบโตจนกลายมาเป็นสินค้าหลักในระบบการค้าระหว่างประเทศอย่างรวดเร็ว และในหลายประเทศ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญอยู่ในระดับที่ 1-3 ของ 10 อันดับแรกในอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศนั้นๆ อีกด้วย

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของไทยในปัจจุบันถือว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจของประเทศไทย สามารถสร้างเงินตราต่างประเทศมากกว่าแสนล้านบาทในแต่ละปีซึ่งเป็นรายได้ที่มีมูลค่าสูงมาก เมื่อเทียบกับอุตสาหกรรมอื่นๆ เช่น พกอุตสาหกรรมสิ่งทอและสินค้าเกษตร โดยที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้ส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไทยทำให้เกิดการจ้างงานและเกิดการกระจายรายได้ไปสู่ภาคธุรกิจท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องส่งผลให้มีการนำความเจริญไปสู่ภูมิภาคในด้านต่างๆ ในเรื่องของการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว การสร้างระบบสาธารณูปโภค สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวและประชาชนในประเทศ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย รายงานประจำปี 2550)

การกีฬาในปัจจุบันมีการพัฒนา และตื่นตัวขึ้นอย่างมาก ทั้งในกลุ่มนักกีฬาระดับชาติและประชาชนทั่วไป เนื่องจากการส่งเสริมและผลักดันอย่างต่อเนื่อง จะเห็นว่ามีคนนิยมเล่นกีฬามากขึ้น ถึงแม้บางคนไม่มีโอกาสเล่นก็ยังนิยมดูกีฬา รายการโทรทัศน์ วิดีโอ และสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ ก็เน้นเรื่องการกีฬา มากขึ้น สิ่งเหล่านี้จะสะท้อนให้เห็นภาพรวมถึงความสนใจ ทางด้านกีฬาที่ เพิ่มมากขึ้น อย่างชัดเจนภายในประเทศของเราควบคู่ ไปกับความเจริญทางวัตถุและเศรษฐกิจ กีฬานั้น ให้ผลทางตรง ซึ่งเกิดขึ้นแน่นอน คือ การมีสุขภาพดี ทั้งกาย และจิตใจ ใครเล่นกีฬาก็จะได้ผลนี้ กลับไปเสมอ ถ้าเรารู้จักกำหนดทิศทาง ของกีฬา ก็จะสามารถ นำไปพัฒนาชาติ อีกต่อหนึ่งได้ เช่น ถ้ากำหนดเป้าหมาย ส่งเสริมกีฬา เพื่อสุขภาพ ในมวลชน และผู้ใช้แรงงาน ประชาชน และผู้ใช้แรงงาน เหล่านี้ก็จะได้ผลทางตรง คือ สุขภาพดี ผลทางอ้อม คือ เจ็บป่วยน้อยลง สามารถทำงานได้มากมีผลงานดีขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพ เพิ่มผลผลิต และทำให้เศรษฐกิจของชาติ ขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว หรือถ้ากำหนดเป้าหมายส่งเสริมกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ นักกีฬาเหล่านี้ยังคงได้ผลทางตรง คือสุขภาพดี เช่นเดียวกับผลทางอ้อม คือได้รับชัยชนะในการ

แข่งขันทั้งระดับประเทศและระดับนานาชาติ ได้เหรียญทองจำนวนมาก ซึ่งส่งผลสะท้อนให้เห็นสถานภาพรวม ของประเทศนั้นว่ามีความมั่นคงทั้งทางด้านเศรษฐกิจการเมืองการปกครอง และสมรรถภาพของประเทศ ของประชาชนในชาตินั้นด้วย

กีฬาในปัจจุบันได้มีบทบาทสำคัญและอยู่ในความสนใจของนักท่องเที่ยวนักกีฬาทั่วทุกทิศ ยังรวมไปถึงผู้ที่ชื่นชอบในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพและความสนุกสนาน โดยผู้ที่ชื่นชอบในกีฬาที่แตกต่างกันไป การวิ่งเพื่อสุขภาพก็เป็นอีกหนึ่งกีฬาที่ได้รับความนิยมจากประชาชน และกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพต้องใช้พื้นที่ในการแข่งขัน จึงเป็นผลทำให้การจัดการแข่งขันในแต่ละครั้งจะต้องมีพื้นที่มาก สถานที่จัดงานในการแข่งขันในแต่ละครั้งมักจะอยู่ในต่างจังหวัด จึงก่อให้เกิดการเดินทางไปยังในสถานที่ต่างๆ ทั้งทางรถยนต์ส่วนบุคคล รถโดยสาร รถไฟและทางเครื่องบิน หรือจะเป็นทางเรือก็ตามแต่ละสถานที่ มีการใช้โรงแรมที่พัก แต่ในปัจจุบันการให้การส่งเสริมสนับสนุน จากส่วนต่างๆนั้นยังไม่มากพอ และยังพัฒนาไม่ตรงตามความต้องการของนักวิ่งเพื่อสุขภาพ จึงแนวคิดว่าการท่องเที่ยวในลักษณะที่มีกิจกรรมอื่นมาควบคู่กับการท่องเที่ยวนั้น น่าจะมีส่วนเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวในส่วนต่างๆ และอาจพัฒนารูปแบบของการท่องเที่ยวเชิงกีฬาโดยเฉพาะก็เป็นได้ หากได้มีการจัดรูปแบบของการจัดการแข่งขันให้มีความน่าสนใจก็จะเป็นแหล่งรายได้ อีกด้านของประเทศไทย

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงเกิดความสนใจที่จะศึกษาถึงการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ในจังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งนี้เพื่อทราบถึงปัญหาและความพึงพอใจแนวคิด ความคิดเห็นของผู้ที่เดินทางไปร่วมกิจกรรมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ เพื่อเพิ่มกิจกรรมการท่องเที่ยวของไทยให้มากขึ้น และเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย ที่เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ในการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน การจัดการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และด้านบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี
3. เพื่อศึกษาการพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย เรื่องการพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการวิจัยเชิงปริมาณนั้นเป็นการทำแบบสอบถามระดับความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มาร่วมการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน ในด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพและด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี และการวิจัยเชิงคุณภาพจะเป็นการสัมภาษณ์คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ที่ใช้ผลของนักวิ่งเพื่อสุขภาพได้ทำการตอบแบบสอบถาม ในเรื่องความพึงพอใจของการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ และศักยภาพทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. เพื่อศึกษาการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ของจังหวัดสุพรรณบุรี
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ และด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยว ของการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จังหวัดสุพรรณบุรี
3. เพื่อศึกษาการพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี

ขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษา

ในที่นี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาในจังหวัดที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว และมีการส่งเสริมการกีฬาอย่างจริงจัง ซึ่งจังหวัดสุพรรณบุรีได้มีการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวและการกีฬาอย่างต่อเนื่อง และมีแหล่งทรัพยากรทางการท่องเที่ยวมาก อาทิเช่น หอคอยบรรหาร-แจ่มใส และสวนเฉลิมภัทรราชินี เป็นต้น และในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีได้จัดการแข่งขันกีฬาในหลายรายการ ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งประเทศไทย การแข่งขันกีฬาแห่งชาติ หรือการแข่งขันในระดับนานาชาติ โดยพื้นที่ในจังหวัดสุพรรณบุรีมีความเหมาะสมในทุกๆด้าน การศึกษาวิจัยในครั้งนี้จึงเลือกพื้นที่การศึกษา ที่หน้าศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่เป็นจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ในรายการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน วันอาทิตย์ที่ 8 พฤศจิกายน 2552 ในที่นี้ผู้จัดจะทำการศึกษานักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่มาเข้าร่วมการจัดการแข่งขัน 15,500 คน (คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ปี 2552)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง กลุ่มนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย ที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน การกำหนดขนาดตัวอย่างจากการคำนวณ 15,500 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำแนกตามระดับความคลาดเคลื่อน ของ Taro Yamane ได้ขนาดตัวอย่างจากการคำนวณ 390 กลุ่มตัวอย่าง (ผู้วิจัยได้ทำการเก็บแบบสอบถามจำนวน 400 ชุด)

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ศึกษาผลจากการตอบแบบสอบถามจากนักวิ่งเพื่อสุขภาพในด้านความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ และด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยว ของการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยกำหนดผู้ให้สัมภาษณ์ คณะกรรมการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จำนวน 5 ท่าน จากผลการตอบแบบสอบถามจากนักวิ่งเพื่อสุขภาพในด้านความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ และด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยว ของการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน

ขอบเขตด้านพื้นที่ศึกษา ในที่นี้ผู้วิจัยจะทำการสัมภาษณ์ ที่ทำการของคณะกรรมการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน ศาลากลางจังหวัด อําเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางจากที่หนึ่ง ซึ่งมักหมายถึง จากสถานที่อาศัยไปยังอีกที่หนึ่งถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการพักผ่อน เพื่อการศึกษา ของนักวิ่งเพื่อสุขภาพ

สถานที่ท่องเที่ยว หมายถึง สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการพักผ่อนหย่อนใจ ของนักวิ่งเพื่อสุขภาพ

กิจกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง การจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความต้องการของนักวิ่งเพื่อสุขภาพ เช่น การจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ

ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ หมายถึง การท่องเที่ยวรูปแบบหนึ่งที่เป็นการผสมผสานระหว่างด้านสุขภาพ การออกกำลังกาย บำรุงรักษาสุขภาพ และความสมดุลของอาหาร ก่อนให้เกิดความรู้ และปรับความสมดุลของร่างกาย

วิ่งเพื่อสุขภาพ หมายถึง การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพไม่ได้หวังเพื่อความเป็นเลิศ ที่มาร่วมการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน

นักวิ่งเพื่อสุขภาพ หมายถึง นักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย ที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน

ความพึงพอใจ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกของบุคคลซึ่งเป็นผลมาจากการประเมินคุณภาพการบริการจากการรับรู้ สิ่งที่ได้รับสิ่งที่คาดหวังเกี่ยวกับการบริการนั้นของนักวิ่งเพื่อสุขภาพ

การพัฒนา หมายถึง การกระทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่าเดิมอย่างเป็นระบบ หรือการทำให้ดีขึ้นกว่าสภาพเดิมที่เป็นอยู่อย่างเป็นระบบ เพื่อนักวิ่งเพื่อสุขภาพ

มาราธอน หมายถึง ระยะทางในการวิ่ง 42.195 กิโลเมตร

ฮาล์ฟมาราธอน หมายถึง ระยะทางในการวิ่ง 21.1 กิโลเมตร หรือครึ่งของมาราธอน

มินิมาราธอน หมายถึง ระยะทางในการวิ่ง 10.5 กิโลเมตร หรือครึ่งของฮาล์ฟมาราธอน

เดินวิ่งเพื่อสุขภาพ หมายถึง ระยะทางในการวิ่ง 3.5 กิโลเมตร

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง การพัฒนาจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว วิ่ง มหัทศจรยส์สุพรรณบุรีมาราธอน มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพ 1 แสดงกรอบแนวความคิด

สมมติฐานของการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคล (เพศ อายุ ประเภทการแข่งขัน การศึกษา อาชีพ รายได้) ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
2. ข้อมูลส่วนบุคคล (เพศ อายุ ประเภทการแข่งขัน การศึกษา อาชีพ รายได้) ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวจะใช้เป็นฐานอ้างอิงในการศึกษา ดังนี้

ทฤษฎีและแนวความคิดที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีด้านการท่องเที่ยว
2. การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
3. กีฬาเพื่อสุขภาพ
4. ทฤษฎีองค์กรและหลักการจัดการ
5. แนวคิดด้านความพึงพอใจ
6. การจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี มาราธอน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีด้านการท่องเที่ยว

ความหมายของการท่องเที่ยว (The Meaning Tourism)

ปรีชา แดงใจณ์ (2544, หน้า 29-37) การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำ โดยปกติการท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางของคนจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งโดยไม่คำนึงว่าระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกล และการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่

องค์การสหประชาชาติในคราวประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยว ณ กรุงโรม เมื่อปีพ.ศ. 2506 ได้ให้คำนิยามของการท่องเที่ยวไว้ว่า หมายถึง กิจกรรมที่มีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ คือ

1. ต้องมีการเดินทาง
2. ต้องมีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยม
3. ต้องมีจุดมุ่งหมายของการเดินทาง

พระราชบัญญัติการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ให้ความหมายของ “อุตสาหกรรมท่องเที่ยว” ว่า หมายถึง อุตสาหกรรมใดๆ ที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรไทย มีค่าตอบแทนและหมายความรวมถึง ธุรกิจนำเที่ยว สถานที่ตาก

อากาศสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจขายของที่ระลึกหรือสินค้าสำหรับนักท่องเที่ยว ธุรกิจสำหรับนักท่องเที่ยว และการดำเนินงานนิทรรศการ งานแสดง ออกกำลังกายหรือดำเนินการอื่นใดโดยมีความมุ่งหมายเพื่อชักนำหรือส่งเสริมให้มีการท่องเที่ยว

ลักษณะของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Characteristic of Tourism Industry)

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งมีลักษณะของกระบวนการผลิตเช่นเดียวกับอุตสาหกรรมทั่วไป มี

1. โรงงาน ได้แก่ อาณาบริเวณที่นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือน เป็นบริเวณที่เข้าถึงได้ไม่ยาก มีสถานที่พักและบริการที่สะดวกพอสมควรสำหรับการพักอยู่ชั่วคราว
2. วัตถุดิบ ได้แก่ ทรัพยากรทางการท่องเที่ยวที่ชักจูงใจให้นักท่องเที่ยวสนใจมาชม
3. การลงทุนสร้างโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนนหนทาง ไฟฟ้า ประปา ฯลฯ มีการลงทุนสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการต่างๆ เช่น ที่พัก ร้านอาหาร สถานพักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น
4. การใช้แรงงานเพื่อสร้างสาธารณูปโภค การผลิตสินค้าและบริการ
5. ผลิตผล ได้แก่ บริการของธุรกิจที่ประกอบกับเป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ภัตตาคาร บริษัทนำเที่ยว เป็นต้น
6. การส่งเสริมการขาย มีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ผลิตผลเป็นที่รู้จักแพร่หลายมีการรณรงค์ให้เกิดความต้องการซื้อผลิตผลเหล่านี้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, หน้า 7-9) กล่าวว่า การท่องเที่ยวจะต้องมีการเดินทางโดยสมัครใจเป็นการชั่วคราวโดยมีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ใดก็ได้ ที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ ซึ่งวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของการท่องเที่ยวนั้น Douglas Foster ได้เขียนไว้ในหนังสือ "Travel and Tourism Management" ว่าความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเดินทางพอแบ่งได้เป็น 9 อย่างคือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุด (Holiday-Mass Popular Individual) เป็นการใช้เวลาวันหยุดเพื่อพัก โดยไม่ทำอะไร เพื่อขจัดความเมื่อยล้าทั้งหลายทั้งปวง ทั้งทางกายและทางใจที่เกิดขึ้นในเวลาทำงานให้หมดสิ้นไป และเรียกพละกำลังกลับคืนมาสำหรับเริ่มต้นทำงานในวันใหม่
2. การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนา (Cultural Religion) เป็นการใช้เวลาในการท่องเที่ยวแสวงหาความรู้ด้านวิทยาการเกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติต่าง ๆ หรือเพื่อศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ในแง่มานุษยวิทยา และสังคมวิทยา หรือเพื่อชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์

3. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Educational) หมายถึงบุคคลที่เดินทางไปศึกษาหรือทำวิจัยในด้านสังคมวิทยา และมานุษยวิทยา ซึ่งพักอาศัยอยู่ในสถานที่ศึกษานั้น ๆ เป็นเวลานาน ซึ่งในช่วงพักหรือหยุดก็จะกลายเป็นักท่องเที่ยวไปโดยปริยาย
4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาและความบันเทิง (Sport and Recreation) ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ
 - 4.1 การท่องเที่ยวเพื่อชมการแข่งขันกีฬาครั้งใหญ่ ๆ ของโลก เช่น กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ ฟุตบอลโลก
 - 4.2 การท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬายังถิ่นที่มีการเล่นกีฬานั้น ๆ เช่น สกิ เรือใบ ล่าสัตว์ ตกปลา กอล์ฟ
5. การท่องเที่ยวเพื่อเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ (Historical and Special Interests)
6. การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรก (Hobbies)
7. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Visiting Friend / Relation)
8. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (business) เป็นเวลาที่นักท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจมักจะจัดเวลาที่ว่างจากการปฏิบัติภารกิจ ไว้สำหรับการท่องเที่ยวโดยเฉพาะ หรือถือโอกาสอยู่ท่องเที่ยวต่ออีกสัก 2-3 วัน เช่น พัทยา ภูเก็ต เชียงใหม่
9. การท่องเที่ยวเพื่อประชุมสัมมนา (Conference Congress) ในการจัดวาระการประชุมทั้งหลาย ผู้จัดจะต้องมีรายการนำเที่ยวอย่างน้อย 1 ที่ ทำให้ผู้เข้าประชุมและผู้ติดตามกลายเป็นนักท่องเที่ยวอย่างสมบูรณ์ ซึ่งการจัดประชุมแต่ละครั้งมักจะเลือกสถานที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวเป็นสถานที่ประชุม

ความหมายของนักท่องเที่ยว (Tourist)

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, หน้า 116) นักท่องเที่ยวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของการท่องเที่ยว ถ้าไม่มีนักท่องเที่ยว การท่องเที่ยวก็เกิดขึ้นไม่ได้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้นิยามความหมายโดยแยกเป็น นักท่องเที่ยว (Tourist) หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พักถาวรของตน ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราวตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน) แต่ไม่เกิน 90 วัน เป็นการเดินทางไปโดยสมัครใจด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มิใช่การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ ทั้งนี้ผู้โดยสารมาจากทางเรือสำราญทางทะเลแล้วไม่พักค้างคืนบนฝั่งก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว และผู้โดยสารผ่านที่แวะพักเพื่อต่อเครื่องบินก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน นักท่องเที่ยว (Tourist) ตามความหมายของสันนิบาตชาติที่ได้ให้คำนิยามไว้ในปี พ.ศ. 2480 ว่านักท่องเที่ยว หมายถึงผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมิใช่ที่พักถาวรของตน

ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราวตั้งแต่ 24 ชั่วโมงขึ้นไป (มีการค้างคืนอย่างน้อย 1 คืน) แต่ไม่เกิน 90 วัน เป็นการเดินทางไปโดยสมัครใจด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มีใ้การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ ทั้งนี้ผู้โดยสารมาทางเรือสำราญทางทะเลแล้วไม่พักค้างคืนบนฝั่งก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว และผู้โดยสารผ่านที่แวะพักเพื่อต่อเครื่องบินก็จะไม่นับว่าเป็นนักท่องเที่ยว

นักทัศนาจร (Excursionist) หมายถึง ผู้ที่เดินทางไปอยู่ในสถานที่อันมีค่าใช้จ่ายนั้กถาวรของตน ซึ่งเป็นการเดินทางไปอยู่ชั่วคราว ในระยะเวลาสั้นๆ ไม่ถึง 24 ชั่วโมง (ไม่ได้ค้างคืน) และเดินทางไปโดยสมัครใจ ด้วยวัตถุประสงค์ใดๆ ก็ตามที่มีใ้การไปประกอบอาชีพหรือหารายได้ ทั้งนี้ผู้โดยสารเรือสำราญทางทะเลที่พักแรมในเรือสำราญจะถูกนับว่าเป็นนักทัศนาจร แต่ผู้โดยสารผ่านที่แวะพักเพื่อต่อเครื่องบินจะไม่นับว่าเป็นนักทัศนาจร

ผู้มาเยือน (Visitor) ซึ่งหมายรวมถึง ผู้ที่เดินทางเข้ามาในประเทศ โดยจำแนกเป็นนักท่องเที่ยวหรือเป็นนักทัศนาจรก็ได้ตามแต่จะตรงกับคุณสมบัติหรือนิยามในข้อความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยว (Tourism Resources)

ความหมายของทรัพยากรการท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยว

บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา (2548, หน้า 54-69) ทรัพยากรการท่องเที่ยวหรือแหล่งท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดใจที่ก่อให้เกิดการเดินทางหรือท่องเที่ยว เพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนานและเพิ่มพูนความรู้ตลอดจนทัศนคติที่กว้างขวางในแง่ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทรัพยากรการท่องเที่ยวเปรียบเสมือน “สินค้า” และเป็นสินค้าที่สามารถดึงดูด “ลูกค้า” หรือนักท่องเที่ยวให้เดินทางมาซื้อถึงที่ตั้งของสินค้าได้อีกด้วย

ประเภทของทรัพยากรการท่องเที่ยว สามารถจำแนกได้ตามลักษณะความต้องการของนักท่องเที่ยวได้เป็น 3 ประเภทดังนี้

1. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางธรรมชาติ หมายถึง สภาพทางกายภาพของธรรมชาติที่มีความสวยงามหรือน่าสนใจต่อการเดินทางไปชม
2. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ โบราณวัตถุสถาน และศาสนา หมายถึง สิ่งที่มีคุณค่าที่มนุษย์ได้สร้างสรรค์ขึ้นตามวัตถุประสงค์ และเพื่อประโยชน์ของมนุษย์เอง ทั้งที่เป็นมรดกทางอดีต และที่ได้สร้างขึ้นในปัจจุบัน ซึ่งมักมีลักษณะเป็นวัตถุ พื้นที่ หรือสิ่งก่อสร้าง แต่มีผลดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว อาทิ อนุสรณ์สถาน เมืองโบราณ ปราสาทหิน พระราชวัง ถ้ำมีอแดง อุทยาน ประวัติศาสตร์ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง ฯลฯ
3. ทรัพยากรการท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และกิจกรรม หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม และการประพฤติปฏิบัติที่ยึดถือสืบทอดกันต่อมาตลอดจนกิจกรรมต่างๆ ที่มีผลต่อการดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด จากกิจการงานประจำ โดยปกติ การท่องเที่ยวหมายถึง การเดินทางของคนจากที่แห่งหนึ่งไปยังอีกแห่งหนึ่ง เป็นการชั่วคราว โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการพักผ่อน หรือหาความรู้ ซึ่งครอบคลุมถึงการเดินทางเพื่อธุรกิจตราที่ผู้เดินทางยังมีได้ตั้งหลักแหล่งถาวร และไม่ได้รับรายได้เพื่อยังชีพจากเจ้าของถิ่นปลายทางโดยการท่องเที่ยวยังเป็นผลรวมของประสบการณ์พิเศษกับสัมพันธภาพซึ่งเกิดจากการเดินทางและการพักผ่อนต่างถิ่นเป็นการชั่วคราว โดยมีได้ประกอบอาชีพ

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism)

อารัญ บุญชัย และ จินนา ตันศรวิพุก (2546, หน้า 22-27) กล่าวว่าทำให้การบริการด้านสุขภาพ นับเป็นธุรกิจรูปแบบใหม่ที่ปัจจุบันได้รับความนิยมจากลูกค้าแพร่หลาย สามารถสร้างรายได้หมุนเวียนภายในประเทศนับเป็นหมื่นล้านบาทต่อปี ดังนั้นเพื่อส่งเสริมธุรกิจดังกล่าวเติบโตอย่างมีคุณภาพ และเป็นแหล่งสร้างรายได้หลักแก่ภาคธุรกิจท่องเที่ยวของประเทศไทย โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้กำหนดเป้าหมายกลุ่มผลผลิต (Product line) ไว้ 3 กลุ่ม คือ บริการด้านการแพทย์ (Medical service) บริการส่งเสริมสุขภาพ (Alternative health service) และผลิตภัณฑ์สุขภาพและสมุนไพร (Herbal product) ทั้งนี้เพื่อพัฒนามาตรฐานผลิตภัณฑ์ มาตรฐานการให้บริการและส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวประเภทนี้ ให้เป็นแหล่งรายได้หลักอีกแห่งหนึ่ง

ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

อารัญ บุญชัย และ จินนา ตันศรวิพุก (2546) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม สงดงามใน แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตและพักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งเวลาจากการท่องเที่ยว เพื่อทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและ / หรือการบำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพ เช่น การรับคำปรึกษาแนะนำด้านสุขภาพ การออกกำลังกายอย่างถูกวิธีการนวด/ อบ/ ประคบสมุนไพร การฝึกปฏิบัติสมาธิ ตลอดจน การตรวจร่างกาย การรักษาพยาบาล และอื่นๆ โดยเป็นการท่องเที่ยวที่มีจิตสำนึกต่อการส่งเสริมและรักษาสุขภาพและสิ่งแวดล้อม โดยทั่วไป การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) จึงมีการจัดรายการท่องเที่ยวพักผ่อนท่ามกลางธรรมชาติ เพื่อเรียนรู้วิถีใช้พลังงาน จากธรรมชาติมาบำบัดรักษาและสร้างเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิตให้สดชื่นผ่อนคลาย เป็นการเพิ่มพูนพลังกำลังให้สมบูรณ์แข็งแรง ปรับสภาพจิตใจและร่างกายให้สมดุล และภายหลังการท่องเที่ยวก็สามารถนำกลับไปปรับประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพจึงเป็นที่ยั่งยืน (Sustainable) เพื่อให้เกิดการ บริหารและจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างรอบคอบชาญฉลาดบังเกิดประโยชน์สูงสุดต่อเนื่อง

ยาวนานในการพิทักษ์รักษาเอกลักษณ์ทางธรรมชาติและวัฒนธรรมไว้ได้อย่างยั่งยืน และก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อมของประเทศชาติและประชาคมโลกในระยะยาว

ประเภทของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) อาจแบ่งออกได้ตามจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของโปรแกรมกิจกรรมการท่องเที่ยว

และความต้องการของนักท่องเที่ยวเป็น 2 ประเภทหลักดังนี้

1. การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ (Health Promotion Tourism) เป็นการเดินทางไปท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมเพื่อการเรียนรู้วิถีชีวิตและพักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งเวลาจากการท่องเที่ยวส่วนหนึ่งมาทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพในที่พักผ่อนหรือนอกที่พักผ่อนอย่างถูกวิธี ตามหลักวิชาการและมีคุณภาพมาตรฐานอย่างแท้จริง เช่น การนวด / อบ / ประคบสมุนไพร การบริการสูดคนธบำบัด (Aroma Therapy) และวารีบำบัด (Water Therapy) การอาบน้ำแร่หรือน้ำพุร้อน การฝึกกายบริหารท่าฤๅษีดัดตน การฝึกปฏิบัติสมาธิแนวพุทธศาสนา การบริการอาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ และอื่นๆ โดยทั่วไป จึงมักนิยมการเดินทางไปท่องเที่ยวในชนบทต่างจังหวัดที่มี แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมที่สวยงาม โดยจัดโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพที่หลากหลายบรรจุไว้ในโปรแกรมการท่องเที่ยวด้วย และเลือกพักผ่อนในสถานที่พักตากอากาศประเภทโรงแรมหรือรีสอร์ทที่มีศูนย์สุขภาพหรือศูนย์กีฬาให้บริการส่งเสริมสุขภาพที่มีมาตรฐานคุณภาพอย่างแท้จริง เพื่อเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพในสถานที่พักผ่อนนั้นๆ จัดไว้ให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ดังนั้น ในการให้บริการดังกล่าวแก่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการจึงต้องดำเนินการพัฒนาบริการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว และกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและได้มาตรฐานคุณภาพที่เหมาะสม การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพจึงถือเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่ได้รับการนิยมแพร่หลายเป็นอย่างมาก และมีประโยชน์ในการสร้างจิตสำนึกต่อการส่งเสริมสุขภาพแลพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักท่องเที่ยว รวมทั้งการพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อมไปในตัวอีกด้วย

2. การท่องเที่ยวเชิงบำบัดรักษาสุขภาพ (Health Healing Tourism) เป็นการเดินทางไปท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรมเพื่อการเรียนรู้วิถีชีวิตและพักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งเวลาส่วนหนึ่งจากการท่องเที่ยวไปรับบริการบำบัดรักษาสุขภาพการรักษายาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่มีคุณภาพมาตรฐานอย่างแท้จริงเช่นการตรวจร่างกาย การรักษาโรคต่างๆ การทำฟันและการรักษาสุขภาพฟัน การผ่าตัดเสริมความงาม การผ่าตัดแปลงเพศ และอื่นๆ เป็นต้น โดยทั่วไปจึงมักมี

การจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่บรรจุโปรแกรมการเข้ารับบริการบำบัดรักษาโรค การรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสุขภาพต่างๆที่หลากหลาย เช่น การตรวจร่างกาย การรักษาโรคต่างๆ การทำฟัน การผ่าตัดเสริมความงาม หรือการผ่าตัดแปลงเพศ ฯลฯ เป็นต้น โดยเลือกใช้บริการในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่มีคุณภาพมาตรฐานอย่างแท้จริง ดังนั้น ผู้ประกอบการและผู้ให้บริการต้องดำเนินการพัฒนาบริการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวและกิจกรรมบำบัดรักษาสุขภาพที่ถูกต้องตามหลักวิชาการและได้มาตรฐานคุณภาพที่เหมาะสม การท่องเที่ยวเชิงบำบัดรักษาสุขภาพจึงเป็นรูปแบบการท่องเที่ยวที่มุ่งประโยชน์ต่อการรักษาฟื้นฟูสุขภาพนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ

รูปแบบของการจัดการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ

สุรพล ศรีวิทยา และคณะ (2546) ได้กล่าวในประเทศไทย การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Promotion Tourism) มีรูปแบบการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพที่แตกต่างหลากหลาย ดังตัวอย่างต่อไปนี้

1. ทัวร์แพทย์แผนไทย เยี่ยมชมวัดโพธิ์ที่มีประวัติความเป็นมาที่มีชื่อเสียงเก่าแก่ ซึ่งได้รับยกย่องว่าเป็นมหาวิทยาลัยเปิดแห่งแรกของประเทศไทย รับฟังการบรรยายสรุปและชมการสาธิตการนวดไทยแผนโบราณเพื่อการรักษาโรคและการส่งเสริมสุขภาพ ตลอดจนเรียนรู้และฝึกปฏิบัติวิธีการนวดไทยแผนโบราณจากผู้ที่มีความสามารถเปรียบเทียบกับวิธีการนวดแผนโบราณของประเทศไทยกับการนวดของประเทศอื่นๆของโลก
2. ทัวร์อาหารสมุนไพร เยี่ยมชมศูนย์เกษตรสมุนไพร สวนพฤกษศาสตร์สมุนไพร และศึกษาเรียนรู้ความมหัศจรรย์แห่งภูมิปัญญาไทยที่สร้างสรรค์วงจรวัฒนธรรมทางด้านอาหารสมุนไพรไร้พิษที่มีแคลอรีต่ำและเครื่องดื่มสมุนไพรที่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ การนวดแพทย์แผนไทย และอบสมุนไพรเพื่อบำบัดรักษาโรคและบำรุงรักษาสุขภาพ รวมทั้งการฝึกปฏิบัติสมาธิแนวพุทธ ศาสน์ / ฝึกโยคะ / ฝึกกายบริหารท่าฤๅษีดัดตน และชมการสาธิตกระบวนการผลิตอาหารและเครื่องดื่มสมุนไพร
3. ทัวร์สมุนไพรชนบท เยี่ยมชมทัศนศึกษาการปฏิบัติงานของกลุ่มชมรม สมาคม และผู้สนใจสมุนไพรเพื่อการรักษาโรคและบำรุงร่างกายในชนบทต่างจังหวัดที่ยังอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและหมอพื้นบ้านโดยจัดให้มีการเยี่ยมชมสวนสมุนไพรในสถานที่จริงและรับฟังการบรรยายสรรพคุณ รวมทั้งการสนทนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับหมอพื้นบ้านและชาวบ้านสมาชิกกลุ่มชมรมหรือสมาคมสมุนไพร
4. ทัวร์เกษตรธรรมชาติ เยี่ยมชมแหล่งการทำเกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริและการเรียนรู้ปลูกผักพื้นบ้านปลอดสารพิษ ด้วยการฝึกฝนวิธีการปลูกผักพื้นบ้านสำหรับบริโภคได้เอง การเรียนรู้ภูมิปัญญาไทยในการทำเกษตรยั่งยืนแผนใหม่ ไร่

ป่วย ไร้ยาฆ่าแมลง โดยมีการทัศนศึกษาและพบปะสนทนาและพูดคุยกับนักวิชาการพื้นบ้าน เกษตรกรรวมไทย

5. ทัวร์น้ำพุร้อนและอาบน้ำแร่ เยี่ยมชมทัศนศึกษาแหล่ง น้ำพุร้อนและบ่อน้ำแร่ ที่มีอยู่ในหลายจังหวัดทั้ง 4 ภูมิภาคของประเทศไทย และพักในโรงแรมและรีสอร์ทที่ตั้งอยู่ในหรือใกล้สถานที่ให้บริการอาบน้ำแร่เพื่อบำบัดสุขภาพ โดยมีการท่องเที่ยวและพักผ่อนหย่อนใจไปในแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่สวยงามในจังหวัดอันเป็นที่ตั้งของน้ำพุร้อนและบ่อน้ำแร่นั้น

6. ทัวร์ฝึกสมาธิและบำเพ็ญภาวนา เยี่ยมชมวัดป่ากลางธรรมชาติอันสวยงามสดดงามและสงบสุข ทำการฝึกปฏิบัติแนวสมาธิพุทธศาสนา เพื่อสร้างความสงบเยือกเย็นของจิตใจท่ามกลางสภาพธรรมชาติที่ร่มรื่นงดงาม หรือนั่งวิปัสสนาบำเพ็ญภาวนาขั้นสูงในสถานที่ที่จัดเตรียมไว้ในวัดป่าธรรมชาติ โดยมีการให้คำปรึกษาแนะนำวิธีปฏิบัติสมาธิอย่างถูกต้องและเป็นประโยชน์ต่อการคลายเครียดในชีวิตประจำวัน รวมทั้งศึกษาเรียนรู้ปรัชญาชีวิตและจิตวิญญาณตะวันออก

7. ทัวร์แหล่งธรรมชาติ เยี่ยมชมแหล่งธรรมชาติและเรียนรู้ความหลากหลายทางชีวภาพที่สวยงาม โดยการเดินป่าสมุนไพรรหรือขี่จักรยานเสือภูเขาชมธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพในอุทยานแห่งชาติและป่าธรรมชาติ รวมทั้งกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพอย่างหลากหลายในสถานที่พักแรมประเภทโรงแรมและรีสอร์ทที่มีสถานบริการส่งเสริมสุขภาพแบบสปาให้เลือกใช้บริการได้

สถานการณ์และการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย

1. เหตุที่มา

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(2551) สืบเนื่องจากมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 22 เมษายน 2546 ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการดูแลรักษาสุขภาพของเอเชีย เพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและจูงใจนักท่องเที่ยวต่างชาติให้เดินทางเข้ามาในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น โดยมอบหมายกระทรวงสาธารณสุขจัดทำแผนยุทธศาสตร์ สนับสนุนให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางสุขภาพของเอเชีย (Thailand : Centre of Excellent Health Care of Asia) และร่วมปฏิบัติงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงศึกษาธิการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสมาคมด้านสุขภาพ ฯลฯ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) เป็นอีกหน่วยงานหนึ่งที่มีส่วนร่วมสนับสนุนนโยบายดังกล่าว โดยสานต่อแนวทางการดำเนินงานของ ททท. ที่ได้ดำเนินการมาตั้งแต่ปี 2542 ด้วยการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ นวดแผนไทย และการบำบัดรักษาแบบธรรมชาติหรือแผนโบราณ ในรูปแบบของการโฆษณาประชาสัมพันธ์ และผลิตสื่อทัศนูปกรณ์ต่างๆ รวมทั้งการร่วมมือกับผู้ประกอบการธุรกิจภาคเอกชน

และโรงพยาบาลเอกชนจัดทำรายการตรวจสุขภาพ สำหรับตลาดนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศทั่วโลก

2. นิยามและรูปแบบการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism) หมายถึง การท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติหรือแหล่งท่องเที่ยวที่มีกิจกรรมเพื่อการดูแลสุขภาพเป็นกิจกรรมสำคัญในการท่องเที่ยวนั้น เพื่อการพักผ่อน การเรียนรู้วิถีการรักษาสุขภาพกายและใจให้ได้ความเพลิดเพลิน มีความรู้ในการรักษาคุณค่าของคุณภาพชีวิตที่ดี ตลอดจนเพื่อเป็นการรักษาสมดุลระหว่างร่างกาย สุขภาพจิต อารมณ์ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความสงบสุขในการดำรงชีวิตและเป็นการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2549)

กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะหลัก ๆ คือ

1. การท่องเที่ยวเชิงบำบัดรักษาสุขภาพ (Health Healing Tourism)

หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวโดยมีโปรแกรมการทำกิจกรรมบำบัดรักษาโรค หรือรักษาสุขภาพด้านต่าง ๆ ที่หลากหลายโดยกิจกรรมการบำบัดรักษาสุขภาพมี ดังนี้

1.1 การผ่าตัดเสริมความงาม หรือทำศัลยกรรมพลาสติก

1.2 การลดน้ำหนัก

1.3 การตรวจสุขภาพเบื้องต้น (Medical Check Up) เช่น การตรวจระบบหัวใจ ระบบเลือดและความดัน

1.4 การทำฟัน และรักษาสุขภาพฟัน

1.5 การทำเลสิก (Lasik)

1.6 การเข้าคอร์ส ทำ D-Tox หรือการล้างพิษในร่างกาย

โดยมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ให้บริการ ได้แก่ ศูนย์บริการทางสุขภาพ

2. การท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพ (Health Promotion Tourism)

หมายถึง การเดินทางท่องเที่ยวโดยมีการจัดโปรแกรมส่งเสริมสุขภาพ หรือการจัดกิจกรรมที่เน้นการดูแลสุขภาพอย่างชัดเจน โดยกิจกรรมการส่งเสริมสุขภาพ มีดังนี้

2.1 การนวดแผนไทย

2.2 การอบ / ประคบสมุนไพรไทย

2.3 สุคนธ์บำบัด (Aroma Therapy)

2.4 วารีบำบัด (Water Therapy)

โดยมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ให้บริการ ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ สถานบริการในรูปแบบสปา และสถานบริการนวดแผนไทยและสมุนไพรไทย

3. สถานการณ์และสถานภาพของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย นับเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวหนึ่งที่ได้รับ ความนิยมอย่างมาก และมีอัตราการเติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยมีสถานการณ์และสถานภาพดังนี้

3.1 สถานการณ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย

จากผลวิจัยของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้สำรวจ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาเยือนไทยในช่วง พ.ศ. 2542-2545 พบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่ม ตัวอย่าง นิยมการให้บริการบำบัดสุขภาพทั้งในและต่างประเทศมากที่สุด ถึงร้อยละ 83.5 โดย ภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก ได้รับความนิยมมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นยุโรป อเมริกาเหนือ เอเชียใต้ และแอฟริกา และประเทศไทย เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่ได้รับความนิยมสูงสุดในภูมิภาค เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รองลงมาเป็นสิ่งคโปร อินโดนีเซีย มาเลเซีย และเวียดนาม

นอกจากนี้ กระทรวงสาธารณสุขได้จัดเก็บสถิติชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามารักษาใน ประเทศไทย ช่วงปี 2545-2549 ซึ่งมีทิศทางการเติบโตของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ที่เดินทาง มาเพื่อสุขภาพในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านจำนวนคนและรายได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัย ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ตาราง 1 แสดงจำนวนชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามารักษาในประเทศไทย ช่วงปี 2545-2548

พ.ศ.	2545	2546	2547	2548
จำนวน (คน)	630,000	973,532	1,103,095	1,249,984
รายได้ (ล้านบาท)	18,000	26,439	30,000	40,000

ที่มา: กระทรวงสาธารณสุข, 2549

ประเทศไทยจึงนับว่ามีความพร้อมในการรองรับผู้ป่วยชาวต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็น “แพทย์” ที่มีคุณภาพสำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ มีโรงพยาบาลเอกชนที่มีศักยภาพรองรับชาว ต่างประเทศได้ 30 แห่งทั่วประเทศ โดยมีโรงพยาบาลที่ประสบความสำเร็จในตลาดต่างประเทศ

จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ กลุ่มโรงพยาบาลกรุงเทพ กลุ่มโรงพยาบาลพญาไท กลุ่มโรงพยาบาลสมิติเวช โรงพยาบาลพระราม 9 และโรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

ด้านการบริการสปาไทยทั่วประเทศ เปิดให้บริการมากกว่า 800 แห่ง ใน พ.ศ. 2548 มีสปาที่ได้รับรองมาตรฐานจากกระทรวงสาธารณสุขประมาณ 400 แห่ง จากข้อมูลของสมาพันธ์สปาไทยมีจำนวนผู้มาใช้บริการสปาประมาณ 4.6 ล้านคน และจากงานวิจัย Intelligent Spas ของประเทศสิงคโปร์ พบว่า สปาของประเทศไทยมีการเติบโตสูง ซึ่งเป็นธุรกิจ ที่มีการเติบโตที่สูงที่สุด และจากการประเมินรายได้การท่องเที่ยวของ ททท. คาดว่ารายได้จากการบริการสปาไทย มีสัดส่วนประมาณ 3-4% ของรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งหมด ดังนั้น ใน พ.ศ. 2551 คาดว่าการบริการสปาไทยจะสามารถสร้างรายได้มากกว่า 24,000 ล้านบาท

3.2 สถานภาพและการแข่งขันการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย

การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพเป็นกิจกรรมท่องเที่ยวหนึ่งที่ควบคู่กับการดำเนินธุรกิจของสถานพยาบาลทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และอาเซียน ซึ่งมีประเทศที่มีความโดดเด่น ทั้งการบริหารจัดการและการตลาดอย่างมาก เช่น ประเทศสิงคโปร์ อินเดีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ ไต้หวัน เกาหลี และญี่ปุ่น ขณะเดียวกันแต่ละประเทศมีทั้งข้อดี ข้อจำกัด และการวางบทบาทสู่ความเป็นผู้นำในภูมิภาคนี้ ดังนี้ (สำนักส่งเสริมธุรกิจบริการ กรมส่งเสริมการค้าส่งออก)

ประเทศสิงคโปร์

ตาราง 2 แสดงข้อดีและข้อจำกัดของประเทศสิงคโปร์

ข้อดี	ข้อจำกัด
1. บุคลากรสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้ดี	- ค่ารักษาพยาบาลที่สูง มีผลต่อการตัดสินใจ
2. เทคโนโลยีด้านการแพทย์ที่ทันสมัย	เดินทางเพื่อรับการรักษาพยาบาล และการ
3. โรงพยาบาลหลายแห่งได้รับมาตรฐานสากล JCI (Joint Commission International Accreditations) เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคนี้	รับบริการหลังการรักษา (After Treatment)

ที่มา: สำนักส่งเสริมธุรกิจบริการ กรมส่งเสริมการค้าส่งออก

ปัจจุบันประเทศสิงคโปร์ได้ร่วมมือกับโรงพยาบาลของประเทศไทย ในการส่งผู้ป่วยมารับ การบำบัด หรือมาพักฟื้นหลังจากรักษาที่ประเทศสิงคโปร์แล้ว เนื่องจากประเทศไทยมีค่าใช้จ่ายใน การบำบัดที่ไม่แพง และยังมีสถานที่ท่องเที่ยวและพักผ่อนที่หลากหลาย รวมทั้งมีการบริการที่ดูน่า ประทับใจ

ประเทศอินเดีย

ตาราง 3 แสดงข้อดีและข้อจำกัดของประเทศอินเดีย

ข้อดี	ข้อจำกัด
1. บุคลากรสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี	- ภาพลักษณ์แง่ลบในด้านการให้บริการ เป็น ปัจจัยในการเลือกใช้บริการ เช่น การบริการด้าน
2. อัตราค่ารักษาพยาบาลไม่แพงมากนัก	ที่พักที่มีราคาสูง ความไม่สะอาด และมาตรฐาน
3. เครื่องมือด้านการแพทย์ทันสมัย	การให้บริการในระดับสากล(JCIA) ของ โรงพยาบาลยังมีน้อย

ที่มา: สำนักส่งเสริมธุรกิจบริการ กรมส่งเสริมการค้าส่งออก

สำหรับประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออก มีการวางกลยุทธ์และแนวทาง การส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในลักษณะการจัดตั้งองค์กรกลางเพื่อดำเนินการด้านการตลาด การ ประชาสัมพันธ์ การพัฒนาสินค้าและบริการ รวมถึงการกำหนดมาตรฐานโรงพยาบาล ดังนี้

ประเทศไต้หวัน

กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการต่างประเทศ และการท่องเที่ยวของไต้หวัน ได้ร่วมกัน จัดตั้งองค์กรชื่อ “Taiwan Task Force on Medical Travel” เพื่อดำเนินการด้านการตลาดและ ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ นอกจากนี้ รัฐบาลไต้หวันยังได้กำหนดให้โรงพยาบาลทุก แห่งที่จะร่วมโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพต้องตรวจประเมินภายใน และรับรอง มาตรฐานโรงพยาบาลที่ชื่อว่า Taiwan Joint Commission on Hospital Accreditation (TJCHA) ก่อนด้วย

ประเทศเกาหลี

กระทรวงสาธารณสุขเกาหลี สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสุขภาพเกาหลี และ การ ท่องเที่ยวเกาหลี ร่วมกันจัดตั้งองค์กร “Korean Hospitality in Healthcare” โดยมีหน้าที่ส่งเสริม

การตลาดการประชาสัมพันธ์ การพัฒนามาตรฐาน การบริการ ฯลฯ ของโรงพยาบาลเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายหลักของประเทศเกาหลี คือ ผู้ป่วยชาวญี่ปุ่นและชาวจีน

ประเทศไทย

กล่าวได้ว่าประเทศไทยเป็นผู้นำด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในภูมิภาคนี้ จากความนิยมของผู้ป่วยชาวต่างประเทศที่เดินทางเพื่อมารักษาสุขภาพ (Medical Travel) และนักท่องเที่ยวที่นิยมใช้บริการด้านสุขภาพความงาม (Beauty and Wellness) โดยจากการจัดเก็บข้อมูลสถิติจำนวนผู้ป่วยชาวต่างประเทศที่รับการรักษาในประเทศไทย ของกระทรวงสาธารณสุข ใน พ.ศ. 2551 คาดว่าจะมีมากกว่า 1.45 ล้านคน

ตาราง 4 แสดงการวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
- มาตรฐานการบริการระดับสากล (International Standard)	- นโยบายภาครัฐในการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ยังขาดความต่อเนื่อง
- ผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ครบทุกสาขา (Professional Doctors)	- การประชาสัมพันธ์ในตลาดต่างประเทศ ยังไม่เน้นการเจาะตลาด ส่วนใหญ่เป็นการประชาสัมพันธ์
- อัตราค่าบริการที่ถูกลงและสมเหตุสมผล (Reasonable Price)	- การดำเนินการตลาดอย่างเป็นองค์รวมยังไม่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน
- เทคโนโลยีทางการแพทย์ที่ทันสมัย (State of the Art Technology)	- การบริการและบริหารจัดการในลักษณะ One Stop Service ยังไม่มีรูปแบบที่ชัดเจน
- การบริการที่ประทับใจ (Thai Hospitality)	- การบูรณาการระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนยังไม่สามารถเป็นไปในทิศทางเดียวกัน
- การเข้ารับการรักษาได้อย่างทันที (Easy to Access)	- การอำนวยความสะดวกด้านวีซ่าสำหรับกลุ่มผู้นิยมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพยังไม่มีบริการเป็นพิเศษ
- การเข้าถึงข้อมูลสะดวก รวดเร็ว (Easy to Approach)	

ตาราง 5 แสดงภาวะคุกคามและโอกาส

ภาวะคุกคาม (Threats)	โอกาส (Opportunities)
- ภาวะการแข่งขันของประเทศเพื่อนบ้าน เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย เวียดนาม และอินเดีย ที่มีนโยบายและประกาศตัวเป็นศูนย์กลางทาง การแพทย์เช่นกัน และมีกลยุทธ์เชิงรุก ส่งเสริมธุรกิจบริการสุขภาพ โดยมีแนวทาง ส่งเสริมอย่างเป็นระบบ	- การใช้ความมีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยว - การมุ่งเน้นตลาดนักท่องเที่ยวคุณภาพ - ความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ จาก ระยะทาง - การเดินทางที่สั้นกว่าประเทศคู่แข่ง - สายการบินต้นทุนต่ำที่มีจำนวนมาก

จากการวิเคราะห์ SWOT ข้างต้น พบว่า ประเทศไทยมีปัจจัยที่นักท่องเที่ยว ชาว ต่างประเทศนิยมใช้บริการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย ดังนี้

การรักษาพยาบาลมีคุณภาพ (Good Quality) เนื่องจากมีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญในการให้ การรักษา มีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ทันสมัย และการให้บริการที่ดีเยี่ยม ราคา (Price) ค่ารักษาพยาบาลในประเทศไทยมีราคาไม่แพง การให้บริการรักษา (Access) ในหลายประเทศผู้ป่วยต้องรอคิวเพื่อเข้ารับการรักษา แต่ การให้บริการในประเทศไทยสามารถเข้ารับการรักษาได้ทันทีในกรณีฉุกเฉิน

แหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ค่าใช้จ่ายการเดินทางที่ไม่แพง เหมาะสำหรับผู้ป่วย ญาติ หรือผู้ติดตามที่ต้องการพักผ่อนหลังรับการรักษาพยาบาล

นอกจากนี้ ด้านการดูแลสุขภาพแบบองค์รวม (Holistic Treatment) หรือ สปาแบบ ไทย(Thai Spa) ประเทศไทยก็เป็นผู้นำในภูมิภาคนี้ จากปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. ความเป็นเอกลักษณ์ของการนวดแบบไทย (Thai Massage)
2. ความเชี่ยวชาญของผู้บำบัด (Therapist Skilled)
3. ความมีอัตลักษณ์ของการบริการแบบไทย (Thai Hospitality)
4. ภูมิปัญญาไทยการใช้สมุนไพรไทย การบำบัดรักษาโรค (Thai Herbs)
5. แหล่งท่องเที่ยว สถานที่พักผ่อน และศูนย์บริการบำบัดหลากหลาย มีมาตรฐาน

(Various of Holistic/Spa Services)

4. การส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกิจกรรมการตลาดต่างๆ ของสำนักงาน ททท. สาขาในและต่างประเทศ ตั้งแต่ปี 2547-2551 โดยมีกิจกรรมหลักๆ ที่โดดเด่น ดังนี้

4.1 การสร้างเครือข่าย

4.1.1 การจัดประชุมสัมมนาสร้างเครือข่ายระหว่างธุรกิจโรงพยาบาลกับธุรกิจ นำเที่ยว เพื่อเชื่อมโยงและพัฒนาให้เกิดรายการนำเที่ยวเชิงสุขภาพอย่างเป็นรูปธรรม ในปี 2548 โดยมีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด 105 คน

4.1.2 การจัด Product Orientation และโปรแกรมเยี่ยมสินค้าการบริการสุขภาพ ณ โรงพยาบาลต่าง ๆ ให้กับผู้อำนวยการและผู้ช่วยผู้อำนวยการการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานสาขาต่างประเทศ ในปี 2550 จำนวน 18 สำนักงาน และในปี 2551 จำนวน 21 สำนักงาน

4.1.3 การประชุมผู้ประกอบการธุรกิจโรงพยาบาล เพื่อรวบรวมข้อมูลโปรแกรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่พร้อมเสนอขายเป็นประจำทุกปี ตั้งแต่ปี 2549-2551

4.1.4 การจัดทำโครงการส่งเสริมสปาและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยร่วมมือกับสมาคมโรงพยาบาลเอกชน และสมาคมสปาไทย จัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์โครงการ Thai Spa Invitation 2006 ระหว่างเดือนธันวาคม 2548 –เดือนธันวาคม 2549 ในพื้นที่ 5 จังหวัด ได้แก่ เชียงใหม่ กรุงเทพฯ เกาะสมุย (สุราษฎร์ธานี) ภูเก็ต และภูเก็ต โดยมีผลการจัดงานเป็นที่น่าพึงพอใจ และทางสมาคมสปาภูเก็ตได้ดำเนินการจัดกิจกรรม Thai Spa Invitation 2nd: Botanic Spa เมื่อวันที่ 24-26 มกราคม 2551 เนื่องจาก ในปี 2549 ได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี และ ททท. ได้ให้การสนับสนุนการจัดงานที่ผ่านมา

4.1.5 การคัดเลือกสินค้าการท่องเที่ยว โดยร่วมกับโรงพยาบาลที่มีศักยภาพและสมาพันธ์สปาไทย เพื่อนำเสนอ Theme “Health and Wellness” ในแคมเปญประเทศไทย “7 Amazing Wonders” เพื่อเผยแพร่ประชาสัมพันธ์สินค้า การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพไปทั่วโลก โดยมีโรงพยาบาลที่สามารถรองรับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำนวน 40 แห่ง และสปาที่ได้รับมาตรฐานกว่า 200 แห่ง

4.1.6 การจัด Fam Trip ในปี 2550 โดยความร่วมมือระหว่างกระทรวงการต่างประเทศ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกรมส่งเสริมการส่งออกนำคณะตัวแทนบริษัท

ประกัน และสื่อมวลชน จากประเทศสวีเดน จำนวน 6 คน มาเยี่ยมชมโรงพยาบาลเอกชนใน กรุงเทพมหานคร และจังหวัดภูเก็ต

4.2 การโฆษณาและประชาสัมพันธ์

4.2.1 การผลิตภาพยนตร์สปอตโฆษณาประชาสัมพันธ์ประเทศไทยและแคมเปญ Amazing Thailand ผ่าน BBC World ควบคู่กับการตอกย้ำจุดแข็งของภาพลักษณ์ประเทศไทย คือ หาดทรายชายทะเล วัฒนธรรมไทย อาหารไทย ความมีอัธยาศัยไมตรี การเป็นเจ้าของบ้านที่ดี ในการต้อนรับนักท่องเที่ยว

4.2.2 การเชิญชวนสื่อมวลชนต่างประเทศแขนงต่างๆ ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ที่เดินทางมาทำข่าวในประเทศไทย ให้เพิ่มกำหนดการเดินทางไปสำรวจสินค้าการท่องเที่ยว ที่เป็นจุดแข็งของประเทศไทย เช่น หาดทราย ชายทะเล สปา ศิลปวัฒนธรรมไทย ฯลฯ เพื่อนำมาเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รับรู้ในเวทีโลก

4.2.3 การเชิญชวนสื่อมวลชนต่างประเทศ จำนวน 100 รายจากทั่วโลก ที่มาร่วมงาน Thailand Travel Mart Plus 2007 ให้เดินทางไปสำรวจสินค้าทางการท่องเที่ยวต่างๆ เช่น โรงพยาบาลกรุงเทพ โรงพยาบาลยันฮี และบางกอก เนเชอรัล สปา

4.2.4 การนำเสนอกิจกรรมที่แสดงเอกลักษณ์ของประเทศไทยในโอกาสต่างๆ ที่ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เข้าร่วมงาน หรือให้การสนับสนุน เช่น ในงานส่งเสริมการขายระดับโลก งาน Consumer Fair และ Travel Fair ในต่างประเทศอย่างน้อย 5 งาน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้จัดกิจกรรมต่างๆ ไปนำเสนอ เช่น สวัสดิการนวดแผนไทย การทำร่วม การแกะสลักผักผลไม้ การแสดงรำไทย เป็นต้น

4.2.5 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพบนพื้นที่ขนาด 1,600 ตารางเมตร ในงานเทศกาลเที่ยวเมืองไทย กำหนดจัดขึ้นวันที่ 5-8 มิถุนายน 2551 ณ ศูนย์แสดงสินค้าและประชุม อิมแพ็ค เมืองทองธานี จังหวัดนนทบุรี มุ่งเน้นให้คนไทยท่องเที่ยวภายในประเทศ ควบคู่กับการนำเสนอวัฒนธรรม ประเพณีของแต่ละภูมิภาค และกิจกรรมท่องเที่ยวเป็นเขตพื้นที่ อาทิ กิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงนิเวศ กิจกรรมท่องเที่ยวเชิงผจญภัย และ กิจกรรมท่องเที่ยวสินค้าหัตถกรรม

4.2.6 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในกระแสลดภาวะโลกร้อน ด้วยการจัดรายการนำเที่ยวเน้นวิถีไทย และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และประหยัดพลังงาน ลดปัญหาภาวะโลกร้อน ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ให้กับสื่อมวลชนจากต่างประเทศ จำนวน 20 คน ที่เข้าร่วมงาน PATA CEO Challenge 2008 เมื่อวันที่

29-30 เมษายน 2551 โดย 1 ใน 3 ของรายการนำเที่ยวเป็นโปรแกรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ได้แก่ การตรวจสุขภาพที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์

4.2.7 การร่วมมือกับผู้ประกอบการภาคเอกชนร่วมดูแลและรับผิดชอบต่อธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยจัดประกวดรางวัลอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยต่อเนื่องเป็นครั้งที่ 7 กำหนดการแถลงข่าว เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2551 รางวัลแบ่งเป็น 6 ประเภท ประกอบด้วย ประเภทแหล่งท่องเที่ยวประเภทที่พักนักท่องเที่ยว ประเภทรายการนำเที่ยว ประเภทองค์กรสนับสนุนและส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยว ประเภทการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ และประเภทการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กำหนดการมอบรางวัลในวันที่ 27 กันยายน 2551

4.2.8 การผลิตเอกสารเสนอขายสินค้าเฉพาะกลุ่ม (Niche Product) จัดทำเอกสารสนับสนุนการขายสินค้าแก่กลุ่มความสนใจพิเศษ ได้แก่ 20 Things to Do in Thailand, โครงการ Royal Initiative, โรงแรมใบไม้เขียว, Health Tourism, Diving, Eco tourism, Wedding, Spicy ใน 5 ภาษาหลัก คือ ภาษา อังกฤษ จีน เกาหลี เยอรมัน และญี่ปุ่น

4.2.9 การจัดเก็บข้อมูลการลงทุนธุรกิจท่องเที่ยว พื้นที่ริมแม่น้ำโขงและชายแดน ในระบบ GIS สานต่อการจัดทำฐานข้อมูลด้วยระบบการกำหนดค่าพิกัด (GIS) เก็บข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจที่พัก สปา และสนามกอล์ฟ ในพื้นที่ดังกล่าว เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจสำหรับ นักลงทุนทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศเพื่อดำเนินกิจการด้านการท่องเที่ยวในอนาคตต่อไป

4.2.10 สนับสนุนสมาพันธ์สปาไทย และสมาคม สปาไทย จัดทำคู่มือภาษาอังกฤษเกี่ยวกับบริการสปาที่ได้รับมาตรฐาน แจกจ่ายให้แก่บริษัทนำเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในปี 2549 จัดทำคู่มือ “Thailand Spa Directory” จำนวน 2,000 เล่ม และในปี 2550 จัดทำคู่มือ “Thai Spa in Mind 2007-2008” จำนวน 5,000 เล่ม

4.2.11 สนับสนุนบริษัท อันซีน แพลนเน็ต จำกัด จัดทำโครงการ “Best Paradise in Thailand” เพื่อกระตุ้นและสร้างแรงจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้าประเทศไทย โดยนำเสนอโรงแรม และรีสอร์ทที่หรูหรา มีเอกลักษณ์ที่จัดแบ่งได้เป็น 10 กลุ่ม ได้แก่ Best Luxury, Best Small Luxury, Best Nature, Best Romantic, Best Beach, Best Boutique, Best Hip, Best Spa & Wellness, Best Golf และ Best Culture โดยได้รับมอบคู่มือภาษาอังกฤษ จำนวน 1,550 เล่ม และซีดี จำนวน 21,000 แผ่น เพื่อเผยแพร่ไปยังกลุ่มนักท่องเที่ยวระดับบน ผ่านสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ต่างประเทศ สมาคมธุรกิจท่องเที่ยว และสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ

4.3 การประชาสัมพันธ์

4.3.1 การนำเสนอสินค้าการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในงานไทยเที่ยวไทย ครั้งที่ 12 โดยร่วมกับ บริษัท พี.เค.เอ็กซิปปัน จำกัด สมาคมโรงแรมไทย และกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ระหว่างวันที่ 6-9 มีนาคม 2551

4.3.2 สนับสนุนการสร้างการรับรู้เอกลักษณ์ของพื้นที่ ด้วย คู่มือ “กิน-เที่ยววันหยุดสุดสัปดาห์ หรือ Weekend Route” โดยร่วมกับภัตตาคารนครหลวง และบริษัท โตโยต้า มอเตอร์ (ประเทศไทย) จำกัด มอบสิทธิส่วนลดสูงสุด 60% จากโรงแรม ร้านอาหาร สปา และสนามกอล์ฟ รวม 200 แห่ง สำหรับผู้เดินทางท่องเที่ยวโดยรถยนต์ และเป็นผู้ถือภัตตาคารนครหลวง กรุงเทพฯ ทุกประเภท ได้สัมผัสและสัมผัสกับบรรยากาศและกลิ่นอายอันเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละพื้นที่

4.4 แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย

ด้วยแนวโน้มการเติบโตอย่างต่อเนื่องและโอกาสอันดีที่ประเทศไทยจะสร้างความเชื่อมั่นให้นานาชาติได้เชื่อถือความเป็นศูนย์กลางการดูแลสุขภาพของเอเชีย จึงควรมี แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย ดังนี้

4.4.1 ส่งเสริมประเทศไทยโดยรัฐบาลมีนโยบายให้ดำเนินการโครงการ One Stop Service ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและอาเซียน โดยจัดตั้งหน่วยงานกลางเพื่อดำเนินการบริการและส่งเสริม “การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย” เช่น การบริการให้คำปรึกษาและข้อมูลแก่ผู้ป่วยชาวต่างประเทศเกี่ยวกับการรักษาพยาบาลในประเทศไทย การจัดระบบนัดหมายแพทย์ให้ผู้ป่วย การอำนวยความสะดวกในการเดินทาง การอำนวยความสะดวกด้านวีซ่า การบริการจัดหาที่พักสำหรับผู้ป่วยการประเมินผลความพึงพอใจของผู้ป่วยหลังจากรักษา ฯลฯ

4.4.2 ส่งเสริมกิจกรรมการตลาดให้เข้มข้นและกว้างมากขึ้น ด้วยการใช้นวัตกรรมเทคโนโลยี ที่ทันสมัย เช่น อินเทอร์เน็ต และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ในการเจาะตลาดกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพ และมีความนิยม ชื่นชอบกิจกรรมในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เช่น ตลาดตะวันออกกลาง ตลาดยุโรป

4.4.3 สนับสนุนและร่วมมือกับเครือข่ายในแวดวงการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เช่น สมาคมสมาพันธ์ โรงพยาบาล และผู้ประกอบการรักษาและบำบัดสุขภาพให้ก้าวสู่เวทีตลาดการท่องเที่ยวโลก ในกิจกรรมการเสนอขายมากยิ่งขึ้น

กีฬาเพื่อสุขภาพ

กีฬาทุกชนิดให้ผลต่อสุขภาพแตกต่างกัน และแม้จะเป็นกีฬาชนิดเดียวกัน วิธีการเล่น ความชำนาญของผู้เล่น ความหนัก - นาน - บ่อยของการเล่น ก็ยังทำให้ผลต่อสุขภาพผิดแผกไปได้มาก ยิ่งเป็นกีฬาที่แข่งขันกันด้วยแล้ว ระดับและความสำคัญของการแข่งขัน คู่แข่งขันตลอดจน ภาวะแวดล้อมของการแข่งขัน จะเข้ามาเป็นตัวแปรเพิ่ม จนบางครั้งทำให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพแทนที่จะเป็นผลดี

สว่าน อ่อนละมัย (2550) ได้ให้ความหมายของกีฬาเพื่อสุขภาพว่า หมายถึงการเล่นกีฬา และการออกกำลังกายที่มีจุดประสงค์แน่นอนในการพัฒนาสุขภาพทั้งร่างกายและจิตใจ ซึ่งอาจหมายถึงการดำรงรักษาสุขภาพที่ดีอยู่แล้วมิให้ลดถอยลง ปรับปรุงสุขภาพที่ทรุดโทรมให้ดีขึ้น ป้องกันโรคที่เกี่ยวข้องกับการขาดออกกำลังกาย ตลอดจนช่วยแก้ไขหรือฟื้นฟูสภาพร่างกายจากโรคบางอย่าง กีฬาเพื่อสุขภาพจึงมีลักษณะที่แตกต่างจากกีฬาแข่งขันอยู่มาก เพราะมิได้เกี่ยวข้องกับชัยชนะ หรือชื่อเสียงเช่นกีฬาแข่งขัน

ลักษณะของกีฬาเพื่อสุขภาพ

อาจกล่าวได้ว่ากีฬาทุกชนิดที่ใช้แข่งขัน เกมส์ หรือการละเล่นที่ใช้แรงกาย การบริหารร่างกายและการออกกำลังกายรูปแบบต่าง ๆ และแม้แต่การปฏิบัติงานหนัก หรืองานอดิเรกที่ใช้แรงกายสามารถนำมาใช้หรือดัดแปลงให้เป็นกีฬาเพื่อสุขภาพได้ทั้งนั้น แต่ทั้งนี้จะต้องจัดให้เข้ากับลักษณะของกีฬาเพื่อสุขภาพ ดังต่อไปนี้

ลักษณะบังคับกีฬาเพื่อสุขภาพ

1. เหมาะสมกับสภาพร่างกาย
2. สามารถควบคุมความหนักเบาได้ด้วยตัวเอง
3. มีการฝึกความอดทนของระบบการหายใจและระบบการไหลเวียนเลือด (แอโรบิคส์)

อยู่ด้วย

4. สามารถปฏิบัติเป็นประจำสม่ำเสมอได้

ลักษณะประกอบกีฬาเพื่อสุขภาพ

1. มีความเสี่ยงต่ออุบัติเหตุต่ำหรือไม่มี
2. ปฏิบัติง่าย ไม่มีกฎกติกาหรือเทคนิคที่ยุ่งยาก
3. มีความสนุกสนานเพลิดเพลิน ไม่เคร่งเครียด
4. ไม่สิ้นเปลืองมาก

การเลือกกีฬาเพื่อสุขภาพ

เป็นการเลือกชนิดของกิจกรรมการใช้ร่างกายให้ได้ประโยชน์แก่สุขภาพอย่างมากที่สุด โดยไม่จำกัดว่าจะมีจุดประสงค์เพียงอย่างเดียวหรือ หลายอย่างประกอบกัน ในทางปฏิบัติ มักเป็นการยากที่จะเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งให้ได้ " ลักษณะของกีฬาเพื่อสุขภาพ " ครอบคลุมข้อ แต่ก็ไม่มีข้อห้ามใดที่ผู้ปฏิบัติจะเลือกกิจกรรมหลายอย่าง มาประกอบกัน เพื่อเป็นกีฬาเพื่อสุขภาพของตน

ชนิดของกิจกรรมที่เป็นกีฬาเพื่อสุขภาพ ได้แก่

1. กีฬาแข่งขัน ถ้าดูจากการแข่งขันกีฬา จะเห็นได้ว่าการแข่งขันกีฬาหลายประเภทไม่เข้าลักษณะของกีฬาเพื่อสุขภาพ เช่น ไม่เหมาะสมกับสภาพของร่างกายผู้เล่น (เช่นอายุน้อยหรือมากเกินไป) ผู้เล่นไม่สามารถควบคุมความหนักเบาในการเล่นได้เพราะถูกบังคับโดยเกมส์ หรือคู่แข่ง ลักษณะของการแข่งขันไม่เป็นการฝึกความอดทน ของระบบการหายใจและการไหลเวียนของเลือด (เช่น วิ่งเพียง 100 เมตร) รวมทั้งอาจมีอันตรายมากอยู่ในตัวเนื่องจากต้องมีการปะทะกันอย่างรุนแรง ถ้าดูจากการฝึกซ้อมของแต่ละกีฬา เกือบทุกกีฬาจะมีการฝึกซ้อมที่เพิ่มสมรรถภาพทางกายด้านที่จำเป็นที่ต้องใช้ในการแข่งขัน ตัวอย่างเช่น กีฬามวย การทำกายบริหาร ชกกลม ชกกระสอบทราย ยกน้ำหนัก วิ่ง เป็นการฝึกฝนสมรรถภาพทางกาย ที่เป็นประโยชน์ ต่อสุขภาพทั้งนั้น การนำวิธีฝึกของกีฬาแข่งขันต่าง ๆ มาฝึกฝนร่างกาย จึงถือได้ว่าเป็นกีฬาเพื่อสุขภาพด้วย

2. เกมส์และการละเล่นที่ใช้ร่างกาย หลายชนิดสามารถนำมาจัดให้เป็นกีฬาเพื่อสุขภาพได้เป็นอย่างดี ซึ่งนอกจากผลต่อสุขภาพทางกายแล้ว ยังมีผลสูงต่อสุขภาพจิต เพราะไม่เคร่งเครียดมาก และช่วยให้หย่อนใจ สนุกสนาน เพลิดเพลิน ด้วยเกมส์การละเล่นที่บ้าน รวมทั้งการแสดงทางวัฒนธรรมหลายอย่าง เช่น การเล่นตีจับ ดิงชิงบอล วิ่งเปี้ยว ตะกร้อวง เถิดเทิง กลองยาว ฯลฯ มีลักษณะของกีฬาเพื่อสุขภาพอยู่ในตัวหลายข้ออยู่แล้ว

3. กายบริหาร ให้ผลต่อระบบการเคลื่อนไหว คือข้อและกล้ามเนื้อ โดยทำให้มีความคล่องแคล่ว และทรวดทรงดีขึ้น แต่ให้ผลน้อยต่อระบบการหายใจ และการไหลเวียนเลือด เนื่องจากไม่ต่อเนื่องนานพอหรือหนักพอ โดยทั่วไป จะใช้ประกอบการออกกำลังกายอื่น และใช้เป็นส่วนสำคัญของกรอบร่างกาย ในการฝึกซ้อมหรือแข่งขันกีฬา การบริหารร่างกายที่มีรูปแบบพิเศษ และนิยมปฏิบัติกันอยู่ เช่น การบริหารแบบแกว่งแขน โยคะ รำมวยจีน ส่วนใหญ่จะเน้นการฝึกการหายใจและจิตใจ (สมาธิ) ซึ่งเป็นผลดีต่อสุขภาพอีกทางหนึ่ง แต่ประโยชน์ในการส่งเสริมสมรรถภาพทางร่างกาย จะไม่แตกต่างจากกายบริหารโดยทั่วไปไม่มากนัก

4. การออกกำลังกาย ในที่นี้หมายถึงการฝึกฝนร่างกายด้วยตนเอง หรือโดยการไปออกกำลังกายในสถานบริหารร่างกาย การฝึกฝนร่างกายด้วยตนเองสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น วิ่งเหยาะ กระโดดเชือก ถีบจักรยานเที่ยวเล่นหรือถีบอยู่กับที่ ก้าวขึ้นลงบันไดชั้นเดียว ว่ายน้ำ ฯลฯ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมสมรรถภาพของระบบการหายใจ และการไหลเวียนเลือดโดยตรง การออกกำลังกายโดยการยกน้ำหนัก (แบบเล่นกล้าม) เพียงอย่างเดียวโดยไม่มีกิจกรรมอื่นที่ฝึกการหายใจ และการไหลเวียนเลือดด้วยไม่ถือเป็นกีฬาเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกายในสถานบริหารร่างกายส่วนใหญ่ จะเป็นการออกกำลังกายหลาย ๆ แบบรวมกัน มีข้อดีที่มีผู้ควบคุม แนะนำ มีอุปกรณ์ที่ดีและปลอดภัย และมีผู้รับผิดชอบเรื่องผล แต่มีข้อเสียที่ต้องเดินทางและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย

การฝึกความอดทนของระบบหายใจและการไหลเวียนเลือด (แอโรบิคส์)

เป็นการเพิ่มสมรรถภาพการใช้ออกซิเจนของร่างกายซึ่งส่งผลดีต่ออวัยวะทุกระบบ หลักของการฝึก คือ

1. ความหนัก ไม่หนักมากจนทำติดต่อกันเกิน 5 นาทีไม่ได้ แต่ก็ไม่เบาจนไม่รู้สึกเหนื่อยเลย ถ้าสามารถนับชีพจรตนเองขณะออกกำลังกายได้ชีพจรจะอยู่ระหว่าง 150 ลบ อายุ ถึง 190 ลบ อายุ (ทางปฏิบัติจะนับเมื่อหยุดออกกำลังกายทันที และนับเพียง 10 วินาที แล้วคูณด้วย 6)
2. ความนาน ต้องเกิน 5 นาทีขึ้นไป โดยทั่วไปถือว่าการปฏิบัติวันละ 10 นาที ทุกวัน จะได้ผลต่อสุขภาพแล้ว แต่จะให้ผลดีเต็มที่ควรทำถึงวันละ 20-30 นาที
3. ความบ่อย อย่างน้อย 2 ครั้งต่อสัปดาห์

ความหมายของการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

กรมอนามัย (2534, หน้า 13) การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ หมายถึง การออกกำลังกายแบบแอโรบิค ที่มีการใช้ไขมันเป็นพลังงาน ใช้ออกซิเจนช่วยในการสันดาปเป็นระยะเวลานาน ติดต่อกันเพียงพอที่จะให้เกิดความอดทนของปอด หัวใจ และระบบไหลเวียนโลหิต จึงจะมีผลต่อสุขภาพ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2543) ได้ให้คำจำกัดความของการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพว่า หมายถึง การออกกำลังกายหรือการฝึกซ้อมให้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำงานมากกว่าภาวะปกติอย่างมีระบบ ระเบียบ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมกับเพศ วัย และสภาพร่างกายของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ จนเป็นผลให้ส่วนของร่างกายนั้น ๆ มีการเปลี่ยนแปลงทั้งรูปร่าง และการทำงานไปในทางที่ดีขึ้น จนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขและมีคุณภาพ จากความหมายดังกล่าว จึงสรุปได้ว่า การเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ หมายถึง กิจกรรมใด ๆ ที่ทำให้เกิดการ

เคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอย่างมีระบบระเบียบเป็นระยะเวลา นาน ติดต่อกันเพียงพอที่จะ ทำให้มีสุขภาพดี

หลักการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

นายแพทย์สมชาย ลีทองอิน (2548, หน้า 1) กล่าวถึง การออกกำลังกายกับสุขภาพว่า การเคลื่อนไหวร่างกายที่จะกล่าวถึงนี้จำกัดเฉพาะกิจกรรมประเภททำให้เกิดความอดทน ซึ่งมีผล ต่อ หัวใจและหลอดเลือด ก่อนหน้านี้ขอแนะนำการออกกำลังกาย (Exercise recommendations) ตามแผนดั้งเดิม จากสมาคมกีฬาเวชศาสตร์แห่งอเมริกา (ACSM, 2535) และองค์กรอื่นมุ่งหวังให้ เกิดการพัฒนาความสามารถในการกระทำ (Performance) หรือสมรรถภาพทางกาย (Physical fitness) ภายหลังจากฝึกฝนทำ ให้ร่างกายมีความสามารถในการใช้ออกซิเจนสูงสุด (Maximum oxygen consumption) หรือมีสมรรถภาพหัวใจที่ดี ซึ่งสรุปได้ดังนี้ "ควรออกกำลังกายแบบแอโรบิค หรือฝึกความอดทนอย่างต่อเนื่อง เป็นระยะเวลา 20 – 60 นาทีต่อครั้ง ด้วยความแรงระดับปาน กลางถึงหนัก ซึ่งเท่ากับร้อยละ 60 – 90 ของอัตราการเต้นของหัวใจสูงสุดหรือร้อยละ 50 – 85 ของ ความสามารถในการใช้ออกซิเจนสูงสุดโดยปฏิบัติอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน" จากข้อความสรุป ดังกล่าวแสดงว่า การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพประกอบด้วยหลัก 3 ประการได้แก่

1. ความต่อเนื่อง คือ ออกกำลังกายให้ติดต่อกันอย่างน้อย 20 – 60 นาที
2. ความแรง คือ ออกกำลังกายด้วยความแรงระดับปานกลางถึงหนัก หรือออกแรง มากกว่าปกติ เพื่อให้อัตราการเต้นของหัวใจสูงถึงร้อยละ 60 – 90 หรือความสามารถในการใช้ ออกซิเจนร้อยละ 50 – 85
3. ความถี่ คือ การออกกำลังกายอย่างน้อยสัปดาห์ละ 3 วัน กระทรวงสาธารณสุขของ ประเทศสหรัฐอเมริกา เสนอแนะระยะเวลาที่ควรใช้ในการออกกำลังกาย เพื่อทำให้เกิดเหงื่อ และ หายใจแรงขึ้นควรจะเป็นวันละอย่างน้อย 20 นาที ตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป ต่อสัปดาห์

ข้อปฏิบัติในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

บัญญัติ 10 ประการสำหรับการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2536) มีดังนี้

1. การประมาณตน ร่างกายของแต่ละคนมีสภาพร่างกายไม่เหมือนกัน กีฬาที่จะนำมา ออกกำลังกาย ต้องมีความเหมาะสม การที่ออกกำลังกายสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จะเป็นที่มาของ สมรรถภาพที่ดี ออกน้อย ฝึกซ้อมน้อย หรือฝึกเบาเกินไปก็จะได้ส่งผลน้อยหรือไม่ได้เลย ฝึกหนัก เกินไปก็อาจเกิดอันตรายกับสุขภาพได้ สังเกตจากความเหนื่อย หรือหากออกกำลังกายหนักเกินไป แล้วยังสามารถฝึกต่อไปได้ ด้วยความหนักเท่าเดิม โดยไม่เหนื่อยเพิ่มขึ้น และเมื่อพักแล้วไม่เกิน 10

นาที ก็รู้สึกหายเหนื่อย แม้จะมีการอ่อนเพลียอยู่บ้าง แต่ในวันรุ่งขึ้นกลับสดชื่นเช่นเดิม แสดงว่าการฝึกซ้อมหรือการออกกำลังกายนั้นไม่หนักเกินไป

2. การแต่งกาย มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งในด้านการเคลื่อนไหว ความทนทาน และจิตวิทยา กีฬาแต่ละวันหรือการออกกำลังกายแบบต่าง ๆ ย่อมมีเครื่องแต่งกายที่เหมาะสมทั้งเสื้อ กางเกง รองเท้า รวมถึงอุปกรณ์ที่ช่วยป้องกันการบาดเจ็บ เช่น สนับเข่า สนับข้อ เครื่องป้องกันศีรษะ

3. เลือกเวลา ควรกำหนดเวลาฝึกซ้อมให้แน่นอนในแต่ละวันเพื่อร่างกายจะได้ไม่ต้องปรับตัวใหม่ เวลาที่เหมาะสมในการฝึกความทนทาน คือ ในช่วงเช้าและเย็น ส่วนการฝึกความแข็งแรง หรือความเร็วอาจฝึกในช่วงอากาศร้อนได้ แต่ทำระยะเวลาสั้น ๆ

4. สภาพของกระเพาะอาหาร ในเวลาที่อิมจัดกระเพาะอาหารซึ่งอยู่ใต้กะบังลมจะทำให้ปวดขยายได้ไม่เต็มที่ แม้การไหลเวียนของเลือดก็ต้องแบ่งส่วนหนึ่งไปใช้ในการย่อยอาหารและการดูดซึมอาหาร ทำให้เลือดไปเลี้ยงกล้ามเนื้อน้อยลง อันเป็นผลเสียต่อการออกกำลังกาย

5. การดื่มน้ำมีความจำเป็นในการออกกำลังกาย การสูญเสียน้ำไปมาก ๆ จะทำให้สมรรถภาพลดต่ำลงหรือเป็นอันตรายต่อร่างกายด้วย จำเป็นต้องได้น้ำชดเชย การเล่นกีฬาใด ๆ ก็ตาม ถ้าร่างกายสูญเสียน้ำไปกว่า 2 เปอร์เซ็นต์ของน้ำหนักตัว ร่างกายจะขาดน้ำจะต้องมีการชดเชยน้ำในปริมาณที่เท่ากับสูญเสียไป จึงจะทำให้สมรรถภาพทางกายดีที่สุด การดื่มน้ำสามารถทำได้ระหว่างที่ออกกำลังกายหรือดื่มหลังจากการออกกำลังกายก็ได้

6. ความเจ็บป่วย ทำให้สมรรถภาพทางกายลดลง และร่างกายต้องการพักผ่อน การออกกำลังกายในช่วงที่มีไข้จะทำให้หัวใจทำงานหนัก เพื่อระบายความร้อน นอกจากนี้หากเป็นไข้ที่เกิดจากเชื้อโรค การไหลเวียนเพิ่มขึ้นอาจทำให้เชื้อโรคแพร่ไปยังส่วนต่าง ๆ ของร่างกายอันไม่เป็นผลดีต่อสุขภาพร่างกาย

7. การฝึกปฏิบัติที่เกิดขึ้นระหว่างการออกกำลังกายและเล่นกีฬาพบมากในคนอายุ 35 ปีขึ้นไป เช่น รู้สึกหายใจขัด จุกแน่นหน้าอก ควรหยุดออกกำลังกายและกีฬาทันทีเพราะอาจเป็นอันตรายถึงชีวิต

8. ด้านจิตใจ ในระหว่างการออกกำลังกายต้องทำจิตใจให้ปลอดโปร่ง คิดถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการฝึกซ้อมหรือออกกำลังกาย ตั้งใจปฏิบัติตามท่าทางและเทคนิคต่าง ๆ และคิดแก้ไขท่าทางที่ผิด ขจัดเรื่องที่รบกวนจิตใจออกไป หากขจัดไม่ได้ก็ไม่ควรฝึกซ้อมต่อไป เพราะจะทำให้เสียสมาธิหรือเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

9. ความสม่ำเสมอ สมรรถภาพที่เพิ่มขึ้น นอกจากขึ้นอยู่กับความเข้ม (Intensity) ของกิจกรรมแล้ว ยังขึ้นอยู่กับความสม่ำเสมอด้วย ดังนั้นการฝึกซ้อมเพื่อการแข่งขันหรือเพื่อสุขภาพก็ตามต้องรักษาความสม่ำเสมอไว้เสมอ

10. การพักผ่อน หลังจากการฝึกซ้อมหรือออกกำลังกาย ร่างกายเสียพลังงานสำรองไปมาก จำเป็นต้องมีการชดเชย รวมทั้งการซ่อมแซมส่วนที่สึกหรอไป ซึ่งจะเกิดขึ้นในระหว่างพักผ่อน หากเป็นการฝึกซ้อมหรือออกกำลังกายที่หนัก จำเป็นต้องมีการพักผ่อนที่เพียงพอเพื่อให้ร่างกายฟื้นตัวเข้าสู่สภาพปกติเพื่อเตรียมฝึกซ้อม หรือออกกำลังกายครั้งต่อไป

นภพร ทัศนัยนา (2547, หน้า 10 - 14) ได้กล่าวถึงหลักการที่ควรคำนึงถึงในการออกกำลังกาย ดังนี้

1. เตรียมความพร้อมของร่างกาย

ก่อนออกกำลังกายทุกครั้ง ต้องเตรียมร่างกายและจิตใจให้พร้อม เริ่มจากการเว้นอาหารหนักไม่น้อยกว่า 2.30 ชั่วโมงก่อนออกกำลังกาย เพื่อให้กระเพาะอาหารไม่ต้องแบกอาหาร และเป็นภาระในการลำเลียงเลือดมาใช้ในการย่อยอาหาร ที่สำคัญอาหารที่ยังอยู่ในกระเพาะอาหารนั้นไม่มีประโยชน์ต่อการสร้างพลังงานเลยแม้แต่น้อย อาจทำให้สำลัก และหากรับประทานน้ำตาลมาก ร่างกายต้องหลังฮอร์โมนอินซูลินมาควบคุมระดับน้ำตาล ทำให้เสียพลังงานจากงดอาหารหนักแล้วในการไปออกกำลังกาย เราต้องสวมเสื้อผ้า รองเท้า ถุงเท้า ให้สอดคล้องกับชนิดกีฬาเพื่อความคล่องตัวและปลอดภัยจากอุบัติเหตุ ตรวจสอบความเรียบร้อยของอุปกรณ์ สนามและสิ่งแวดล้อมเพื่อป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นได้ และหากต้องออกกำลังกายนาน ๆ ควรดื่มน้ำให้พอเพียงเพื่อป้องกันการขาดน้ำ

2. การอบอุ่นร่างกายก่อนออกกำลังกาย

ในการออกกำลังกายแต่ละครั้งอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายต้องทำงานหนักกว่าปกติ เพื่อให้กล้ามเนื้อหดตัว และเหยียดตัวเคลื่อนไหว บางครั้งรวดเร็วทันทีทันใด บางครั้งต่อเนื่องเป็นเวลานาน การออกกำลังกายโดยไม่เตรียมความพร้อมของร่างกายจะก่อให้เกิดการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อและข้อต่อได้ นอกจากนี้ยังทำให้การทำงานของร่างกายไม่ได้ผลเต็มที่ การอบอุ่นร่างกายกระทำโดยการยืดเหยียดกล้ามเนื้อและอบอุ่นร่างกายให้มีอุณหภูมิภายในสูงขึ้น อยู่ที่ 38 - 39 องศาเซลเซียส ซึ่งอยู่ในช่วงที่ร่างกายทำงานได้ดีที่สุด นอกจากนี้การอบอุ่นร่างกายยังช่วยให้เราได้พบทวนทักษะต่าง ๆ ในการแสดงออกของกีฬาต่าง ๆ ด้วย ดังนั้นในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาทุกคนจะต้องเตรียมความพร้อมดังนี้

2.1 ยืดเหยียดข้อต่อและกล้ามเนื้อทั่วไปทั้งร่างกาย

- 2.2 บริหารกล้ามเนื้อมัดสำคัญที่ต้องใช้ในกีฬานั้น ๆ
- 2.3 กระตุ้นการทำงานของระบบหัวใจและหลอดเลือด
- 2.4 เพิ่มคุณสมบัติในร่างกายอยู่ในระดับ 38 - 39 องศาเซลเซียส
- 2.5 ทบพวบทักษะกีฬา

3. ช่วงออกกำลังกาย

ช่วงออกกำลังกายต้องมีความเข้มข้นหรือหนักถึงจุดวิกฤต (threshold) และรักษาระดับไว้ระยะเวลาหนึ่งร่างกายก็จะพัฒนา (Physical training is beneficial only as long as it forces the body to adapt the stress of physical effort if the stress is not sufficient to overload the body then no adaptation occurs) แต่ถ้าหากความเข้มข้นก็จะมีผลเพียงทำให้เกิดการผ่อนคลายเท่านั้น ซึ่งหากเปรียบเทียบก็คล้ายการรับประทานอาหาร หากรับประทานอาหารเข้าไปน้อยเราก็จะหิว และหากปฏิบัติไปเรื่อย ๆ ก็จะทำให้ร่างกายซูบผอม น้ำหนักลดลง ดังนั้น ในการออกกำลังกายแต่ละครั้งจะต้องมีความเข้มข้นเพียงพอ และรักษาระดับความเข้มข้นนั้นต่อไประยะหนึ่งเสมอ ในการเสริมสร้างสมรรถภาพการทำงานของหัวใจและหลอดเลือดซึ่งเป็นส่วนสำคัญของสุขภาพ การออกกำลังกายควรกระทำต่อเนื่องนาน 30 นาที ความหนักของงานพิจารณาจากอัตราชีพจรดังนี้

ตาราง 6 แสดงระดับการออกกำลังกายจากอัตราชีพจร จำแนกตามกลุ่มอายุ

อายุ (ปี)	เบา	ปานกลาง	หนัก	หนักเกินไป
ต่ำกว่า 15	123	143 - 154	164 - 174	205
15 - 19	122	142 - 152	162 - 173	203
20 - 24	119	139 - 148	158 - 168	198
25 - 29	116	135 - 145	154 - 164	193
30 - 34	113	132- 141	150 - 160	188
35 - 39	110	128 - 137	146 - 156	183
40 - 44	107	125 - 134	142 - 151	178
45 - 49	104	121 - 130	138 - 147	173
50 - 54	101	118 - 126	134 - 143	168
55 - 59	98	115 - 122	130 - 139	163
60 - 64	95	111 - 119	126 - 134	158

ตาราง 6 (ต่อ)

อายุ (ปี)	เบา	ปานกลาง	หนัก	หนักเกินไป
65 ขึ้นไป	92	107 - 115	122 - 130	153
ร้อยละ	60 MHR	70 – 75 MHR	80 – 85 MHR	MHR

หมายเหตุ: MHR = Maximum Heart Rate

ความเข้มข้นและความนานของการออกกำลังกายที่มีปริมาณพอเหมาะที่ทำให้ร่างกายเกิดความเครียดและปรับตัวเองเพื่อปรับสภาพนั้น จะต้องเพิ่มปริมาณขึ้นเป็นระยะ ๆ เพราะหากร่างกายปรับตัวได้ระยะหนึ่งก็คงที่ไว้ จนกว่าจะมีปริมาณมากกว่าเดิมจึงจะปรับตัวรับสภาพใหม่อีกครั้ง ดังนั้น เมื่อออกกำลังกายไประยะหนึ่งควรเพิ่มความเข้มข้นและความยาวนานขึ้น เช่น 2 สัปดาห์แรก วิ่งระยะทาง 1,000 เมตร สัปดาห์ที่ 3-4 ควรเพิ่มระยะทางเป็น 1,500 เมตร เป็นต้น อย่างไรก็ตามการเพิ่มความเข้มข้นและระยะเวลา ควรเพิ่มแบบค่อยเป็นค่อยไป

4. การออกกำลังกายต้องต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

การออกกำลังกายและเล่นกีฬาจะต้องมีความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ กล่าวคือ ในการรักษาสุขภาพของร่างกายให้มีความสมบูรณ์ทั้งด้านสมรรถภาพทางกายและการแสดงทักษะกีฬา ควรกระทำสัปดาห์ละ 3 วัน หรือ วันเว้นวัน แต่หากต้องการให้เกิดการพัฒนาหรือแข็งแรง เหมือนกับนักกีฬาดอนลงแข่งขัน จะต้องฝึก 6 วันต่อสัปดาห์ ดังนั้น นักกีฬาจึงต้องฝึกซ้อมอยู่เสมอ ดังจะเห็นได้จากนักมวย หลังจากชกแล้วจะพักผ่อนเพียง 1 - 2 สัปดาห์ แล้วจะเข้าค่ายซ้อมต่อไปทันที เพราะหากเว้นไว้นาน กว่ากลับมาสู่สภาพสมบูรณ์จะต้องใช้เวลาและความพยายามค่อนข้างมาก กล่าวคือ หากเว้นการฝึกไป 6 สัปดาห์ ทุกสิ่งทุกอย่างก็ต้องเริ่มต้นใหม่ทั้งหมด จะมีเพียง ความจำเท่านั้นที่คงเหลืออยู่

5. การออกกำลังกายเพื่อความอดทนต้องทำให้เป็นจังหวะและต่อเนื่อง

การออกกำลังกายเพื่อความอดทน จะต้องพัฒนาความสามารถด้านการแลกเปลี่ยนออกซิเจนหรือหรืออากาศนิยม การออกกำลังกายเพื่อความอดทนที่ดีและไม่เกิดอันตราย จะต้องให้ร่างกายค่อย ๆ ทำงานอย่างเป็นจังหวะ ไม่ใช่ลักษณะกระแทกหรือกระชาก การวิ่งหรือเคลื่อนไหวเป็นจังหวะจะทำให้หัวใจค่อย ๆ ปรับสภาพตัวเองและเต็มเร็วเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงใกล้สูงสุด (Submaximum) จึงจะรักษาอัตราการเต้นไว้ นั่นคือเกิดความเข้มข้นเพียงพอที่จะให้ระบบหัวใจได้ปรับตัวพัฒนาตนเอง ซึ่งเป็นผลดีต่อสุขภาพอย่างยิ่ง

6. การออกกำลังกายที่ดีต้องให้ทุกส่วนได้เคลื่อนไหว

กล้ามเนื้อทุกมัดและอวัยวะทุกระบบย่อมมีความสำคัญต่อร่างกายอย่างทัดเทียมกัน ดังนั้นในการออกกำลังกายแต่ละครั้งจะต้องพยายามให้ทุกส่วนได้ออกกำลังกาย เช่น ในนักกีฬา เทนนิสที่ใช้แขนขวาตี เวลาบริหารร่างกายก็ควรฝึกแขนซ้ายด้วยการยกลูกน้ำหนักด้วย เป็นต้น เพราะมิฉะนั้นจะทำให้ขนาดของแขนไม่เท่ากัน เสียความสมดุลและบุคลิกภาพ

7. การกระทำซ้ำๆ กันบ่อย ๆ จะเกิดความชำนาญ

การเรียนรู้ทักษะต่าง ๆ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนสำคัญ คือ รู้วิธีการ ฝึกให้สามารถทำได้ และฝึกจนเกิดความชำนาญ ดังนั้นในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา เราจะต้องเข้าใจขั้นตอนเหล่านี้ กล่าวคือ เมื่อรู้วิธีการและฝึกทำได้แล้วจะเกิดทักษะจะต้องฝึกทำซ้ำๆ กัน บ่อยๆ จะช่วยให้การควบคุมกล้ามเนื้อมีความแม่นยำทั้งการเคลื่อนไหว การส่งแรง ทิศทาง และระยะทาง และที่สำคัญก็คือกระแสประสาทจะสร้างเส้นทางลัดให้การทำงานรวดเร็วขึ้น ดังจะเห็นว่าในการฝึกขับรถใหม่ๆ เราต้องคิดและมองตลอดเวลาที่เราต้องจับคันเกียร์ เหยียบเบรค แต่เมื่อฝึกซ้ำๆ บ่อยๆ การกระทำจะเป็นไปโดยอัตโนมัติ เป็นต้น

8. การออกกำลังกายที่ได้ผลต้องยึดในหลักการและวิธีที่คัดสรรแล้ว

การออกกำลังกายมีทั้งคุณและโทษดังกล่าวนำมาแล้ว กล่าวคือ หากเราออกกำลังกายด้วยวิธีการและหลักการที่ถูกต้องย่อมจะได้ผลดี แต่ถ้าหากเราออกกำลังกายด้วยวิธีที่ผิดก็จะมีผลเสีย เช่น การใช้ท่าสควอตจัมป์บริหารร่างกาย จะเกิดผลเสียต่อข้อเข่า การแบกบาร์เบลหนักๆ แล้วกระโดดย่อเข่าทำให้เอ็นยึดข้อเข่ายึดและปวดหัวเข่า เป็นต้น การไม่เข้าใจในสิ่งเหล่านี้ได้เกิดผลเสียต่อนักกีฬา และผู้ออกกำลังกายจำนวนมาก นักกีฬาแบดมินตันหลายคนที่มีข้อเข่าเสื่อมอย่างผิด ๆ ต้องให้แพทย์ผ่าตัดหัวเข่า หรือทวารที่ถูกลูกสควอตจัมป์ตอนหนุ่มจะปวดหัวเข่าในตอนอายุมาก ๆ เป็นต้น

9. การปรับสภาพร่างกายหลังออกกำลังกาย หรือผ่อนคลาย

การปรับสภาพร่างกายหลังออกกำลังกาย (Cool down) จะช่วยทำให้ร่างกายคืนสู่ภาวะปกติได้เร็วขึ้น เพราะการปรับสภาพร่างกายหลังออกกำลังกายจะช่วยกระจายของเสียต่างๆ ที่เกิดจากการเผาผลาญพลังงาน เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ กรดต่างๆ เป็นต้น ถูกนำไปทำลายโดยลดความเข้มข้นของการออกกำลังกายลงช้าจนสู่สภาพปกติ เปรียบเสมือนเครื่องยนต์ หากเราเร่งมาเต็มที่แล้วดับเครื่องทันทีแรงเหวี่ยงต่าง ๆ จะกระชากให้ข้อต่อ ไข่มุข ไข่มุขเสียหายได้ ดังนั้นทุกครั้งที่เราเสร็จสิ้นการออกกำลังกายควรปรับสภาพร่างกายโดย

9.1 เคลื่อนไหวร่างกายโดยลดความเข้มข้นลงทีละน้อย

9.2 เคลื่อนไหวข้อต่อและเหยียดกล้ามเนื้อมัดสำคัญที่ใช้งาน

9.3 ดื่มน้ำเพื่อชดเชยเหงื่อที่ออกไป

9.4 สูดอากาศบริสุทธิ์

นอกจากนี้การออกกำลังกายมีความจำเป็นต่อร่างกายคล้าย ๆ กับอาหาร ถ้าหากเราออกกำลังกายที่ไม่มีความเข้มข้นและนานพอก็เหมือนกับการรับประทานอาหารไม่อิ่มและไม่ีผลต่อการพัฒนา ทำให้เสียเวลาเปล่า หรือการออกกำลังกายที่เน้นด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น ก็เหมือนกับการรับประทานอาหารไม่ครบ 5 หมู่ ร่างกายก็ขาดอาหารเช่นเดียวกันเราออกกำลังกายไม่ครบทั้ง 8 องค์ประกอบของสมรรถภาพทางกาย ก็ทำให้บางส่วนบกพร่องไป การทำงานในส่วนนั้นก็จะด้อยประสิทธิภาพลง

10. การออกกำลังกายต้องเกิดจากความสมัครใจและเห็นคุณค่า

การออกกำลังกายและกีฬาจะต่อเนื่องเป็นกิจวัตรประจำวันตลอดชีวิตได้ก็ต่อเมื่อผู้นั้นสนุกสนานเห็นคุณค่าและสมัครใจที่จะออกกำลังกาย การถูกบังคับหรือฝืนความรู้สึกตนเองจะได้น้อยและเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้เลิกออกกำลังกาย อย่างไรก็ตามในช่วงแรกอาจจะต้องฝืนทนบ้าง เพราะการออกกำลังกายใหม่ ๆ ย่อมเกิดความเจ็บปวดกล้ามเนื้อบ้าง แต่หากเราฝืนต่อไปสักระยะหนึ่งก็就会有ความสบายขึ้น ซึ่งบางท่านกล่าวว่า หากสามารถทำต่อเนื่องได้ 3 สัปดาห์ ก็จะมีความสุขและอยากออกกำลังกายมากขึ้นจนถึงเป็นกิจวัตรประจำ

11. หลีกเลี่ยงสิ่งทีอาจจะเป็นอันตรายจากการออกกำลังกาย

ดังที่กล่าวแล้วข้างต้น เป้าหมายของการออกกำลังกายคือการทำให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์แข็งแรง พัฒนาการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข ถ้าออกกำลังกายแล้วมีผลให้เกิดทุกข์หรือความไม่สงบสุขในสังคม การออกกำลังกายนั้นก็ไม่ต้องหวังเป้าหมาย ก่อนที่จะร่วมกิจกรรมออกกำลังกายเราจะต้องพิจารณาป้องกันและหลีกเลี่ยงสิ่งทีอาจก่อให้เกิดผลเสียต่อร่างกายโดยสังเขปดังนี้

11.1 ท่าทางในการออกกำลังกายนั้นก่อให้เกิดอันตรายหรือไม่ เช่น ท่าสควอตจัมปีท่าสะพานโค้ง ท่าหมุนคอ เป็นต้น

11.2 การใช้น้ำหนักเกินความสามารถของตนเองหรือไม่เหมาะสมกับเพศและวัย

11.3 กิจกรรมที่เกิดการปะทะกันเราได้อาทางป้องกันไว้หรือไม่

11.4 สำนวจความปลอดภัยของสนามและอุปกรณ์ว่าได้มาตรฐานความปลอดภัยหรือไม่

11.5 กิจกรรมทีอาจเกิดอันตราย มีการจัดผู้ช่วยชีวิตหรือคนดูแลหรือไม่

11.6 ได้มีการตักเตือนตนเองหรือผู้ร่วมเล่นตระหนักถึงความปลอดภัยหรือไม่

11.7 ในการแข่งขันกีฬาที่มีการปะทะกันหรือต้องใช้ความอดทน ได้จัดหน่วยแพทย์ไว้คอยดูแลหรือไม่

11.8 สภาพอากาศและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ มีอันตรายต่อการออกกำลังกายหรือไม่สิ่งเหล่านี้จะช่วยป้องกันอุบัติเหตุต่าง ๆ ที่จะอันตรายต่อการเล่นกีฬา และจงระลึกตลอดเวลาว่า "จงปลอดภัยไว้ก่อน" อย่างไรก็ตามหากมีอุบัติเหตุอันตรายเกิดขึ้น จะต้องแก้ไขอย่างทัน่วงทีและกฎวิธีมีจะนั้นจะยุ่งยากภายหลัง

ประโยชน์จากการออกกำลังกาย

ร่างกายของคนเราประกอบไปด้วยอวัยวะต่างๆ มากมาย ที่ทำงานประสานสอดคล้องกันตลอดเวลา อวัยวะบางอย่างได้พักบ้างหรือทำงานน้อยลง ขณะที่ไม่ได้ใช้งาน เช่น กล้ามเนื้อ แขนขา ในขณะที่เรานอนหลับ รับประทานอาหาร ลำไส้ ในขณะที่ไม่ได้รับประทานอาหารเข้าไป เป็นต้น แต่มีอวัยวะที่สำคัญ ได้แก่ ระบบการไหลเวียนของโลหิต และระบบการหายใจซึ่งมีหัวใจและปอดเป็นอวัยวะที่สำคัญในการทำหน้าที่ หัวใจและปอดไม่ได้มีโอกาสที่จะหยุดพักเหมือนอวัยวะอื่นๆ ในขณะที่นอนหลับอาจจะทำงานน้อยลงบ้าง แต่ก็ไม่ได้พักเหมือนเช่นอวัยวะอื่นๆ เพราะเซลล์ต่างๆ ทุกส่วนของร่างกายจำเป็นต้องได้รับเลือดที่นำเอาออกซิเจนมาหล่อเลี้ยงตลอดเวลา

ดังนั้นคนเราจึงต้องหาทางที่จะทำให้หัวใจและปอด มีการทำงานที่มีประสิทธิภาพ มีความคงทนต่อการใช้งานตลอดเวลา และในปัจจุบันนี้ยังไม่มียาหรือสารอาหารอะไร ที่จะทำให้อวัยวะทั้งสองมีความแข็งแรง ทนทานต่อสภาพการทำงานให้มีประสิทธิภาพตลอดเวลาได้ ยกเว้นแต่การออกกำลังกายเท่านั้น ที่ทุกคนยอมรับว่าสามารถทำให้ทั้งหัวใจและปอดทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดได้

ดังจะเห็นได้จากผู้ที่ออกกำลังกายจะทำให้อัตราการเต้นของหัวใจต่อนาทีลดลง เพราะหัวใจบีบตัวแต่ละครั้งมีประสิทธิภาพมากกว่า ตัวอย่างเช่น คนปกติหัวใจเต้น 70 ครั้งต่อนาที ผู้ที่ออกกำลังกายเป็นประจำหัวใจเต้น 60 ครั้งต่อนาที ดังนั้นใน 1 วัน หัวใจคนปกติจะเต้น 70×60 นาที $\times 24$ ชั่วโมง เท่ากับ 100,800 ครั้งต่อวัน ผู้ที่ออกกำลังกายเป็นประจำหัวใจจะเต้น 60×60 นาที $\times 24$ ชั่วโมง เท่ากับ 86,400 ครั้งต่อวัน ถ้ารวมกับการเต้นของหัวใจที่มากขึ้นขณะออกกำลังกาย ใน 1 วัน ผู้ที่ออกกำลังกายหัวใจของเขาจะเต้นประมาณ 91,800 ครั้งต่อวัน ดังนั้นใน 1 วัน หัวใจของผู้ที่ออกกำลังกายเป็นประจำจะเต้นน้อยกว่าคนปกติประมาณ 9,000 ครั้งต่อวันหรือ 3 ล้านกว่าครั้งต่อปีสังเกตได้ว่า ผู้ที่ออกกำลังกายเป็นประจำจะไม่ค่อยพบว่ามึโรครวมตันโลหิตสูง โรคไขมันในเส้นเลือดสูง โรคเบาหวาน โรคกระเพาะ โรคเครียดหรือวิตกกังวลการออกกำลังกาย

นอกจากจะทำให้หัวใจทำงานอย่างมีประสิทธิภาพดังที่เห็นได้ชัดแล้วยังมีประโยชน์อีกหลายประการ เช่น

1. ป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจตีบตัน สมรรถภาพการทำงานของหัวใจจะดีขึ้นมาก ถ้าออกกำลังกายอย่างถูกต้องอย่างสม่ำเสมอ 3 เดือน ชีพจร หรือหัวใจจะเต้นช้าลง ซึ่งจะเป็นการประหยัดการทำงานของหัวใจ
2. ลดไขมันในเลือด ซึ่งถ้าสูงจะเป็นสาเหตุหนึ่งของโรคหลอดเลือดหัวใจตีบตัน
3. เพิ่ม HDL-C ในเลือด ซึ่งถ้ายิ่งสูงจะยิ่งดี จะช่วยป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจตีบตัน
4. ลดความอ้วน (ไขมัน) เพิ่มกล้ามเนื้อ (ทำให้น้ำหนักอาจไม่ลด)
5. ป้องกันและรักษาโรคเบาหวาน
6. ช่วยลดความดันโลหิตถ้าสูง ลดได้ประมาณ 10-15 มม.ปรอท
7. ช่วยทำให้หัวใจ ปอด ระบบหมุนเวียนของโลหิต กล้ามเนื้อ เอ็น เอ็นข้อต่อ กระดูก ผิวหนังแข็งแรงยิ่งขึ้น
8. ช่วยลดความเครียด ทำให้อ่อนหลับดีขึ้น ความจำดีเพิ่มสมรรถภาพทางเพศ ช่วยทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองยิ่งขึ้น
9. ป้องกันโรคกระดูกเปราะ โดยเฉพาะสุภาพสตรีที่ประจำเดือนหมด
10. ช่วยป้องกันโรคที่เกิดจากภาวะโภชนาการเกิน ได้แก่ โรคหัวใจขาดเลือด ความดันโลหิตสูง เบาหวาน โรคอ้วน เป็นต้น
11. ช่วยทำให้ร่างกายนำไขมันมาเป็นพลังงานได้ดีกว่าเดิม ซึ่งเป็นการประหยัดการใช้แป้ง (glycogen) ซึ่งมีอยู่น้อย และเป็นการป้องกันโรคหัวใจ
12. ช่วยป้องกันโรคมะเร็งบางชนิด เช่น ลำไส้ใหญ่ เต้านม ต่อมลูกหมาก
13. การออกกำลังกายในเด็ก จะช่วยทำให้ร่างกายเด็กเกิดความเจริญเติบโตอย่างดี เพราะเด็กมีระบบการย่อยที่ดีเจริญอาหาร และมีระบบขับถ่ายที่ดี
14. การออกกำลังกายในผู้ใหญ่ จะช่วยทำให้ร่างกายโดยทั่วไปมีความแข็งแรง บึกบึน อดวัยต่างๆ มีการทำงานได้ดีมีความคงทนต่อสภาพแวดล้อมต่างๆ โอกาสที่จะเกิดความผิดปกติมีน้อยกว่า
15. การออกกำลังกาย ช่วยให้สุขภาพจิตดี เพราะสามารถทำให้หายเครียดและลดความวิตกกังวลได้เป็นอย่างดี เมื่อออกกำลังกายแล้วร่างกายจะต้องการการพักผ่อน และจะนอนหลับได้ง่ายขึ้น

16. ทำให้เกิดสุขภาพดีถ้วนหน้า ประหยัดค่าใช้จ่ายสำหรับการรักษาโรค ลดเวลาที่จะหยุดงานจากการเจ็บป่วย ทำให้ประชาชนมั่งคั่ง ประเทศชาติมั่นคง

17. ถ้าประชาชนทั่วประเทศออกกำลังกายจะเป็นพื้นฐานของการนำไปสู่ความเป็นเลิศทางด้านกีฬา

จรรยาพร ธรณินทร์ (2531) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายไว้ว่า “การออกกำลังกายเป็นการออกแรงทางกายที่ทำให้ร่างกายแข็งแรงทั้งระบบโครงสร้างและทำให้กล้ามเนื้อสามารถรวมกันต่อต้านและเอาชนะแรงบังคับได้ หากขาดการออกกำลังกาย ร่างกายจะลดศักยภาพในการเคลื่อนไหว นอกจากนี้ ยังทำให้กิจกรรมทางปัญญา อารมณ์และความรู้สึกดีขึ้น ด้วยการออกกำลังกายเป็นกิจกรรมของกล้ามเนื้อที่ทำให้ร่างกายมีสุขภาพและรูปร่างดี เพิ่มทักษะและศักยภาพในกีฬา ตลอดจนฟื้นฟูกล้ามเนื้อหลังจากการบาดเจ็บหรือพิการได้อีกด้วย”

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2540) ได้รวบรวมประโยชน์ของการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาที่มีต่อสุขภาพไว้ดังนี้

1. ช่วยส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรง มีสมรรถภาพทางกาย ทำงานไม่เหนื่อยง่าย แม้จะเหนื่อยก็หายเหนื่อยเร็ว
2. ช่วยให้กล้ามเนื้อเพิ่มความแข็งแรง สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ช่วยขับเหงื่อและสิ่งโสโครกภายในร่างกายบางอย่างออกมากับเหงื่อ
4. ช่วยขยายหลอดเลือดหัวใจ ทำให้หัวใจทำงานมีประสิทธิภาพยาวนาน
5. ช่วยลดความเครียด ทำให้อารมณ์เบิกบานแจ่มใสปราศจากกังวลใจทำให้มีสุขภาพจิตดีขึ้น
6. ช่วยป้องกันมิให้น้ำหนักเกิน หรือป้องกันโรคอ้วน (Obesity) และสามารถลดความอ้วนได้เช่นกัน
7. การออกกำลังกายช่วยลดระดับน้ำตาลในเส้นเลือด เป็นการป้องกันโรคเบาหวานได้อย่างดี
8. การออกกำลังกายช่วยให้การนอนหลับสนิท เพราะร่างกายได้พักผ่อนเต็มที่ที่มีผลดีต่อสุขภาพ
9. การออกกำลังกายช่วยป้องกันโรคภัยไข้เจ็บได้ เพราะร่างกายแข็งแรงมีภูมิคุ้มกันต้านทานโรคติดต่อได้

10. ช่วยให้การสูบฉีดโลหิตและการหมุนเวียนของโลหิตในร่างกายเป็นไปด้วยดี คนที่ออกกำลังกายเสมอ ปริมาตรของการฉีดโลหิตไปเลี้ยงร่างกายจะมีปริมาณมากกว่าคนที่ไม่ออกกำลังกาย ซึ่งทำให้เซลล์ต่าง ๆ ของร่างกายได้รับอาหารและออกซิเจนอย่างสมบูรณ์

11. ช่วยให้การเผาผลาญภายในเซลล์ต่าง ๆ ของร่างกายเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ช่วยให้การรับประทานอาหารได้มากยิ่งขึ้น

12. ในทางการแพทย์เชื่อว่าการออกกำลังกายภายหลังการผ่าตัดมีความจำเป็น เพราะจะช่วยให้อวัยวะคืนสภาพตามปกติเร็วขึ้น และให้ประโยชน์ในการป้องกันและรักษาทางการแพทย์ได้ด้วย เรียกว่า “กายภาพบำบัด”

13. การออกกำลังกายช่วยรักษาโรคหัวใจไม่ให้เป็นภัย แต่ต้องออกกำลังกายด้วยความดูแลของแพทย์หัวใจ ผลจากการออกกำลังกายจะทำให้หัวใจโตกว่า แข็งแรงกว่า เต็มซ้ำ และมั่นคงกว่าหัวใจที่ไม่ได้รับการฝึก

14. การออกกำลังกายเสมอ ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพแก่บุคคลโดยเฉพาะสำหรับเยาวชนจะช่วยสร้างลักษณะความกระฉับกระเฉง ว่องไว ความสง่าผ่าเผย และแข็งแรง

15. การออกกำลังกายช่วยให้ร่างกายแข็งแรง และตื่นตัว (Alert) มีความพร้อมอยู่เสมอ ช่วยป้องกันอุบัติเหตุต่าง ๆ ได้

กรมอนามัย (อ้างอิงใน ธนิตา ทองมี, 2546, หน้า 27) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเคลื่อนไหวออกแรงและการออกกำลังกายที่สำคัญต่อสุขภาพ ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้สุขภาพดีขึ้น
2. ช่วยเสริมสร้างสมรรถภาพให้ร่างกาย
3. ทำให้บุคลิกภาพท่าทางและการทรงตัวดีขึ้น
4. เพิ่มความภูมิใจในตัวเอง
5. ช่วยควบคุมน้ำหนัก
6. ทำให้กล้ามเนื้อและกระดูกแข็งแรง
7. ทำให้รู้สึกมีพลัง
8. ทำให้ผ่อนคลาย ลดความเครียด และลดความซึมเศร้า
9. ทำให้จิตใจสบาย อารมณ์แจ่มใส
10. ทำให้ผู้สูงอายุ เคลื่อนไหวได้ดี โดยไม่พลัดหกล้มง่าย
11. ลดความเสี่ยงจากการเป็นโรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง และโรคมะเร็ง ลำไส้ใหญ่

12. ช่วยลดความดันโลหิต ในผู้ป่วยโรคความดันโลหิต
13. ลดความเสี่ยงจากการตายด้วยโรคหัวใจ
14. ลดความเสี่ยงจากการตายก่อนวัยอันสมควร (ไม่ตายก่อนอายุ 65 ปี)

นภพร ทศนัยนา (2547, หน้า 2 - 4) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการออกกำลังกายที่มีผลต่อร่างกายในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. สมรรถภาพทางกาย (Physical Fitness)

นภพร ทศนัยนา (2529, หน้า 8) สมรรถภาพทางกาย หมายถึง ความสามารถสูงสุดของบุคคลในการประกอบ ภารกิจต่าง ๆ ให้ได้ผลดีมีประสิทธิภาพ โดยที่ร่างกายเหนื่อย เมื่อยล้าช้า แต่ฟื้นคืนสภาพสู่ปกติได้เร็ว สมรรถภาพทางกายได้จำแนกเป็นองค์ประกอบย่อยไว้ 8 องค์ประกอบ คือ

1. **Speed** คือ ความเร็ว เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อในการทำงานเพื่อให้ร่างกายเคลื่อนไหวบางส่วนหรือทั้งหมด ไปสู่เป้าหมายโดยใช้เวลาน้อยที่สุด
2. **Balance** คือ ความทรงตัว เป็นความสามารถในการควบคุมท่าทางของร่างกาย
3. **Flexibility** คือ ความอ่อนตัว เป็นความสามารถในการพับ ยืดเหยียดของกล้ามเนื้อและเอ็นข้อต่อที่มากที่สุด
4. **Strength** คือ ความแข็งแรง เป็นความสามารถของกล้ามเนื้อในการทำงาน
5. **Power** คือ พลังกล้ามเนื้อ เป็นความสามารถในการทำงานอย่างฉับพลันเพื่อกระแทกแรงต้านที่มากที่สุด
6. **Agility** คือ ความว่องไว หมายถึง ความสามารถในการเปลี่ยนทิศทางการเคลื่อนไหวหรือร่างกายตามต้องการ
7. **Coordination** คือ ความสัมพันธ์ของสัมผัสประสาทและกล้ามเนื้อหมายถึงความสามารถในการทำงานประสานสัมพันธ์กันระหว่างประสาทรับความรู้สึก คือ หู ตา จมูก ลิ้น
8. **Endurance** คือ ความอดทน หมายถึง ความสามารถในการทำงานซ้ำๆ กันอย่างต่อเนื่องนาน ๆ ได้ โดยเกิดความเมื่อยล้าของกล้ามเนื้อค่อนข้างช้า (muscular endurance) และเหนื่อยช้า (Cardio Vascular endurance) แต่สามารถฟื้นฟูสภาพปกติได้เร็ว

การออกกำลังกายสม่ำเสมอและใช้หลักการและวิธีการอย่างถูกต้องในการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของแต่ละองค์ประกอบ จะทำให้สมรรถภาพทางกายในองค์ประกอบนั้นพัฒนาขึ้น ดังนั้น ในการออกกำลังกายแต่ละครั้งควรทำให้ร่างกายได้พัฒนาสมรรถภาพทางกายครบทั้ง 8 องค์ประกอบ โดยเฉพาะด้านความอดทน ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อสุขภาพโดยรวม

2. ผลต่อระบบการไหลเวียนเลือด

เมื่อร่างกายออกกำลังกาย จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในร่างกายหลายประการ เช่น อุณหภูมิภายในสูงขึ้น พลังงานถูกใช้เพิ่มขึ้น ของเสียในร่างกายเพิ่มขึ้น ความต้องการออกซิเจนเพิ่มขึ้น เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีผลทำให้ระบบการไหลเวียนเลือด ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสบียงบำรุงและลำเลียงของเสียไปทำลาย ต้องทำงานมากขึ้น ซึ่งหากปริมาณงานนั้นหนักและนานจนผ่านจุดวิกฤต (Threshold) จะทำให้อวัยวะนั้น ๆ ต้องปรับเปลี่ยนจุดวิกฤตให้สูงกว่าเดิม เพื่อให้สามารถอดทนต่อการรับภาระงานนั้นได้ ในส่วนของกรไหลเวียนเลือด จะมีการปรับเปลี่ยน

2.1 ขนาดของหัวใจโตขึ้น เพราะหัวใจมีหน้าที่ในการบีบส่งเลือดไปเลี้ยงร่างกาย และดูดกลับเลือดเพื่อมาฟอกใหม่ เมื่อออกกำลังกายร่างกายต้องการปริมาณเลือดที่มีออกซิเจนและพลังงานมาก ดังนั้น หัวใจต้องปรับตัวโดยการเต้นเร็วและแรงขึ้น เพื่อบีบส่งเลือดไปให้มาก

2.2 ปริมาณเลือดที่ถูกบีบส่งแต่ละครั้งมากขึ้น เนื่องจากกล้ามเนื้อหัวใจแข็งแรงและหัวใจมีขนาดโตขึ้น ทำให้การบีบตัวแต่ละครั้งสามารถส่งปริมาณเลือดได้มากกว่าเดิม กล่าวคือ ก่อนฝึกออกกำลังกายหรือในคนที่ไม่ออกกำลังกาย ปริมาณเลือดที่ถูกบีบส่งออกไปแต่ละครั้ง (Stroke Volume) ประมาณ 71.4 มิลลิลิตร แต่ภายหลังการฝึกระยะหนึ่งหรือในนักกีฬาจะประมาณ 111:1 มิลลิลิตร (Shaver, 1981:82)

2.3 อัตราการเต้นของหัวใจขณะพักช้าลง เนื่องจากในขณะที่พักร่างกายต้องการปริมาณเลือดคงที่หรือประมาณ 4,500 - 5,000 มิลลิลิตรต่อนาที เมื่อการบีบส่งเลือดแต่ละครั้งได้ปริมาณเพิ่มขึ้น ดังนั้น หัวใจจึงทำน้อยครั้งลง แต่ได้ปริมาณเลือดต่อนาทีเท่าเดิม

2.4 ปริมาณเลือดขณะออกกำลังกายเพิ่มขึ้น การฝึกออกกำลังกายให้หัวใจโตและแข็งแรงขึ้น สามารถบีบส่งเลือดแต่ละครั้งได้มากขึ้น ดังนั้น เมื่อทำงานที่มีความเข้มข้นจนหัวใจเต็มสูงสุด คนที่เคยฝึกออกกำลังกายแล้วย่อมได้ปริมาณเลือดต่อนาทีที่ถูกบีบออกจากหัวใจ (Stroke Volume) มากกว่าคนที่ไม่เคยฝึกออกกำลังกาย

2.5 หลอดเลือดมีความยืดหยุ่น (Elasticity) และยอมให้ซึมผ่าน (Permeability) เพิ่มขึ้น เนื่องจากหัวใจมีพลังในการบีบส่งเลือดแรงขึ้น และปริมาณเพิ่มขึ้น ทำให้หลอดเลือดยืดขยายเมื่อหัวใจบีบและหดเมื่ออยู่ในช่วงพัก ทำให้สามารถทะลุทะลวงสารที่เกาะผนังเลือดและมีความยืดหยุ่นเพิ่มขึ้น ทำให้เส้นเลือดไม่เปราะ นอกจากนี้ จากการที่เซลล์กล้ามเนื้อต้องการพลังงานและออกซิเจนเพิ่มขึ้น ทำให้ผนังเส้นเลือดต้องพัฒนาความสามารถในการซึมผ่าน เพื่อยอมให้สารอาหารและออกซิเจนซึมผ่านได้สะดวกขึ้น

2.6 ความสามารถในการดูดซึม (Extraction) ออกซิเจนดีขึ้น การออกกำลังกายที่หนักและนานทำให้เซลล์ในร่างกายต้องการออกซิเจนเพิ่มขึ้น ดังนั้น อวัยวะต่าง ๆ จึงพัฒนาตนเองเพื่อดูดซึมออกซิเจนจากกระแสเลือดให้ได้มากขึ้น ผลที่ได้รับก็คือ ผลต่างของออกซิเจนใน หลอดเลือดแดงกับหลอดเลือดดำ (a.v.difference) ของคนที่ฝึกออกกำลังกายประจำจะมีค่ามากกว่าคนที่ไม่ออกกำลังกาย

3. ผลต่อระบบการหายใจ

การออกกำลังกายทำให้อุณหภูมิในร่างกายสูงขึ้น และมีความต้องการออกซิเจนเพิ่มขึ้น มีคาร์บอนไดออกไซด์เพิ่มขึ้น ทำให้ร่างกายต้องปรับตัว โดยการหายใจถี่ขึ้นและขยายปริมาณปอดเพิ่มขึ้น กล้ามเนื้อที่ช่วยในการทำงานของปอด เช่น กล้ามเนื้อกระบังลมยืดและหดตัวได้มากขึ้น ซึ่งมีผลทำให้

3.1 การไหลเวียนของอากาศต่อนาทีเพิ่มขึ้น ซึ่งโดยปกติขณะพักบุคคลธรรมดาจะหายใจอากาศเข้าปอดประมาณ 5-8 ลิตรต่อนาที แต่ขณะออกกำลังกาย ผู้หญิงอาจหายใจได้ 130 ลิตรต่อนาที และผู้ชาย 180 ลิตรต่อนาที ส่วนผู้ที่ฝึกออกกำลังกายอาจจะหายใจได้มากกว่า 200 ลิตรต่อนาที

3.2 ช่องว่างสูญเปล่าลดลง ในคนปกติจะหายใจเข้าได้ไม่ลึกและหายใจออกไม่สุด ทำให้มีอากาศเข้าไม่เต็มทีเมื่อหายใจเข้า และมีอากาศค้างอยู่มากเมื่อหายใจออก ทำให้เกิดการสูญเปล่าในคนที่ฝึกออกกำลังกาย จะทำให้กล้ามเนื้อช่วยในการหายใจแข็งแรง ทำให้หายใจเข้าได้ลึก และหายใจออกได้มาก ซึ่งช่วยลดช่องว่างสูญเปล่า (dead space) ปริมาณอากาศที่มีประโยชน์จึงได้มากกว่า

วิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้อง

วิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องนั้น ควรออกกำลังกายสัปดาห์ละ 3-4 ครั้ง แต่ไม่ควรออกกำลังกายมากกว่า 6 ครั้ง เพื่อให้ร่างกายได้พักผ่อน และแต่ละครั้งควรออกกำลังกายไม่ต่ำกว่า 30 นาที โดยปฏิบัติตาม 5 ขั้นตอน คือ

1. ควรจะมีการยืดเส้นยืดสายก่อน เพื่อป้องกันการบาดเจ็บของกล้ามเนื้อ
2. ควรจะมีการอุ่นเครื่อง (Warm up) ประมาณ 5 นาที
3. ออกกำลังกายให้ชีพจรเข้าเป้า (Exercise vigorously) ประมาณ 20 นาที
4. ควรมีการคลายความร้อน (Cool down) ประมาณ 5 นาที
5. ควรมีการยืดเส้นอีกครั้งก่อนหยุด

การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพหัวใจต้องเลือกกำลังกายให้พอเหมาะพอดี ถูกวิธี และสม่ำเสมอ ดังนี้

ความพอเหมาะ

เหมาะสมต่อวัยตนเอง

ความพอดี

ในสภาพร่างกาย และสิ่งแวดล้อมที่ดี ในความแรงที่พอที่จะกระตุ้นการ พัฒนาร่างกาย และหัวใจ โดยไม่เสี่ยงต่ออันตราย คือ ประมาณ 60 - 80% ของความสามารถ

กฎวิธี

จะต้องมี 3 ขั้นตอน ได้แก่

1. เริ่มด้วยการอุ่นเครื่องเป็นการเตรียมร่างกายให้พร้อมประมาณ 3 นาที
2. เเร่งเป็นระยะที่ออกกำลังกายตามความสามารถที่จะกระตุ้นให้หัวใจเต้นเร็วขึ้นถึงระดับที่มีอัตราชีพจร = 200-อายุ (ปี) ระยะนี้ อย่างน้อย 20 นาที
3. ชะลอก่อนหยุดควรที่จะชะลอ โดยทำให้ช้าลง ใช้เวลา 3 นาที สม่่าเสมอ คือ ทำให้เป็นกิจวัตรประจำวัน นอกจากมีผลดีต่อหัวใจแล้วการออกกำลังกายยังมีประโยชน์แก่สุขภาพโดยรวม ทำให้ร่างกายและจิตใจเข้มแข็ง ป้องกันมะเร็งได้ เช่น มะเร็งลำไส้ใหญ่ ฯลฯ ระดับในการออกกำลังกายในการออกกำลังกายแต่ละครั้ง ถ้าจะให้ได้ประโยชน์ต่อหัวใจ และปลอดภัยต้องออกกำลังกายให้หัวใจ (หรือชีพจร) เต้นระหว่าง 60-80% ของความสามารถสูงสุดที่หัวใจของคน ๆ นั้น จะเต้นได้สูตร ความสามารถสูงสุดที่หัวใจจะเต้นได้ = $220 - \text{อายุเป็นปี}$ ตัวอย่าง คนที่มีอายุ 50 ปี มีความสามารถสูงสุดที่หัวใจจะเต้นได้คือ $220 - 50 = 170$ ครั้ง / นาที ดังนั้นสำหรับคนที่มีอายุ 50 ปี ควรออกกำลังเพื่อให้ชีพจรเต้นเพียงระหว่าง 60 - 80 % ของ 170 ครั้งต่อนาทีกล่าวคือ ระหว่าง 102 - 136 ครั้งต่อนาที แต่ถ้าไม่เคยออกกำลังกายมาก่อน ต้องค่อย ๆ ทำอาจใช้เวลา 2-3 เดือน ก่อนที่จะออกกำลังกายให้ชีพจรเต้นได้ถึง 60% ของความสามารถสูงสุดที่หัวใจจะเต้นได้ แต่ในทางปฏิบัติการวัดชีพจรในขณะที่ออกกำลังกาย ถ้าไม่มีเครื่องมือช่วยวัดจะทำได้โดยยากสำหรับประชาชนทั่วไป ฉะนั้นจึงไม่จำเป็นต้องวัดชีพจร แต่ออกกำลังกายให้รู้สึกเหนื่อยนิดหน่อยพอมีเหงื่อออก หรือยังสามารถพูดคุยระหว่างการออกกำลังกายได้ ถ้าอยากวัดจริง ๆ อาจใช้วิธีถีบจักรยานอยู่กับที่เพราะจักรยานส่วนใหญ่จะมีที่วัดชีพจร

การออกกำลังกายที่ทำให้เกิดโทษ

การออกกำลังกายอาจทำให้เกิดโทษได้ ถ้าออกกำลังกายไม่ถูกต้อง โทษของการออกกำลังกายอาจเกิดได้จากหลายสาเหตุเช่น

1. ออกกำลังกายที่ไม่เหมาะสมกับอายุ เช่น ผู้สูงอายุอาจจะใช้วิธีเดินเร็ว ๆ ดีที่สุด แทนที่จะไปเล่นสควอช เทนนิส แบดมินตัน ทั้งนี้เพราะการเล่นเทนนิสเป็นการออกกำลังกายแบบวิ่งบ้างหยุดบ้าง ไม่ต่อเนื่องเพียงพอที่จะมีประโยชน์ต่อปอด และหัวใจแต่ยังดีกว่าไม่ออกกำลังกาย

เลยเพียงแต่ว่าไม่สามารถป้องกันโรคหลอดเลือดหัวใจตีบตันได้เท่ากับการออกกำลังกายแบบแอโรบิกที่ทำต่อเนื่อง

2. ออกกำลังกายผิดเวลา เช่น เวลาร้อนจัดเกินไปอาจไม่สบายได้ เวลารับประทานอาหารเสร็จใหม่ ๆ อาจเป็นโรคหัวใจได้ เพราะหลังรับประทานอาหารใหม่ ๆ ร่างกายต้องการเลือดไปที่กระเพาะอาหารและลำไส้มาก แต่ถ้าไปออกกำลังกาย ร่างกายจะต้องการเลือดไปที่กล้ามเนื้อมากด้วย (รวมทั้งที่กระเพาะอาหาร และลำไส้ด้วย) จึงอาจทำให้เลือดที่ไปหล่อเลี้ยงหัวใจมีน้อยไป ทำให้เกิดอาการหรือโรคของหัวใจได้

3. ออกกำลังกายเวลาที่ไม่สบาย เวลาที่ท้องเสียไม่ควรออกกำลังกาย เพราะร่างกายอาจจะขาดน้ำหรือเกลือแร่ทำให้อ่อนเพลีย เป็นลม เป็นตะคริว หรือโรคหัวใจได้ เวลาเป็นไข้ไม่ควรออกกำลังกาย เพราะอาจทำให้เกิดโรคกล้ามเนื้อหัวใจอักเสบ หรือเยื่อหุ้มหัวใจอักเสบได้ ถ้าไม่สบาย ไม่ว่าจะด้วยอาการใด ๆ ถึงแม้ไม่รู้ว่าเป็นโรคอะไร ควรยกเว้นการออกกำลังกายไว้ก่อน

4. ออกกำลังกายโดยไม่อุ่นเครื่องหรือยืดเส้นก่อน โดยปกติแล้วไม่จำเป็นนักที่ฟาระดับไหนหนุ่มสาวหรือผู้สูงอายุก่อนออกกำลังกายจะต้องมีขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติทุกครั้งโดยไม่มีกรยกเว้นโดยเฉพาะผู้ที่สูงอายุหรือผู้ที่ไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย ซึ่งการอุ่นเครื่อง หรือยืดเส้นก่อน จะช่วยทำให้ออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาได้ดียิ่งขึ้น และเป็นการลดอัตราเสี่ยงต่อการได้รับบาดเจ็บ และช่วยทำให้อาการเมื่อยล้าหายได้เร็วขึ้นหลังจากการได้ออกกำลังกาย ถึงแม้ท่านไม่ออกกำลังกายในวันหนึ่งวันใดท่านก็ควรยืดเส้นทุกวัน

5. ถ้าใช้อุปกรณ์การกีฬาที่ไม่เหมาะสม เช่น รองเท้า ไม่เทนนิส ก็อาจเกิดการบาดเจ็บได้ง่ายขึ้น

6. ถ้าออกกำลังกายมากเกินไป จะเป็นการเสี่ยงต่อการบาดเจ็บมากขึ้น ต้องทำพอดีๆ เช่น ถ้าจะวิ่งเพื่อสุขภาพ วิ่ง 20 นาทีพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องวิ่งถึง 60 นาทีต่อครั้ง ถ้าอยากที่จะป้องกันการบาดเจ็บ ถ้าเป็นไปได้ ควรเปลี่ยนวิธีการออกกำลังกายแบบแอโรบิกไปทุก ๆ วัน เช่น ว่ายน้ำวันหนึ่ง วิ่งวันหนึ่ง ถีบจักรยานอยู่กับที่วันหนึ่ง เดินวันหนึ่ง ฯลฯ ถ้าปวดเข่าควรเปลี่ยนไปเป็น ว่ายน้ำ แทน หรือถีบจักรยาน

ทฤษฎีองค์กรและหลักการจัดการ

ทฤษฎีและแนวความคิดทางการบริหารนั้นได้เกิดขึ้นในโลกนี้เป็นเวลานานมาแล้ว โดยจุดเริ่มต้นของทฤษฎีและแนวความคิดทางการบริหารนั้น เริ่มแรกได้เกิดขึ้นในยุโรปตะวันตกก่อน โดยเฉพาะในประเทศอังกฤษในสมัยที่ได้มีการปฏิวัติอุตสาหกรรม ก่อนหน้าที่จะมีการปฏิวัติอุตสาหกรรมนั้นระบบการผลิตในประเทศอังกฤษ เป็นการผลิตเพื่อยังชีพตามหน่วยครัวเรือน โดยมีการผลิตที่ใช้คนผลิตที่เป็นช่างฝีมือในการทำการผลิตในจำนวนที่ไม่มาก ผู้ที่ทำการผลิตก็ใช้ช่างฝีมือที่อยู่ในท้องถิ่นและเป็นเครือญาติกัน การผลิตก็เป็นไปเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของตลาดท้องถิ่น โดยผู้ที่ทำการผลิตหรือช่างฝีมืออาจจะเป็นผู้ที่ลงทุนซื้อวัสดุอุปกรณ์ เครื่องไม้เครื่องมือต่าง ๆ สำหรับการผลิตเอง

ต่อมาเมื่อสังคมมีการขยายตัวใหญ่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการสินค้าก็เพิ่มมากขึ้น ทำให้ต้องการผลิตสินค้าเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าทำให้ช่างฝีมือต้องเพิ่มเวลาในการทำงานกันมากขึ้น แต่เนื่องจากความต้องการในการที่จะบริโภคสินค้ามีมากกว่าอัตราการเพิ่มของสินค้าที่ทำการผลิตโดยช่างฝีมือ ประกอบกับในยุคนั้นมีการล่าอาณานิคม และประเทศอังกฤษเองก็มีอาณานิคมอยู่ภายใต้อาณัติของตนเองเป็นจำนวนมาก ความต้องการสินค้าส่วนหนึ่งก็มาจากประเทศที่เป็นอาณานิคม และอีกส่วนหนึ่งก็มาจากประเทศที่เป็นคู่ค้า ซึ่งเป็นผลมาจากลัทธิการค้าต่างประเทศ (Mercantilism) ซึ่งแพร่ระบาดในขณะนั้นทำให้เกิดนายทุนซึ่งได้ทำการรวบรวมเอาช่างฝีมือที่อยู่ตามหน่วยครัวเรือน ให้มารวมอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกันที่เรียกกันว่าโรงงาน โดยให้ทำการผลิตสินค้าให้ได้ในปริมาณที่มาก โดยปรัชญาของยุคนี้คือความสามารถ ในการผลิตเป็นผลจากการทำงานตามความชำนาญเฉพาะด้าน การแบ่งงานกันทำและการได้แลกเปลี่ยนสินค้าระหว่างกัน ซึ่งในยุคนี้อาจถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นแห่งยุคของการปฏิวัติอุตสาหกรรมใหม่

การปฏิวัติอุตสาหกรรมใหม่มีความต้องการทฤษฎีและแนวความคิดทางการบริหารใหม่ๆ เพื่อที่จะนำมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ทำให้ได้เกิดนักทฤษฎีและผู้นำที่นำเสนอแนวความคิดทางการบริหารขึ้น และได้เริ่มมีการสะสมองค์ความรู้ให้มีระบบระเบียบเป็นหมวดหมู่ ทำให้เกิดทฤษฎีและแนวความคิดทางการบริหารขึ้นอย่างมากมายในปัจจุบัน

นิตยา เงินประเสริฐศรี (2542, หน้า 7) ทฤษฎีและแนวความคิดทางการบริหารถ้านับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่มทฤษฎีด้วยกัน คือ กลุ่มทฤษฎีแบบคลาสสิก กลุ่มทฤษฎีองค์การเชิงพฤติกรรมศาสตร์ และกลุ่มทฤษฎีองค์การสมัยใหม่

1. กลุ่มทฤษฎีองค์การแบบคลาสสิก (Classical Organization Theory)

ทฤษฎีองค์การแบบคลาสสิก จะประกอบไปด้วยทฤษฎีที่สำคัญ ๆ ดังนี้คือ

1.1 ทฤษฎีการจัดการตามหลักวิทยาศาสตร์ (Scientific Management)

เฟรดเดอริก ดับเบิลยู เทย์เลอร์ (Frederic W. Taylor) คือ ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งการบริหารงานแบบวิทยาศาสตร์ เทย์เลอร์นั้นมีพื้นฐานความรู้ทางด้านวิศวกรรม โดยที่การนำเสนอทฤษฎีการบริหารงานแบบวิทยาศาสตร์นั้น ได้มีขึ้นหลังจากที่เทย์เลอร์ได้เข้ามารับตำแหน่งเป็นผู้จัดการโรงงานแห่งหนึ่งในเมืองพิตส์เบิร์ก ในขณะนั้นปัญหาของโรงงานอุตสาหกรรมที่ประเทศอเมริกาในขณะนั้นประสบอยู่คือปัญหาในเรื่องประสิทธิภาพการผลิต ซึ่งจากความด้อยในเรื่องประสิทธิภาพในการผลิต ของโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นหน่วยทำการผลิตในระดับจุลภาคได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจของอเมริกาในระดับมหภาคคือทำให้ประเทศอเมริกาในขณะนั้นประสบภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ดังนั้นเทย์เลอร์จึงพยายามแก้ไขปัญหานี้ในเรื่องประสิทธิภาพการผลิต โดยในระยะแรกของการแก้ปัญหา เทย์เลอร์ได้ให้ความสนใจไปในการปรับปรุงเครื่องจักร เครื่องไม้ เครื่องมือ ตลอดจนไปถึงอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำงาน แต่ประสิทธิภาพการผลิตของโรงงานยังไม่เป็นที่น่าพอใจเท่าใดนัก ดังนั้นเทย์เลอร์จึงได้เปลี่ยนแนวความคิดใหม่ โดยได้ลองทำการสังเกตวิธีการทำงานของคนงานแต่ละคน จากการสังเกตเทย์เลอร์พบว่าคนงานในโรงงานอุตสาหกรรมของเขานั้นมีวิธีการทำงานตามหลักความเคยชิน ซึ่งลักษณะการทำงานตามหลักความเคยชินนั้น ในการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานอย่างเดียวกันนั้นคนงานจะมีวิธีการทำงานที่แตกต่างกันหลายวิธี และวิธีการทำงานที่แตกต่างกันนั้นขึ้นอยู่กับความเคยชินของคนงานแต่ละคน โดยจากการสังเกตของเทย์เลอร์ พบว่าวิธีการทำงานที่แตกต่างกันตามความเคยชินของคนงานแต่ละคนนั้นมักก่อให้เกิดการอุ้งงานได้ และการอุ้งงานก็ทำอย่างเป็นระบบโดยได้รับการรู้เห็นเป็นใจจากผู้นำสหภาพแรงงานในโรงงาน

นอกจากปัญหาการอุ้งงานแล้ว เทย์เลอร์ยังพบว่าในอดีตฝ่ายบริหารได้เข้าไปควบคุม ดูแลคนงานน้อยมาก และปล่อยให้คนงานมีอิสระในการเลือกวิธีการทำงานตามใจชอบ ดังนั้นในการที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เทย์เลอร์จึงได้นำเสนอการจัดการตามหลักวิทยาศาสตร์ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้คือ (Frederic W. Taylor อ่างอิงพิทยา บวรวัฒนา 2543, หน้า 27)

1.1.1 จะต้องมีกำหนดวิธีการทำงานเพื่อให้ได้วิธีที่ดีที่สุด โดยวิธีที่ดีที่สุด จะต้องเป็นวิธีการทำงานที่ใช้เวลา ทรัพยากร และพลังงานในการทำงานน้อยที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับวิธีอื่นที่ทำงานในลักษณะเดียวกัน

1.1.2 การคัดเลือกคนงานจะต้องมีการนำเอากฎเกณฑ์ทางวิทยาศาสตร์มาช่วยในการคัดเลือก เพื่อให้ได้คนงานที่มี ทักษะ ความรู้ ความสามารถที่เหมาะสมกับตำแหน่งงาน

1.1.3 จะต้องมีการพัฒนาคนงานโดยการสอนวิธีการทำงานให้ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์การจัดการ เพื่อที่จะจัดวิธีการทำงานตามหลักความเคยชินให้หมดไปจากคนงานเดิม

1.1.4 ต้องพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีให้เกิดขึ้นระหว่างฝ่ายบริหารกับคนงาน อันจะนำมาซึ่งประสิทธิภาพการผลิตของโรงงาน

หลักวิทยาศาสตร์การจัดการตามแนวความคิดของเทย์เลอร์ นับว่ามีประโยชน์ต่อการบริหารงานในขณะนั้นเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งในปัจจุบันวิทยาศาสตร์การจัดการเองก็ยังคงมีการนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานในองค์กร และหน่วยธุรกิจต่าง ๆ

1.2 การจัดการตามแบบระบบราชการ (Bureaucratic Management)

แมกซ์ เวเบอร์ (Max Weber) เป็นชาวเยอรมัน และเป็นนักปราชญ์ที่มีชื่อเสียงและยิ่งใหญ่ ที่มีความรอบรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ เช่น วิชากฎหมาย การเมือง การปกครอง ประวัติศาสตร์ และเศรษฐกิจ และได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งการจัดการตามแบบระบบราชการ ในการทำความเข้าใจองค์กรแบบระบบราชการนั้น มีหลักการที่สำคัญดังนี้คือ Hodge Anthony & Gales (อ้างอิงในทองใบ สุคชารี, 2543, หน้า 5)

1.2.1 หลักของการแบ่งงานกันทำ (Division of Labour) หมายถึง หลักในการสร้างความชัดเจน และความสมดุลระหว่างอำนาจหน้าที่กับความรับผิดชอบโดยให้ถูกต้องตามกฎ ระเบียบขององค์กร การแบ่งงานกันทำตามวิธีนี้ถือว่าเป็นความรับผิดชอบที่เป็นทางการ

1.2.2 หลักของการกำหนดอำนาจหน้าที่ตามสายการบังคับบัญชา (Hierarchy of Authority) หมายถึง การกำหนดตำแหน่งต่างๆ ที่ให้อำนาจหน้าที่ลดหลั่นลงมาตามสายการบังคับบัญชา ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชัดเจนในสายการบังคับบัญชา

1.2.3 หลักของความสามารถ (Technical Competency) หมายถึง หลักการสำคัญในการจัดบุคคล เพื่อบรรจุหรือแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามหลักความรู้ความสามารถของบุคคล โดยการใช้กระบวนการทดสอบ การฝึกอบรม และการศึกษาของบุคลากร

1.2.4 หลักของกฎ ระเบียบ ความมีวินัย และการควบคุม (Rules, Disciplines and Control) หมายถึง การบริหารงานโดยใช้กฎระเบียบเป็นหลัก และกำหนดรูปแบบไว้ให้ชัดเจนในการบริหาร จะต้องยึดระบบเอกสารเป็นสำคัญ โดยไม่คำนึงถึงความสัมพันธ์ส่วนตัว

1.2.5 หลักของความเป็นกลางทางการบริหาร (Administrative Officials) หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ เป็นผู้ที่มีเกียรติ มีอุปกรณ์และเครื่องมือต่าง ๆ เป็นองค์ประกอบในการทำงานตามตำแหน่งนั้น อุปกรณ์ และเครื่องมือจะอยู่คู่กับตำแหน่งไม่ใช่คู่กับบุคคล

1.2.6 หลักของการเป็นบุคลากรของฝ่ายบริหารและได้รับเงินเดือนประจำ (Career Official and Fixed Salary) หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งบริหารจะต้องเป็นบุคลากรประจำ มีการจ้างงานตลอดชีพ และจัดให้มีเงินเดือนประจำในอัตราคงที่ในแต่ละปี

1.3 การจัดการตามหลักการบริหาร (Administrative Management)

นักทฤษฎีที่นำเสนอทฤษฎีการจัดการตามหลักการบริหาร มีความเชื่อว่าการที่จะทำให้การทำงานขององค์การบรรลุเป้าหมายนั้น จะต้องมีการกำหนดหน้าที่ของคนที่เป็นผู้บริหาร และหลักการบริหารงานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน นักทฤษฎีที่นำเสนอทฤษฎีนี้ประกอบด้วย

1.3.1 เฮนรี ฟาโยล์ (Henri Fayol) คือ ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งทฤษฎีการจัดการตามหลักการบริหาร ฟาโยล์เป็นชาวฝรั่งเศสและเป็นนักบริหารระดับสูงในอุตสาหกรรม ซึ่งตามแนวความคิดของฟาโยล์ การที่จะทำให้การบริหารงานบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์นั้น ประการแรก ฟาโยล์เห็นว่านักบริหารจะต้องทำหน้าที่ทางการบริหาร ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การสั่งการ (Commanding) การประสานงาน (Coordination) และการควบคุม (Controlling) ประการที่สองนักบริหารจะต้องทราบถึงหลักการบริหารที่สำคัญ ๆ ซึ่งฟาโยล์ได้นำเสนอหลักการบริหารที่มีประสิทธิภาพของฟาโยล์ที่มีอยู่ 14 ข้อ ดังนี้คือ

1. หลักของการแบ่งงานกันทำ (Division of Work) ในการบริหารนั้นจะมีงานเกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ดังนั้นนักบริหารจะต้องแบ่งงานที่เกิดขึ้นเป็นจำนวนมากให้บุคลากรที่เป็นสมาชิกองค์การ รับผิดชอบไปทำโดยเน้นความชำนาญและความเชี่ยวชาญเฉพาะของบุคลากรที่อยู่ในองค์การ ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานสูงสุดตามหลักเศรษฐศาสตร์

2. หลักที่เกี่ยวกับอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility) ในการบริหารนั้นบุคลากรผู้ที่ได้รับมอบหมายงานให้ทำจะเกิดความผูกพันต่อผู้บังคับบัญชาในลักษณะของความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ดังนั้นในการที่จะทำให้งานที่ได้รับมอบหมายนั้นสำเร็จจะต้องมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ให้เหมาะสมกับความรับผิดชอบที่บุคลากรมี

3. หลักของความมีระเบียบวินัย (Discipline) ระเบียบวินัยคือข้อตกลง กติกาที่ใช้ร่วมกันของบุคลากรองค์การ ระเบียบวินัยจะเป็นกรอบในการควบคุมพฤติกรรมของบุคลากรองค์การให้เป็นไปในทิศทางที่เอื้อต่อการบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การ

4. หลักของการมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว (Unity of Command) บุคลากรที่เป็นสมาชิกขององค์กรนั้น จะต้องฟังคำสั่งจากเจ้านายเพียงคนเดียวเพื่อป้องกันความสับสนในการปฏิบัติงาน การสั่งงานใด ๆ ต้องเป็นไปตามลำดับสายการบังคับบัญชา

5. หลักของการมีเป้าหมายเดียวกัน (Unity of Direction) ในการทำงานนั้นบุคลากรขององค์การจะต้องมีเป้าหมายเดียวกัน ดังนั้นกิจกรรมการทำงานของบุคลากร ทุกคนจะต้องสอดคล้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายเดียวกัน

6. หลักของผลประโยชน์ส่วนตัวมีความสำคัญน้อยกว่าผลประโยชน์ขององค์การ (Subordination of Individual to the General Interest) ผลประโยชน์ของบุคลากรที่เป็นสมาชิกองค์การมีความสำคัญน้อยกว่าผลประโยชน์ส่วนรวมขององค์การ ดังนั้นในการทำงานสมาชิกองค์การจะต้องทุ่มเทเสียสละในยามที่องค์การต้องการความช่วยเหลือทั้งในยามปกติ และในยามวิกฤติ

7. หลักของการกำหนดค่าตอบแทน และวิธีการจ่ายค่าตอบแทน (Remuneration and Methods) การจ่ายค่าตอบแทนให้แก่บุคลากรขององค์การควรที่จะให้มีความยุติธรรม และตอบสนองความพึงพอใจทั้งของสมาชิกองค์การ และผู้บริหารเท่าที่จะพึงทำได้

8. หลักของการรวมอำนาจ (Centralization) ในการบริหารนั้น อำนาจในการตัดสินใจควรที่จะรวมไว้ที่จุดศูนย์กลาง เพื่อที่จะทำให้สามารถควบคุมส่วนต่าง ๆ ไปได้ เช่น อำนาจในการอนุมัติเงิน อำนาจในการบริหารงานบุคคล เป็นต้น

9. หลักการจัดสายการบังคับบัญชา (Scalar Chain) จะต้องมีการจัดสายการบังคับบัญชาในการบริหารงานองค์การ เพื่อที่จะให้ทราบถึงลักษณะของอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ ตลอดจนไปถึงลักษณะของการติดต่อสื่อสาร

10. หลักของความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Order) ในการบริหารนั้น จะต้องมีการจัดสถานที่ทำงาน ตลอดจนวัสดุสิ่งของให้เอื้อต่อการปฏิบัติงานและเสริมสร้างบรรยากาศในที่ทำงานให้น่าทำงาน

11. หลักของความเสมอภาค (Equity) ในการบริหารงานนั้นคนที่เป็นผู้บริหาร จะต้องให้ความเสมอภาคและมีความยุติธรรมต่อผู้ใต้บังคับบัญชาทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะในเรื่องของการแบ่งงานให้ทำ การพิจารณาความดีความชอบ ตลอดจนการแก้ไขปัญหาคัดแย้งในการทำงาน

12. หลักของความมั่นคงในงาน (Stability of Tenure) สำหรับการบริหารงานนั้น จะต้องทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีความรู้สึกว่าเขามีความมั่นคงในการปฏิบัติงาน เช่น การจัด

ให้มีการเซ็นสัญญาจ้างงาน ซึ่งกำหนดระยะเวลาในการจ้างที่ชัดเจนและเป็นธรรม การจัดสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เหมาะสมและ การจัดเครื่องป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการทำงาน

13. หลักของความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Initiative) ในการบริหารงานนั้น ผู้บริหารที่เก่งและฉลาด จะต้องรู้จักนำเอาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้ใต้บังคับบัญชามาใช้ประโยชน์ในการทำงาน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้ใต้บังคับบัญชาอาจได้มาจากการระดมสมอง หรือการปรึกษาหารือเพื่อแก้ไขปัญหาาร่วมกัน

14. หลักของสามัคคี (Esprit de Corps) ในการบริหารงานนั้น ในการที่จะทำให้งานบรรลุเป้าหมายนั้น จะต้องมีการสร้างความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันให้เกิดขึ้นในการทำงาน ซึ่งอาจจะทำได้โดยการจัดให้มีกิจกรรมระหว่างสมาชิการ่วมกัน เช่น การจัดงานกีฬา การจัดทัศนศึกษาดูงาน การจัดงานเลี้ยง เป็นต้น

1.3.2 ลูเธอร์ กุลลิค และลินดัล เออร์วิค (Luther Gulick and Lyndal Urwick) เป็นนักทฤษฎีที่อยู่ในกลุ่มการศึกษาการจัดการตามหลักการบริหาร ได้เสนอหลักที่เกี่ยวกับการบริหาร ซึ่งคนที่เป็นผู้บริหารจะต้องทำหน้าที่สำคัญอยู่ 7 ประการ คือ การวางแผนการจ้ดองค้การ การจัดคนเข้าทำงาน การสั่งการ การประสานงาน การรายงานและการงบประมาณ หรือเรียกสั้น ๆ ว่า “POSDCoRB” ซึ่งประกอบด้วย รายละเอียดดังต่อไปนี้ พิมลจรรยา นามวัฒน์ (2544, หน้า 22)

1. การวางแผน (Planning) คือ หน้าที่หรือบทบาท ในการกำหนดการทำงานที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่า จะทำอะไร จะทำอย่างไร จะทำเมื่อไร ใครเป็นผู้ทำ จะใช้งบประมาณเท่าไร

2. การจัดองค์การ (Organizing) คือ การจัดโครงสร้างองค์การที่เกี่ยวกับเรื่อง การกำหนดภารกิจหน้าที่ การแบ่งงานกันทำ การกำหนดอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบ การจัดสายการบังคับบัญชา การกำหนดขนาดของการควบคุม การจัดตั้งหน่วยงานหลัก (Line) และการจัดตั้งหน่วยงานที่ปรึกษา (Staff)

3. การจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) คือ หน้าที่ที่เกี่ยวกับการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผนกำลังคน การสั่งการ การคัดเลือก การบรรจุแต่งตั้ง การปฐมนิเทศ การฝึกอบรม การประเมินผลการปฏิบัติงาน การเลื่อนขั้น ลดชั้น การโยกย้าย และการให้พ้นจากงาน

4. การสั่งการ (Directing) คือ การที่ผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้ใต้บังคับบัญชาปฏิบัติงานตามแผนงาน หรือตามที่ได้รับมอบหมาย เพื่อให้การปฏิบัติงานดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจจะสั่งการด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้

5. การประสานงาน (Coordinating) คือ หน้าที่ในการประสานกับหน่วยย่อยต่าง ๆ ที่มีอยู่ในองค์การให้ทำงานสอดคล้อง และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งการประสานงานนั้นอาจทำได้โดยการจัดตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองงาน การจัดโครงสร้างองค์การให้มีความชัดเจน การใช้วิธีการงบประมาณ เป็นต้น

6. การรายงานผลการปฏิบัติงาน (Reporting) คือ การรายงานความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค ตลอดจนข่าวสารต่าง ๆ ขององค์การให้ทุกฝ่ายได้ทราบ เพื่อประโยชน์ในการติดตามการแก้ไขปัญหาอุปสรรคที่เกิดจากการทำงาน

7. การบริหารงบประมาณ (Budgeting) คือ หน้าที่ในการจัดสรร การวางแผนงบประมาณให้กับองค์การ และหน่วยย่อยต่าง ๆ ให้มีงบประมาณที่เหมาะสมและเพียงพอในการทำงาน

2. กลุ่มทฤษฎีองค์การเชิงพฤติกรรมศาสตร์

ทฤษฎีองค์การเชิงพฤติกรรมศาสตร์ (Behavioral Organization Theory) หมายถึง การจัดการที่มุ่งลักษณะ ผลกระทบของแต่ละบุคคล และพฤติกรรมของกลุ่มในองค์การ โดยการศึกษาทฤษฎีกลุ่มนี้ครอบคลุมทฤษฎี และแนวความคิดของนักทฤษฎีที่สำคัญ ได้แก่ เอลตัน เมโย ลับบราฮัม มาสโลว์ เฟดเดอริก เฮิร์ซเบิร์ก และดักลาส แม็คเกรเกอร์ ซึ่งนักทฤษฎีแต่ละคนได้ศึกษาธรรมชาติของพฤติกรรมมนุษย์ และเสนอแนวความคิดที่มีมุมมองในแต่ละด้าน โดยเริ่มตั้งแต่ว่าการที่เอลตัน เมโย (Elton Mayo) ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งการศึกษากิจการเชิงพฤติกรรมศาสตร์ และเป็นบุคคลผู้ที่ได้มีการทำทฤษฎีที่อยู่ในกลุ่มการศึกษากิจการเชิงพฤติกรรมศาสตร์ โดยเฉพาะวิทยาศาสตร์การจัดการ ผลงานของเมโยที่สำคัญก็คือการทดลองที่เมืองฮอว์ธอร์น (Hawthorne Studies) ซึ่งเป็นการทดลองที่เป็นจุดที่ทำให้ให้นักทฤษฎีและนักบริหารได้หันมาให้ความสนใจในพฤติกรรมศาสตร์ เพื่อนำเอาความรู้ทางพฤติกรรมศาสตร์ มาใช้ประโยชน์ในการบริหารงาน โดยเดิมแล้วการศึกษานี้เป็นการศึกษาถึงการทำงานของมนุษย์(คนงาน) ในที่ทำงาน เนื่องจากในยุคนั้น (ค.ศ.1924) แรงงานได้รับความสนใจมากขึ้น สำหรับการทดลองที่ฮอว์ธอร์นนั้น เมโยได้ทำการแบ่งกลุ่มคนงานที่เป็นผู้ปฏิบัติงานออกเป็น 2 กลุ่ม (ในการศึกษาหลาย ๆ ครั้ง) กลุ่มแรกเรียกว่ากลุ่มทดลอง กลุ่มที่สองเรียกว่ากลุ่มควบคุม โดยทั้งสองกลุ่มนี้ให้ทำงานที่เป็นแบบเดียวกัน ซึ่งงานที่ให้ทำคือให้คนงานทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมประกอบชิ้นส่วนของงาน ในกลุ่มทดลองนั้นจะมีวิธีการนำเอาการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์มาใช้ เช่น การจ่ายค่าตอบแทนให้ในกรณีที่คนงานทำงานได้เกินเกณฑ์มาตรฐาน การเพิ่มแสงสว่างในการทำงาน การปรับอุณหภูมิในที่

ทำงานให้มีความเหมาะสม ส่วนในกลุ่มควบคุมนั้นไม่มีการนำเอาวิธีการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์มาใช้ ซึ่งจากการวิจัยทดลองปรากฏว่า

ผลผลิตที่เกิดขึ้นจากการทำงานของทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งก็ชี้ให้เห็นว่าวิธีการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ถูกนำมาใช้ไม่ได้ผลที่โรงงานแห่งนี้ ซึ่งจากการวิจัยทดลองครั้งนี้เมโยได้ข้อสรุปที่สำคัญเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ในการทำงาน ดังนี้ (พิทยา บวรวัฒนา, 2543, หน้า 79)

2.1.1 ปัจจัยทางด้านกายภาพ หรือวิธีการบริหารงานแบบวิทยาศาสตร์ ไม่ได้เป็นตัวกำหนดปริมาณผลผลิต ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดปริมาณผลผลิต คือ ปัจจัยทางด้านสังคม

2.1.2 พฤติกรรมการทำงานของคนงานถูกกำหนดโดยระบบการให้รางวัล และการลงโทษทางสังคม ไม่ใช่ระบบการให้รางวัลและการลงโทษทางเศรษฐกิจ

2.1.3 ผู้นำของกลุ่มที่เป็นทางการ และกลุ่มที่ไม่เป็นทางการ จะมีบทบาทในการบังคับใช้และสร้างปทัสถานของกลุ่มที่เป็นทางการ และไม่เป็นทางการ

2.1.4 กลุ่มจะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคล

2.1.5 ควรที่จะมีการแสวงหามภาวะผู้นำแบบต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผู้นำที่เหมาะสมกับภารกิจขององค์การอย่างแท้จริง ทั้งนี้เนื่องจากภารกิจขององค์การ แต่ละองค์การจะมีความแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ในการก่อตั้งองค์การ

จากผลการศึกษาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพของงานจะเกิดขึ้นมากน้อยแค่ไหนขึ้นอยู่กับขวัญกำลังใจ ความพึงพอใจ ความพร้อมทางสภาพจิตใจ ที่จะส่งผลต่อพฤติกรรมในการทำงานของคนงาน รวมถึงเรื่องราวทางสังคมของคนงานในกลุ่มด้วย

เอลตัน เมโย เป็นผู้ที่จุดประกายในการนำเอาความรู้ในเชิงพฤติกรรมศาสตร์มาใช้ในการบริหารงานอย่างจริงจัง

3. กลุ่มทฤษฎีองค์การสมัยใหม่

ในการบริหารงานนั้น หลังจากที่ได้มีการนำเอากลุ่มทฤษฎีองค์การในยุคคลาสสิก และกลุ่มทฤษฎีองค์การยุคพฤติกรรมศาสตร์ ได้มีการนำมาใช้ในการบริหารงานซึ่งทฤษฎีทั้ง 2 กลุ่มดังกล่าวต่างก็มีทั้งจุดอ่อนและจุดแข็งในตัวของตัวเอง เช่น ทฤษฎีองค์การในยุคคลาสสิก จะเน้นไปในเรื่องของการกำหนดวิธีการทำงาน เพื่อให้ได้วิธีที่ดีที่สุด (One Best Ways) ในการทำงาน หรือเน้นไปที่เรื่องของการจัดโครงสร้างองค์การและหลักการบริหาร เพื่อให้ทั้งวิธีการทำงาน โครงสร้างองค์การและหลักการบริหาร เป็นสิ่งที่ช่วยในการควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกองค์การ

ในการปฏิบัติงาน โดยไม่ค่อยให้ความสนใจในเรื่องพฤติกรรม ซึ่งก็ก่อให้เกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน

ดังจะเห็นได้จากการทำการวิจัยทดลองของเมโย (Mayo) ที่เมืองฮอว์ธอร์น (Hawthorne) และในทางตรงกันข้ามกันก็จะเห็นได้ว่าทฤษฎีองค์การในยุคพฤติกรรมศาสตร์ที่เน้นและให้ความสำคัญไปที่คน โดยการมุ่งค้นหาคำตอบโดยการวิเคราะห์ให้ทราบถึงความต้องการของคน และพยายามแสวงหาสิ่งจูงใจที่ตอบสนองความต้องการของคน และพยายามแสวงหาสิ่งจูงใจที่จะตอบสนองความต้องการของคน เพื่อที่จะทำให้คนปฏิบัติงานให้กับองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ทฤษฎี ยุคพฤติกรรมศาสตร์ก็มีจุดอ่อนที่ไม่ให้ความสนใจในเรื่องของวิธีการทำงาน การจัดโครงสร้างองค์การและหลักการบริหารงานทำให้เกิดปัญหาในการทำงาน

ดังนั้นเพื่อให้ปัญหาในการบริหารงานหมดไป อันเนื่องมาจากความสลับซับซ้อนในการบริหารงานมีมากขึ้น ตลอดจนถึงแวดล้อมขององค์การสมัยใหม่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จึงได้มีการนำเสนอทฤษฎีองค์การยุคสมัยใหม่ ซึ่งได้มีการผสมผสานและบูรณาการเอาทฤษฎีในยุคคลาสสิก และทฤษฎีองค์การในยุคพฤติกรรมศาสตร์มาปรับประยุกต์ใช้ร่วมกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบริหารงาน

3.1 ทฤษฎีการบริหารแบบการตัดสินใจ

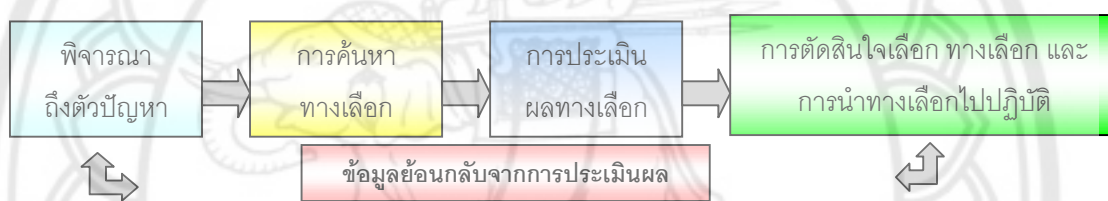
เฮอริเบิร์ต เอ.ไซมอน (Herbert A. Simon) คือ ผู้ที่ได้ชื่อว่าเป็นบิดาแห่งทฤษฎีการตัดสินใจได้กล่าวว่า “การบริหารก็คือการตัดสินใจนั่นเอง” ทั้งนี้เนื่องจากว่าคนที่เป็นผู้บริหารจะต้องเผชิญกับภาวะที่จะต้องตัดสินใจเลือกทางเลือกใดทางเลือกหนึ่งจากทางเลือกหลาย ๆ ทางที่มีอยู่ ไม่ว่าจะเป็ทางเลือกในการกำหนดแผนในการทำงาน หรือว่าทางเลือกในการแก้ไขปัญหาด้านบริหารสามารถที่จะเลือกทางเลือกที่ดีมีประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาได้ ก็จะสามารถทำให้งานบรรลุเป้าหมายได้ ถ้าเลือกทางเลือกที่ไม่ดีมา ก็ทำให้การทำงานล้มเหลว ดังนั้นในลักษณะ การตัดสินใจ เพื่อให้ได้ทางเลือกที่ดี จะต้องมึขั้นตอนของการตัดสินใจที่สำคัญอยู่ 4 ขั้นตอน ดังนี้ คือ ธงชัย สันติวงษ์ (2542, หน้า 196)

3.1.1 การพิจารณาถึงตัวปัญหา ในขั้นตอนแรกนี้ก็คือ นักบริหารที่เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการตัดสินใจ จะต้องสามารถระบุให้ทราบสาเหตุที่แท้จริงของปัญหาที่เกิดขึ้นให้ได้เสียก่อน ในขั้นตอนนี้เหมือนกับการที่หมอททำการวินิจฉัยโรค ถ้าหมอวินิจฉัยโรคได้ถูกก็จะทำให้กระบวนการรักษาที่ตามมาได้ผล แต่ถ้าวินิจฉัยโรคผิดกระบวนการรักษาโรคที่ตามมาก็จะผิดไปด้วย ทำให้การรักษาโรคล้มเหลว

3.1.2 การพิจารณาค้นหาทางเลือก ทางเลือกในการแก้ปัญหาอาจจะมีหลายทาง มีที่ทางเลือก เราจะต้องนำมาพิจารณาให้หมดเพราะจะทำให้เรามีทางเลือกที่หลากหลายขึ้น

3.1.3 การประเมินผลทางเลือก คือการทำการพิจารณาทางเลือกแต่ละทางว่ามีข้อดีอย่างไรบ้าง ข้อเสียอย่างไรบ้าง ในขั้นตอนของการประเมินผลทางเลือก ถ้าจะให้ดีควรที่จะมีการนำเอาเทคนิคการวิเคราะห์เชิงปริมาณมาช่วยในการประเมินผลทางเลือกด้วย เพราะจะทำให้การตัดสินใจเลือกทางเลือกทำได้ง่ายขึ้น

3.1.4 การตัดสินใจเลือกทางเลือกและการนำทางเลือกไปปฏิบัติ เลือกทางเลือกที่ดีที่สุด และนำไปปฏิบัติเพื่อที่จะแก้ไขปัญหา แล้วตรวจสอบประสิทธิผลของการนำทางเลือกนั้นไปปฏิบัติ จากข้อมูลย้อนกลับ ของกระบวนการในการตัดสินใจ ดังแสดงใน ภาพ 2

ภาพ 2 แสดงขั้นตอน ของกระบวนการตัดสินใจตามแนวคิดของ เฮอริเบิร์ต เอ.ไซมอน

ที่มา: ธงชัย สันติวงษ์, 2542, หน้า 197

3.2 ทฤษฎีระบบ

ทฤษฎีระบบ (System Theory) เป็นทฤษฎีที่ทำให้นักบริหาร สามารถที่จะมองเห็นภาพรวมขององค์การทั้งหมดตามหน้าที่ที่สัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยพิจารณาองค์การในลักษณะระบบนั้นจะก่อให้เกิดการวิเคราะห์และการแก้ไขปัญหาขององค์การทั้งระบบ

คำว่าระบบ (System) อาจจัดได้ว่าเป็นกลุ่มของส่วนที่เกี่ยวข้องกันและมีความสัมพันธ์กันในเชิงที่จะต้องบรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกันดังนี้คือ (สมยศ นาวิการ, 2544, หน้า 49)

3.2.1 ส่วนต่าง ๆ ของระบบ อยู่ในสถานะที่เคลื่อนไหวได้ การเคลื่อนไหวหรือแสดงออกของส่วนต่าง ๆ จะมีปฏิริยากระทบต่อกันเสมอ โดยที่ในระบบหนึ่ง ๆ จะประกอบด้วยระบบย่อยต่าง ๆ (Subsystems) และภายในระบบย่อยก็จะประกอบไปด้วย ระบบย่อยเล็กลงไปอีก หากมีการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ณ ส่วนหนึ่งส่วนใดของระบบจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อเนื่องกันเป็นลูกโซ่ (Chain of Effects)

3.2.2 ระบบประกอบไปด้วยองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยนำเข้า (Inputs) ได้แก่ ทรัพยากรต่างๆ ที่ต้องใช้ในการกระบวนการบริหาร นั่นคือทรัพยากรมนุษย์ ทรัพยากรทางกายภาพ ทรัพยากรทางการเงิน และข้อมูลที่ต้องใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ

2. กระบวนการแปรสภาพ (Transformation Process) ประกอบด้วย เทคนิคในการจัดการต่างๆ รูปแบบกิจกรรมการผลิต เทคโนโลยีที่เกี่ยวกับการผลิต

3. ปัจจัยนำออก (Outputs) ได้แก่ สินค้า บริการ กำไร ขาดทุน และผลที่คาดหวังอื่น ๆ เช่น ศักยภาพของพนักงานที่พัฒนาขึ้น เป็นต้น

4. ข้อมูลย้อนกลับ (Feed Back) คือ ข้อมูลเกี่ยวกับผลที่เกิดจากกิจกรรมขององค์การ ซึ่งสามารถนำไปพิจารณาเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในขั้นตอนต่าง ๆ ได้

จากทฤษฎีระบบนั้น องค์การจะใช้กระบวนการแปรสภาพเพื่อเปลี่ยนปัจจัยนำเข้าไปเป็นผลผลิต และในขณะเดียวกันกลไกในระบบก็จะขึ้นกับการนำข้อมูลย้อนกลับไปใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบผลลัพธ์ และ ปรับปรุงปัจจัยนำเข้า ดังแสดงใน ภาพ 3

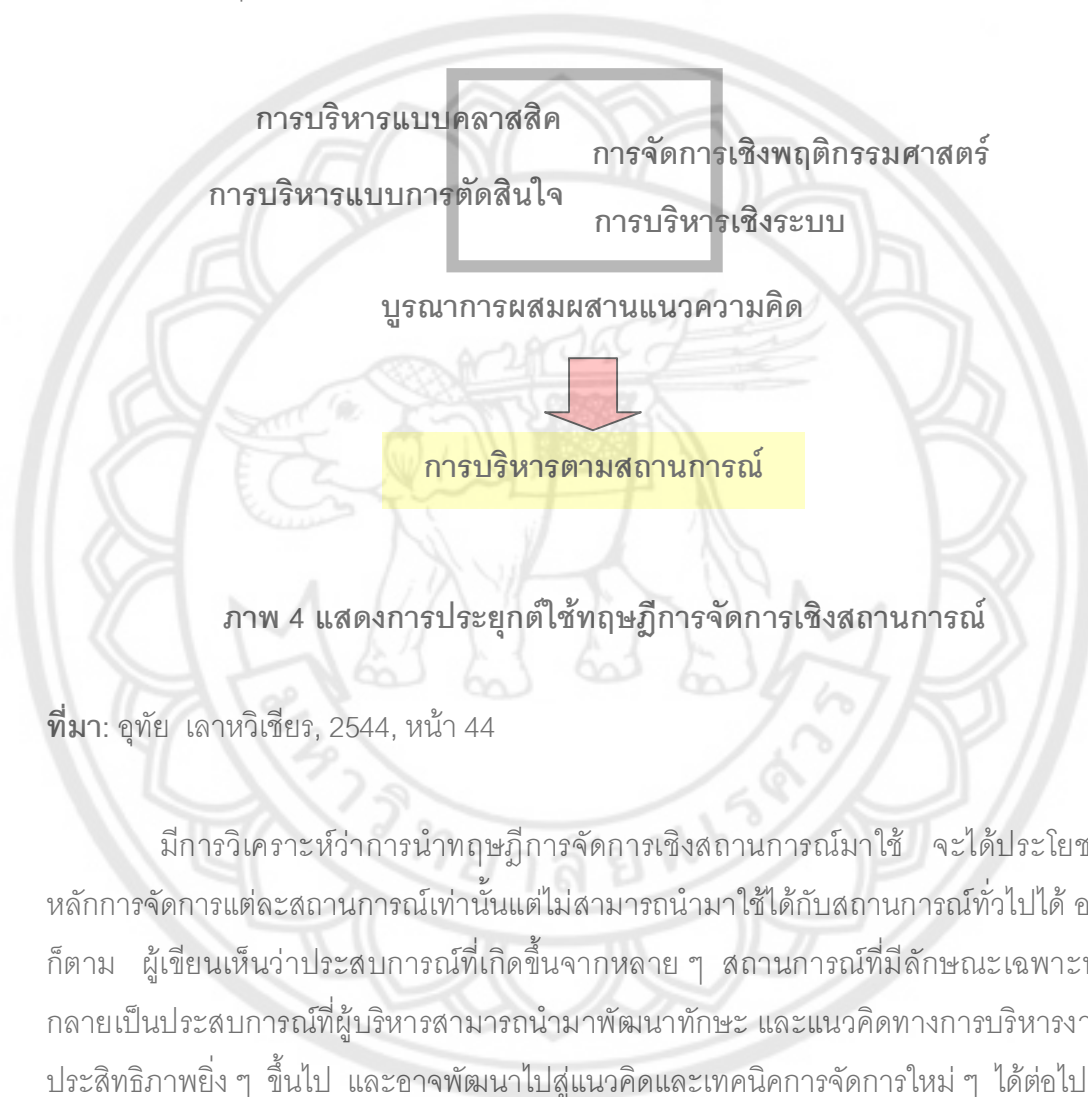
ภาพ 3 แสดงความสัมพันธ์ตามแนวความคิดเชิงระบบขององค์การ

ที่มา: สมยศ นาวิกกรม, 2544, หน้า 50

3.3 การจัดการเชิงสถานการณ์

จากการที่ได้มีการนำเอาทฤษฎีทางการบริหารในยุคต่างๆ มาใช้ ได้มีส่วนช่วยทำให้งานการบริหารมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ก็ยังมีข้อจำกัดที่ยังเป็นปัญหาอยู่ เช่น นักบริหารที่นิยมการบริหารโดยอาศัยคณิตศาสตร์มาช่วยในการตัดสินใจ ก็จะมีข้อจำกัดที่ไม่สามารถแก้ไขปัญหเกี่ยวกับพฤติกรรมได้เท่าที่ควร ขณะเดียวกันการเอาความรู้ทางพฤติกรรมศาสตร์มาใช้ ก็จะมีข้อจำกัดในการบริหารที่ต้องอาศัยเทคนิคเชิงปริมาณ ระบบที่นับว่าเป็นทฤษฎีที่ดีก็ยิ่งขาดความสมบูรณ์ ในลักษณะของข้อจำกัดคือ เป็นวิธีการแก้ไขปัญหามีลักษณะกว้างมากเกินไป ดังนั้นจึงได้มี นักทฤษฎีที่อยู่ในกลุ่มทฤษฎีระบบ อาทิเช่น แคทซ์ และโรเซนวิกส์ (Katz and

Rosenzweig) ได้นำเสนอทฤษฎีการจัดการเชิงสถานการณ์ (Contingency Theory of Management) ว่าน่าจะเป็นทฤษฎีที่กำจุดจุดอ่อนของทฤษฎีดังกล่าวข้างต้น โดยมุ่งเน้นการบูรณาการทฤษฎีและแนวความคิดต่าง ๆ รวมทั้งปรับปรุงพฤติกรรมกรรมการจัดการตามสถานการณ์เฉพาะอย่างที่เกิดขึ้นในองค์การ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการแก้ไขปัญหาที่มีลักษณะเฉพาะตามสถานการณ์นั้น ๆ

ทฤษฎีความพึงพอใจ

ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจหรือความพอใจ ตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Satisfaction” หมายถึง สิ่ง ที่ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ เป็นการลดความตึงเครียดทางด้านร่างกายและ จิตใจ หรือสภาพความรู้สึกของบุคคลที่มีความสุข ความชื่นใจ ตลอดจนจนสามารถสร้างทัศนคติใน ทางบวกต่อบุคคลต่อสิ่งหนึ่ง ซึ่งจะเปลี่ยนแปลงไปตามความพอใจต่อสิ่งนั้น

ทฤษฎีความพึงพอใจ

วิลลิสท์ หรยางกูร (2526, หน้า 74) ให้ความหมายว่า ความพึงพอใจ เป็นการให้ค่า ความรู้สึกของคนเราที่สัมพันธ์กับโลกทัศน์ ที่เกี่ยวกับความหมายของสภาพแวดล้อม ค่าความรู้สึก ของบุคคลที่มีต่อสภาพแวดล้อมจะแตกต่างกัน เช่น ความรู้สึก ดี – เลว พอใจ – ไม่พอใจ สนใจ – ไม่สนใจ เป็นต้น

จึงสรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่ดีหรือทัศนคติที่ดีของบุคคลซึ่งมักเกิด จากการได้รับการตอบสนองตามที่ตนต้องการ ก็จะเกิดความรู้สึกที่ดีในสิ่งนั้น ตรงกันข้ามหากความ ต้องการไม่ได้รับการตอบสนอง ความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น ความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการจะ เกิดขึ้นหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาถึงลักษณะของการให้บริการขององค์กร ประกอบกับระดับ ความรู้สึกของผู้มารับบริการในมิติต่าง ๆ ของแต่ละบุคคล ดังนั้นการวัดความพึงพอใจในการใช้ บริการอาจจะกระทำได้หลายวิธี ดัง ต่อไปนี้ (สาโรช ไสยสมบัติ, 2534, หน้า 39)

1. การใช้แบบสอบถาม ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันแพร่หลายวิธีหนึ่ง โดยการร้องขอ หรือขอความร่วมมือ จากกลุ่มบุคคลที่ต้องการวัด แสดงความคิดเห็นลงในแบบฟอร์มที่กำหนด คำตอบไว้ให้เลือกตอบหรือเป็นคำตอบอิสระ โดยคำถามที่ถามอาจจะถามถึงความพึงพอใจในด้าน ต่าง ๆ ที่หน่วยงานกำลังให้บริการอยู่ เช่น ลักษณะของการให้บริการ สถานที่ให้บริการ บุคลากรที่ ให้บริการ เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการ ซึ่งเป็นวิธีการที่ต้องอาศัยเทคนิคและความชำนาญพิเศษของผู้สัมภาษณ์ที่จะจูงใจให้ผู้ถูก สัมภาษณ์ตอบคำถามให้ตรงกับข้อเท็จจริง การวัดความพึงพอใจโดยวิธีการสัมภาษณ์นับว่าเป็นวิธี ที่ประหยัดและมีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่ง

3. การสังเกต เป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะทำให้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้ โดยวิธีการสังเกตจากพฤติกรรมทั้งก่อนมารับบริการ ขณะรอรับบริการและหลังจากการได้รับบริการ แล้ว เช่น การสังเกตกิริยาท่าทาง การพูด สีหน้า และความถี่ของการมาขอรับบริการ เป็นต้น การวัด

ความพึงพอใจโดยวิธีนี้ ผู้วัดจะต้องกระทำอย่างจริงจังและมีแบบแผนที่แน่นอน จึงจะสามารถประเมินถึงระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บริการได้อย่างถูกต้อง

จะเห็นได้ว่า การวัดความพึงพอใจต่อบริการนั้น สามารถที่จะทำการวัดได้หลายวิธี ทั้งนี้จะต้องขึ้นอยู่กับความสะดวก ความเหมาะสม ตลอดจนจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของการวัดด้วย จึงจะส่งผลให้การวัดนั้นมีประสิทธิภาพเป็นที่น่าเชื่อถือได้

ผาสุวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา (2532, หน้า 68) อธิบายว่า การวัดด้านจิตนิสัย หรือความรู้สึกเป็นการวัดพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกหรืออารมณ์ เช่น ความสนใจ ความพอใจ ความซาบซึ้ง เจตคติหรือทัศนคติ ค่านิยมการปรับตัว ทัศนคติเป็นการวัดถึงความรู้สึกของบุคคลอื่น เนื่องมาจากการ เรียนรู้ หรือประสบการณ์ต่อสิ่งต่าง ๆ ที่ค่อนข้างถาวรในระยะหนึ่ง แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้ และทัศนคติก็สามารถระบุ ทิศทาง ความมากน้อยหรือความเข้มได้

1. ข้อตกลงเบื้องต้นในการวัดทัศนคติ ทัศนคติ มักมีข้อตกลงเบื้องต้น (เชิดศักดิ์ โสมวาสินธ์, 2522, หน้า 94-95) ดังนี้

1.1 การศึกษาทัศนคติเป็นการศึกษาความคิดเห็น ความรู้สึกของบุคคลที่มีลักษณะ คงเส้นคงวาหรืออย่างน้อย เป็นความคิดเห็นหรือความรู้สึกที่ไม่เปลี่ยนแปลงไปในช่วงเวลาหนึ่ง

1.2 ทัศนคติไม่สามารถสังเกตหรือวัดได้โดยตรง ดังนั้นการวัดทัศนคติจึงเป็นการวัดทางอ้อมจากแนวโน้มที่บุคคลจะแสดงออกหรือประพฤติปฏิบัติอย่างมีระเบียบแบบแผนคงที่ไม่ใช่พฤติกรรมโดยตรงของมนุษย์

1.3 การศึกษาทัศนคติของมนุษย์นั้น ไม่ใช่เป็นการศึกษาแต่เฉพาะทิศทางทัศนคติของบุคคลเหล่านั้น แต่ต้องศึกษาถึงระดับความมากน้อยหรือความเข้มของทัศนคติด้วย

2. การวัดทัศนคติ มีหลักเบื้องต้น 3 ประการ (บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์, 2546, หน้า 222) ดังนี้

2.1 เนื้อหา (Content) การวัดทัศนคติต้องมีสิ่งเร้าไปกระตุ้นให้แสดงกริยาทำที่ออก สิ่งเร้า โดยทั่วไปได้แก่ สิ่งที่ต้องการทำ

2.2 ทิศทาง (Direction) การวัดทัศนคติโดยทั่วไปกำหนดให้ทัศนคติมีทิศทางเป็นเส้นตรงและต่อเนื่องกันในลักษณะเป็นซ้าย-ขวาและบวก - ลบ

2.3 ความเข้ม (Intensity) กริยาทำที่และความรู้สึกที่แสดงออกต่อสิ่งเร้านั้น มีปริมาณมากหรือน้อยแตกต่างกัน ถ้ามีความเข้มสูงไม่ว่าจะเป็นไปในทิศทางใดก็ตาม จะมีความรู้สึก หรือทำที่รุนแรงมากกว่าที่มีความเข้มปานกลาง

3. มาตรวัดทัศนคติ (Attitude Scale) เครื่องมือที่ใช้วัดทัศนคติ เรียกว่ามาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เครื่องมือวัดทัศนคติที่นิยมใช้และรู้จักกันแพร่หลายมี 4 ชนิด ได้แก่ มาตรวัดแบบเทอร์สโตน (Thurstone Type Scale) มาตรวัดแบบลิคเคอร์ท (Likert Scale) มาตรวัดแบบกัตต์แมน (Guttman Scale) และมาตรวัดของออสกู๊ด (Osgood Scale) ซึ่งแต่ละประเภทมีข้อจำกัด ข้อดี ข้อเสียแตกต่างกัน ดังนั้นการจะเลือกใช้มาตรวัดแบบใดขึ้นอยู่กับสถานการณ์และความจำกัดของ การศึกษา (บุญธรรม กิจปริดาภิสุทธิ์ 2547, หน้า 294-306)

การพัฒนาคุณภาพบริการ

ความหมายของคุณภาพ

คุณภาพ (Quality) ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2524 ได้ให้ความหมายว่าเป็นลักษณะของความดี ซึ่งเป็นลักษณะประจำตัวบุคคล หรือสิ่งของ หรือคุณภาพหรือลักษณะที่แสดงถึงผลของการกระทำ หรือผลกระทบของกระบวนการประกอบกิจกรรม ซึ่งบังเกิดผลดีเลิศ และความเป็นเลิศ วัดได้จากการเปรียบเทียบผลของการกระทำกับเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

สุรชาติ ณ หนองคาย (2543, หน้า 1) ให้นิยามคุณภาพ หมายถึง สถานะหรือสภาวะที่แสดงออกถึงคุณลักษณะหรือประโยชน์ซึ่งมักใช้ความพึงพอใจหรือความประทับใจ (Satisfaction) เป็นตัววัด ซึ่งมีลักษณะการวัดแบบอัตวิสัย

การปรับปรุงคุณภาพ (Quality Improvement)

การปรับปรุงคุณภาพ "เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารคุณภาพ ซึ่งมุ่งเน้นเพื่อที่จะเพิ่มความสามรถในการผลิตหรือให้บริการเพื่อตอบสนองความต้องการ" กล่าวคือ การปรับปรุงคุณภาพเป็นกิจกรรมที่ทำให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่เกิดประโยชน์ในคุณลักษณะของคุณภาพ ซึ่งเป้าหมายหลักก็เพื่อตอบสนองความพึงพอใจให้กับลูกค้า การปรับปรุงมีอยู่ 2 รูปแบบ ได้แก่

1. การควบคุมที่ดีขึ้น (Doing better) ซึ่งเป็นการปรับปรุงในลักษณะค่อยเป็นค่อยไป เช่น องค์กรให้บริการองค์กรหนึ่งเคยดำเนินการแก้ไขปัญหาให้กับผู้รับบริการ โดยกำหนดเป้าหมายว่าต้องจัดการปัญหาของผู้รับบริการ ให้แล้วเสร็จใน 24 ชั่วโมง แต่ปรับปรุงใหม่โดยเพิ่มประสิทธิภาพเป็นจะต้องแก้ไขปัญหาให้แล้วเสร็จใน 20 ชั่วโมง

2. การปรับมาตรฐานให้สูงขึ้น (Do something new or breakthrough) เป็นการปรับปรุงในลักษณะสร้างมาตรฐานใหม่ซึ่งไม่ใช่การรักษามาตรฐานเดิม เช่น องค์กรดังในข้อ 1) มีการกำหนดเป้าหมายใหม่ว่าจะต้องจัดการแก้ไขปัญหาของผู้รับบริการ ให้แล้วเสร็จใน 8 ชั่วโมง เป็นต้น ซึ่งการปรับปรุงดังกล่าวจำเป็นจะต้องมีการออกแบบหรือปรับกระบวนการด้านบริหารใหม่ โดยการนำทรัพยากรที่เหมาะสมเข้ามาใช้ เช่น ใช้ระบบสารสนเทศเข้ามาช่วย เป็นต้น

การจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี มาราธอน

จังหวัดสุพรรณบุรี กำหนดจัดงาน “วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี มาราธอน 2009” ซึ่งด้วยพระราชทานพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมเงินรางวัลรวมทุกประเภทการแข่งขันกว่า 5 แสนบาท นายสมศักดิ์ ภูริศรีศักดิ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี เปิดเผยว่า จังหวัดสุพรรณบุรี จัดงาน “วิ่งมหัศจรรย์ มาราธอน 2009” เพื่อสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณและแสดงความจงรักภักดี เนื่องในวโรกาสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงเจริญพระชนมพรรษา ครบ 82 พรรษา ในวันที่ 5 ธันวาคม 2552 และเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพตามนโยบายของรัฐ รวมทั้งส่งเสริมการท่องเที่ยวเฉลิมฉลองเปิดถนนสายเดี่ยวเมืองสุพรรณบุรี นำรายได้สู่ทุกเกลาฯ ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

วัตถุประสงค์การจัดการแข่งขัน

1. เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในวโรกาสเฉลิมพระชนมพรรษาครบ 82 พรรษา
2. เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและเฉลิมฉลองเปิดถนนสายเดี่ยวเมือง
3. เพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ

รายได้นำทุกเกลาฯ ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพื่อทรงใช้สอยตามพระราชอัธยาศัย โดยไม่หักค่าใช้จ่าย

วันและสถานที่ในการจัดการแข่งขัน

วันอาทิตย์ที่ 8 พฤศจิกายน 2552 ณ ศาลากลางจังหวัดสุพรรณบุรี

ประเภทการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ

ประเภทมาราธอน (42.195 กิโลเมตร)

ประเภทฮาล์ฟมาราธอน (21.1 กิโลเมตร)

ประเภทมินิมาราธอน (10.5 กิโลเมตร)

ประเภทเดิน วิ่งเพื่อสุขภาพ (3.5 กิโลเมตร)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2546) โดยกองตรวจสอบและประเมิน ฝ่ายนโยบายและแผน ได้รายงานการติดตามและประเมินผลโครงการติดตามการปฏิบัติงานของสำนักงาน กทท. ภูมิภาค ตามแผนปฏิบัติงานประจำปีประมาณ 2545 พบว่า ปัญหาการดำเนินงานของสำนักงาน กทท.ภาค ตามแนวคิดเห็นของหัวหน้า สำนักงาน กทท. ภาคที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ปัญหาด้านงบประมาณ รองลงมา คือ ปัญหาด้านการอำนวยความสะดวกปัญหาด้านการจัดสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัญหาด้านการจัดบุคลากร ปัญหาด้านการจัดองค์กร หรือการดำเนินการ ปัญหาด้าน การประสานงาน และ ปัญหาด้านการรายงานผล การดำเนินงานตามลำดับ อย่างไรก็ตามปัญหา และอุปสรรคในการ ดำเนินงานของสำนักงาน กทท. จังหวัดในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานของสำนักงาน กทท. จังหวัดสามอันดับแรก ด้านการจัดสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการประสานงาน ด้านการรายงานผลการดำเนินงาน ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านอำนวยความสะดวก จำนวน โครงการที่ดำเนินงานตามแผนและไม่เป็นไปตามแผนของสำนักงาน กทท.จังหวัด มีจำนวน โครงการทั้งสิ้น 286 โครงการ จาก 37 จังหวัด โดยมีโครงการที่ดำเนินการ ไปตามแผนจำนวน 275 โครงการ คิดเป็นร้อยละ 96.15 และมีจังหวัดที่ดำเนินโครงการ ตามแผนปฏิบัติงาน มี 27 จังหวัด คิดเป็นร้อยละ 72.97

นุชสินี สิทธิบุหงา (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องการส่งเสริมการตลาดของการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทย (ททท.) และพฤติกรรมทางท่องเที่ยวภายในประเทศของเยาวชนใน กรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 15 - 18 ปี มี การศึกษาในระดับปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 4,000 บาท นิยมเดินทางท่องเที่ยวใน เดือนเมษายนมากที่สุด ในช่วงเดือนมกราคม - มิถุนายน 2547 มีการเดินทางท่องเที่ยว 1 - 3 ครั้ง ๗ ละ 2 - 3 วัน มีค่าใช้จ่ายค่าเฉลี่ยต่อครั้ง 1,001 - 3,000 บาท จะเดินทางท่องเที่ยวด้วยตนเอง พร้อม กับพ่อแม่ ญาติ พี่น้อง และครอบครัว โดยใช้รถยนต์ส่วนตัวเป็นพาหนะในการเดินทาง สถานที่ ที่ท่องเที่ยวที่นิยมเดินทาง จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเล อุทยานประวัติศาสตร์ และการจัดงาน กิจกรรมประเพณี สื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่ได้รับข่าวสารด้านการท่องเที่ยวมากที่สุด ผลการทดสอบ สมมติฐานพบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับฤดูกาล ค่าใช้จ่าย และสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ อายุมีความสัมพันธ์กับจำนวนวัน ค่าใช้จ่าย รูปแบบการเดินทาง บุคคลที่เดินทางด้วยพาหนะใน การเดินทาง สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี และกิจกรรม ระดับการศึกษาที่มีความสัมพันธ์กับฤดูกาล จำนวนครั้ง สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ รายได้ เฉลี่ยต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับจำนวนวัน ค่าใช้จ่าย และบุคคลที่เดินทางด้วยการโฆษณา การ

ประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการขาย ไม่มีความสัมพันธ์กับฤดูกาล จำนวนครั้ง จำนวนวัน ค่าใช้จ่าย รูปแบบการเดินทาง บุคคลที่เดินทางด้วย พาหนะในการเดินทาง สถานที่ 38 ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ ประเพณี และกิจกรรม การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์กับสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ

บุศรา เกิดแก้ว (2550) พฤติกรรมและความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวที่มีต่อแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรมของผู้เข้ามาท่องเที่ยว ศึกษาระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยว เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยว จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้เข้ามาท่องเที่ยวจำแนกตามพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้เข้ามาท่องเที่ยว 400 คน และเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 8 แห่ง

พรพรรณ สกุลศรีจิรวัฒน์ (2548) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการท่องเที่ยวภายในประเทศและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอุปสงค์ต่อการท่องเที่ยวภายในประเทศของประชาชนในจังหวัดสมุทรสาคร กรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า ในระยะ 2 ปีที่ผ่านมา (ตั้งแต่ 1 กันยายน 2545 - 1 กันยายน 2547) ประชาชนส่วนใหญ่ได้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจมากที่สุด โดยนิยมท่องเที่ยวแหล่งท่องเที่ยวประเภททะเลมากที่สุด และนิยมท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดราชการ / วันหยุดมากที่สุด และใช้เวลาในการท่องเที่ยว โดยเฉลี่ย 1-2 วันมากที่สุด และมีความถี่ของการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยวที่ผ่านมา 1-2 ครั้งมากที่สุด โดยแหล่งที่ได้รับข้อมูลข่าวสารนั้น มาจากการบอกเล่าของญาติ/เพื่อนมากที่สุด และพบว่าเพศที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความต้องการท่องเที่ยวที่คาดว่าจะไป จำนวนครั้งที่คาดว่าจะไป ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่คาดว่าจะไป และค่าใช้จ่ายต่อครั้งที่คาดว่าจะจ่ายที่ ไม่แตกต่างกัน อายุที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความต้องการท่องเที่ยวที่คาดว่าจะไป และจำนวนครั้งที่คาดว่าจะไปที่ไม่แตกต่างกัน แต่อายุที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับประเภทของแหล่งท่องเที่ยว และค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะจ่ายที่แตกต่างกัน ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความต้องการที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่คาดว่าจะไป และค่าใช้จ่ายต่อครั้งที่คาดว่าจะจ่าย สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความต้องการท่องเที่ยวที่คาดว่าจะจ่าย แต่สถานภาพสมรสที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่คาดว่าจะไป ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่คาดว่าจะไป และค่าใช้จ่ายที่คาดว่าจะจ่ายที่แตกต่างกัน อาชีพที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับความต้องการที่คาดว่าจะไป ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวและค่าใช้จ่ายต่อครั้งที่คาดว่าจะจ่ายที่แตกต่างกัน แต่

อาชีพที่แตกต่างกันมีความ สัมพันธ์กับจำนวนครั้งที่คาดว่าจะไปที่ไม่แตกต่างกัน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความ สัมพันธ์กับความต้องการท่องเที่ยวที่คาดว่าจะไป จำนวนครั้งที่คาดว่าจะไป ประเภทของแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่แตกต่างกัน แต่รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีความสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายต่อครั้งที่แตกต่างกัน

สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2546) ได้ทำการศึกษา เรื่องการสำรวจการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และดูกีฬาของประชากร และเพื่อนำผลไปใช้ในการประเมินแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544) ระยะเวลาแผนโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 13,000 คน จากการสุ่มตัวอย่างจังหวัด 25 จังหวัดจาก 75 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร รวม 26 จังหวัด โดยวิธีการสัมภาษณ์และบางส่วนใช้ตอบแบบสอบถาม ได้รับแบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์กลับคืนมา 12,970 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.77

อัญชลี ภูอินทรวงศ์ (2547) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการใช้สปาในจังหวัดเชียงใหม่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างชาติในการใช้บริการสปา ในจังหวัดเชียงใหม่คือ ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านค่าบริการ ปัจจัยด้านผู้ให้บริการ โดยพบว่าผู้ให้บริการ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ร้อยละ 5 ปัจจัยด้านสถานที่ ปัจจัยด้านราคา และปัจจัยด้านการบริการ มีค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ร้อยละ 10 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ โดยหมายความว่า การเปลี่ยนแปลงของความพึงพอใจในด้านทำเลที่ตั้ง ด้านค่าบริการ ด้านผู้ให้บริการ และด้านการบริการจะมีผลในเชิงบวก จะมีผลในเชิงบวกกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างประเศในการใช้บริการ ในจังหวัดเชียงใหม่

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ศึกษาแนวความคิดและความพึงพอใจของนักกีฬาที่มาเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ซึ่งข้อมูลเชิงปริมาณได้มาจากแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มาร่วมการแข่งขัน วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จังหวัดสุพรรณบุรี ส่วนข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นข้อมูลที่ได้จากเอกสาร และการสัมภาษณ์จากคณะกรรมการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จังหวัดสุพรรณบุรี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มาร่วมการจัดการแข่งขัน และคณะกรรมการจัดการแข่งขัน วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

การกำหนดกลุ่มตัวอย่าง

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ในรายการแข่งขัน วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน วันอาทิตย์ที่ 8 พฤศจิกายน 2552 ในที่นี้ผู้จัดจะทำการศึกษานักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่มาเข้าร่วมการจัดการแข่งขัน 15,500 คน (คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ปี 2552) การกำหนดขนาดตัวอย่างจากการคำนวณ 15,500 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำแนกตามระดับความคลาดเคลื่อน ตารางกำหนดตัวอย่างของ Taro Yamane ได้ได้ขนาดตัวอย่างจากการคำนวณ 390 กลุ่มตัวอย่าง การสุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลจำนวน 400 ชุด

1.1 ขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะนักวิ่งสุขภาพชาวไทย ที่ร่วมการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน วันที่ 8 พฤศจิกายน 2552 จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 เนื่องจากการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จัดการแข่งขันวิ่ง วันที่ 8 พฤศจิกายน 2552 เวลา 04.00 – 12.00 น. ซึ่งนักวิ่งเพื่อสุขภาพจะมาร่วมการแข่งขันในช่วงเวลาดังกล่าว ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับเวลาที่มีอย่างจำกัด การสุ่มตัวอย่างจากนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มาร่วมการแข่งขัน จึงใช้แบบเจาะจง

2. กลุ่มตัวอย่างจากการสัมภาษณ์วิจัย

กลุ่มตัวอย่าง คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยกำหนดผู้ให้สัมภาษณ์ คณะกรรมการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จำนวน 5 ท่าน โดยเลือกจากความสำคัญของหน้าที่ในการตัดสินใจในการจัดการแข่งขัน โดยแบบสัมภาษณ์ได้มาจากผลการตอบแบบสอบถามจากนักวิ่งเพื่อสุขภาพในด้านความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ และด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยว ของการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน การสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้หลักความน่าจะเป็นในการสุ่มตัวอย่าง (Nonprobability Sampling) และเลือกใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.1 ขั้นตอนการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 1 วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เฉพาะคณะผู้จัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จำนวน 5 ตัวอย่าง

ขั้นตอนที่ 2 ประมวลผลแบบสอบถามความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพ เพื่อนำมาเป็นคำถามในแบบสัมภาษณ์

ขั้นตอนที่ 3 สัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 ตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ลักษณะของเครื่องมือประกอบการวิจัย คือ แบบสอบถามและสัมภาษณ์

แบบสอบถาม

ประกอบด้วยคำถามปลายปิด

1. ข้อมูลส่วนบุคคล
2. ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี
3. ด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี
4. ภาพรวมของการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีและด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

การสัมภาษณ์

คณะกรรมการจัดการแข่งขัน

จากผลการตอบแบบสอบถามจากนักวิ่งเพื่อสุขภาพในด้านความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ และด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยว ของการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน ผู้วิจัยได้มีขั้นตอน

การสร้างเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

ศึกษาเอกสาร บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประเด็นต่างๆ เพื่อนำมาสร้างเครื่องมือในการทำวิจัย โดยลักษณะของเครื่องมือประกอบการวิจัย ในแบบสอบถามด้วยคำถามปลายปิด

แบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะคำถามแบบปลายปิดแบบเลือกตอบ ได้แก่

ข้อที่ 1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง โดยระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 อายุ ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

แสดงช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในแบบสอบถาม

1. ต่ำกว่า 18 ปี
2. 18 – 24 ปี
3. 25 – 29 ปี
4. 30 – 34 ปี
5. 35 – 39 ปี
6. 40 – 44 ปี
7. 45 – 49 ปี
8. 50 – 54 ปี
9. 55 – 59 ปี
10. ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป

ข้อที่ 3 ประเภทการแข่งขัน ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale)

ดังนี้

1. 42.195 กิโลเมตร
2. 21.1 กิโลเมตร

3. 10.5 กิโลเมตร

4. 3.5 กิโลเมตร

ข้อที่ 4 การศึกษา ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้

1. ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา

2. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ ปวช.

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวส.

4. ระดับปริญญาตรี

5. สูงกว่าระดับปริญญาตรี

ข้อที่ 5 อาชีพ ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

1. นักเรียน นักศึกษา

2. รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ

3. พนักงานเอกชน

4. ระดับปริญญาตรี

5. ประกอบธุรกิจ หรือ ค้าขายส่วนตัว

6. อาชีพอื่นๆ

ข้อที่ 6 รายได้ต่อเดือน ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ดังนี้ดังนี้

แสดงช่วงรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่ใช้ในแบบสอบถาม

1. ต่ำกว่า 6,500 บาท

2. 6,500 – 10,000 บาท

3. 10,001 – 15,000 บาท

4. 15,001 – 20,000 บาท

5. 20,001 – 25,000 บาท

6. 25,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการแข่งขันวิ่งสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว เป็นคำถามแบบปลายเปิดประกอบด้วย

1. ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ

2. ด้านบริการการจัดการแข่งขัน

3. ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว

ตอนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี เป็นคำถามแบบปลายเปิดประกอบด้วย

1. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว
3. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว
4. ด้านที่พักแรม
5. ด้านข้อมูลข่าวสาร

โดยแบบสอบถามตอนที่ 2 - 3 ใช้แบบวัดที่มีการประเมินค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

เกณฑ์การประเมินค่าคะแนนที่ได้จากการวัดจากข้อมูลจากแบบสอบถาม ของตอนที่ 2 - 3 เป็นการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) ซึ่งผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของชั้น โดยมีคะแนนเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ ดังนี้

จากเกณฑ์ดังกล่าว สามารถจัดช่วงคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1 - 5 คะแนน โดยกำหนดในการแบ่งช่วงคะแนนออกเป็น 5 ช่วงได้ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ช่วงชั้นคะแนน} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{ระดับการวัด}} \\
 &= \frac{5 - 1}{5} \\
 &= 0.80
 \end{aligned}$$

จะได้เกณฑ์การวัดระดับคะแนนที่แบ่งเป็น 5 ช่วงได้ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.21 – 5.00	มากที่สุด
ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.41 – 4.20	มาก
ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.61 – 3.40	ปานกลาง
ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.81 – 2.60	น้อย
ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

การสัมภาษณ์ในงานวิจัยครั้งนี้

1. ศึกษาผลจากการตอบแบบสอบถามจากนักวิ่งเพื่อสุขภาพในด้านความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ และด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยว ของการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน โดยคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยกำหนดผู้ให้สัมภาษณ์ คณะกรรมการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จำนวน 5 ท่าน จากผลการตอบแบบสอบถามจากนักวิ่งเพื่อสุขภาพในด้านความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ และด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยว ของการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน ที่ทำการของคณะกรรมการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน ศาลากลางจังหวัดอำเภอมะเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี

2. เพื่อศึกษาการพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี

การทดสอบเครื่องมือ

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทำการทดสอบเครื่องมือที่จะใช้ในการวิจัยว่ามีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลและให้ผลการวิจัยถูกต้องและน่าเชื่อถือได้มากที่สุด โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามและนำแบบสอบถามสำหรับนักวิ่งเพื่อสุขภาพและผู้บริหารฉบับร่างเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงพิพินิจ (Face Validity) โดยพิจารณาคัดเลือกข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จากนั้นทำการคัดเลือกคำถาม

2. เมื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะหาคุณภาพของแบบสอบถามจากแบบประเมินของผู้เชี่ยวชาญแล้วจะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้เป็นไปตามข้อเสนอของผู้เชี่ยวชาญ และจะนำไปเสนอที่ปรึกษางานวิจัยอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำแบบสอบถามฉบับที่แก้ไข ปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มทดสอบซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัย ในครั้งนี้ จำนวน 30 คน ได้แก่ บุคลากร และนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แล้วนำผลมาวิเคราะห์หาคุณภาพของคำถาม เพื่อหาความเชื่อถือได้ (Reliability)

3. นำแบบสอบถามที่ได้มาจัดพิมพ์ เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่เข้าร่วมการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน และคณะกรรมการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จะมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ในการสุ่มตัวอย่างนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มาเข้าร่วมการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน วันอาทิตย์ที่ 8 พฤศจิกายน 2552 เวลา 04.00 – 12.00 น. ในวันนี้ผู้จัดจะทำการศึกษานักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่มาเข้าร่วมการจัดการแข่งขัน 15,500 คน ได้ขนาดตัวอย่างจากการคำนวณ 400 กลุ่มตัวอย่าง

2. ในการสุ่มตัวอย่างคณะกรรมการจัดการแข่งขัน ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยกำหนดผู้ให้สัมภาษณ์ คณะกรรมการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จำนวน 5 ท่าน จากผลการตอบแบบสอบถามจากนักวิ่งเพื่อสุขภาพในด้านความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ และด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยว ของการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน และเลือกใช้การสุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ในการสัมภาษณ์แบบ (Key Information Interview) เพื่อที่จะได้ข้อมูลที่ถูกต้องและแม่นยำ

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากการเก็บข้อมูลจากเพื่อทำการวิจัยเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลทั้งหมดมาคัดเลือก จัดระเบียบ จัดกลุ่มข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลผล ดังนี้

1. รวบรวมแบบสอบถาม มาการตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
2. กรอบข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผล

สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่ออธิบายและสรุปงานวิจัยสามารถแบ่งได้ 2 ประเภท ได้แก่

1. รายงานผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
2. รายงานผลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่การวิเคราะห์ สมมติฐาน 2 ข้อ โดยใช้สถิติทดสอบหาความแตกต่างด้วย t-test ในกรณีที่เปรียบเทียบของกลุ่ม 2 กลุ่ม และจะใช้สถิติ F-test หรือ ANOVA ในการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างจะใช้การทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ (Scheffe) ในการทดสอบ สมมติฐานข้อที่ 1 และ สมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว
กรณีศึกษา วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์
ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t - distribution
F-Ratio	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน f-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
MS (uaresMean of Sq)	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of freedom)
Sig.	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติจากการทดสอบใช้ในสรุปผลการ ทดสอบสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
H_0	แทน	สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)
H_1	แทน	สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบ่งการ
นำเสนอออกเป็น 3 ขั้นตอนตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 การศึกษาการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ของ
จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 2 การศึกษาความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ และด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยว ของการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จังหวัดสุพรรณบุรี

ตอนที่ 3 การศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการจัดการแข่งขันเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดสุพรรณบุรี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลสามารถวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ในรายการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน วันอาทิตย์ที่ 8 พฤศจิกายน 2552 จำนวน 400 คน หลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาและเป็นแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์ จำนวน 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 7 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามเพศ

ข้อมูลส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	262	65.50
หญิง	138	34.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 7 พบว่าของนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขัน วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน 2552 ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.50 และเพศหญิง 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.50

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขัน
วิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามกลุ่มอายุ

ข้อมูลส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
อายุ		
ต่ำกว่า 18 ปี	47	11.75
18-24 ปี	38	9.50
25-29 ปี	35	8.75
30-34 ปี	67	16.75
35-39 ปี	33	8.25
40-44 ปี	42	10.50
45-49 ปี	30	7.50
50-54 ปี	46	11.50
55-59 ปี	38	9.50
ตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป	24	6.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 8 พบว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขัน วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน 2552 ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอายุระหว่าง 30-34 ปี คน จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.75 รองลงมาคือนักวิ่งเพื่อสุขภาพมีอายุต่ำกว่า 18 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75 นักวิ่งเพื่อสุขภาพมีอายุระหว่าง 50-54 ปี จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 นักวิ่งเพื่อสุขภาพมีอายุระหว่าง 40-44 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 นักวิ่งเพื่อสุขภาพมีอายุระหว่าง 55-59 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 วิ่งเพื่อสุขภาพมีอายุระหว่าง 18-24 ปี จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 นักวิ่งเพื่อสุขภาพมีอายุระหว่าง 25-29 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 นักวิ่งเพื่อสุขภาพมีอายุระหว่าง 35-39 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 นักวิ่งเพื่อสุขภาพมีอายุระหว่าง 45-49 ปี จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 นักวิ่งเพื่อสุขภาพมีอายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 6.00

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขัน
วิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามประเภทการแข่งขัน

ข้อมูลส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ประเภทการแข่งขัน		
42.195 กิโลเมตร	47	11.75
21.1 กิโลเมตร	65	16.25
10.5 กิโลเมตร	169	42.25
วิ่งเพื่อสุขภาพ 3.5 กิโลเมตร	119	29.75
รวม	400	100.00

จากตาราง 9 พบว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขัน วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี
มาราธอน 2552 ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ร่วมทำการแข่งขันในประเภท 10.5 กิโลเมตร
จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.25 รองลงมาคือประเภท วิ่งเพื่อสุขภาพ 3.5 กิโลเมตร จำนวน
119 คน คิดเป็นร้อยละ 29.75 ประเภท 21.1 กิโลเมตร จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 16.25
ประเภท 42.195 กิโลเมตร ปี่ จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 11.75

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขัน
วิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามการศึกษา

ข้อมูลส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
การศึกษา		
ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา	17	4.25
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ ปวช.	34	8.50
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวส.	142	35.50
ระดับปริญญาตรี	172	43.00
สูงกว่าระดับปริญญาตรี	35	8.75
รวม	400	100.00

จากตาราง 10 พบว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขัน วิ่งมหัศจรรย์
สุพรรณบุรีมาราธอน 2552 ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี
จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.00 รองลงมาคือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวส. จำนวน
142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.50 สูงกว่าระดับปริญญาตรี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 8.75 ระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น หรือ ปวช. จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50 และต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา
จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.25

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขัน
วิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามอาชีพ

ข้อมูลส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
อาชีพ		
นักเรียน นักศึกษา	78	19.50
รับราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจ	100	25.00
พนักงานเอกชน	104	26.00
ประกอบธุรกิจ หรือ ค้าขายส่วนตัว	91	22.50
อื่นๆ เช่น รับจ้าง	27	7.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 11 พบว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขัน วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน 2552 ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00 รองลงมาคือรับราชการ หรือ รัฐวิสาหกิจ จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ประกอบธุรกิจ หรือ ค้าขายส่วนตัว จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 22.50 นักเรียน นักศึกษา จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 19.50 ประกอบอาชีพอื่นๆ จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00

ตาราง 12 แสดงจำนวนและร้อยละของนักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขัน
วิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ข้อมูลส่วนบุคคลผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 6,500 บาท	73	17.50
6,500 – 10,000 บาท	63	13.00
10,001 – 15,000 บาท	108	28.00
15,001 – 20,000 บาท	92	23.75
20,001 – 25,000 บาท	33	9.25
25,001 บาทขึ้นไป	31	8.50
รวม	400	100.00

จากตาราง 12 พบว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขัน วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน 2552 ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 รองลงมาคือนักวิ่งเพื่อสุขภาพมีรายได้ จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 23.75 รายได้ต่ำกว่า 6,500 บาท จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 17.50 รายได้ 6,500 – 10,000 บาท จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 13.00 รายได้ 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 9.25 รายได้ 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.50

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับ
ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ				
1	การประชาสัมพันธ์การจัดแข่งขัน	4.16	.705	มาก
2	ช่วงเวลาในการจัดการแข่งขัน	4.22	.772	มากที่สุด
3	การรับสมัครการแข่งขัน	4.07	.683	มาก
4	ค่าสมัครการแข่งขัน	3.86	.760	มาก
5	ของที่ระลึก ในการจัดการแข่งขัน เช่น เสื้อ เหรียญ	4.00	.727	มาก
6	สถานที่ในการจัดการแข่งขัน	4.14	.645	มาก
	รวม	4.08	.489	มาก

ตาราง 13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ พบว่า ความพึงพอใจด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถจำแนกระดับความพึงพอใจ ได้ดังนี้

ช่วงเวลาในการจัดการแข่งขัน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 การประชาสัมพันธ์การจัดแข่งขัน สถานที่ในการจัดการแข่งขัน การรับสมัครการแข่งขัน ของที่ระลึก ในการจัดการแข่งขัน เช่น เสื้อ เหรียญ และค่าสมัครการแข่งขัน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16, 4.14, 4.07, 4.00 และ 3.86 ตามลำดับ

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านบริการการจัดการแข่งขัน

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับ
ด้านบริการการจัดการแข่งขัน				
1	การบริการด้านข้อมูลข่าวสารของการจัดการแข่งขัน	3.98	.785	มาก
2	ความเพียงพอของห้องสุขา และสถานที่จอดรถ	3.90	.842	มาก
3	ความสะดวกในการเดินทางมาแข่งขัน	3.93	.756	มาก
4	การบริการด้านความปลอดภัย	3.89	.762	มาก
5	หน่วยปฐมพยาบาล	3.89	.729	มาก
6	การให้บริการด้านที่พัก	3.95	.772	มาก
	รวม	3.92	.551	มาก

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านบริการการจัดการแข่งขัน พบว่า ความพึงพอใจด้านบริการการจัดการแข่งขันโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถจำแนกระดับความพึงพอใจ ได้ดังนี้

การบริการด้านข้อมูลข่าวสารของการจัดการแข่งขัน การให้บริการด้านที่พัก ความสะดวกในการเดินทางมาแข่งขัน ความเพียงพอของห้องสุขา และสถานที่จอดรถ การบริการด้านความปลอดภัย และหน่วยปฐมพยาบาล มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98, 3.95, 3.93, 3.90 และ 3.89 ตามลำดับ

โดยนักวิ่งมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านบริการการจัดการแข่งขัน ในด้านการบริการด้านข้อมูลข่าวสารของการจัดการแข่งขันมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการให้บริการด้านที่พัก และด้านความสะดวกในการเดินทางมาแข่งขัน ตามลำดับ

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านบริการด้านการท่องเที่ยว

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับ
ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว				
1	การประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงแหล่งท่องเที่ยว	4.03	.759	มาก
2	การให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่	3.99	.780	มาก
3	การให้บริการสิทธิพิเศษสำหรับนักวิ่งเพื่อสุขภาพ	3.80	.839	มาก
4	ความสะดวกสบายในการเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยว	3.86	.687	มาก
5	รถบริการไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	3.71	.753	มาก
6	ด้านเอกสารการท่องเที่ยว	3.76	.749	มาก
	รวม	3.86	.575	มาก

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว พบว่า ความพึงพอใจด้านบริการด้านการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถจำแนกระดับความพึงพอใจ ได้ดังนี้

การประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงแหล่งท่องเที่ยว การให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่ ความสะดวกสบายในการเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยว การให้บริการสิทธิพิเศษสำหรับนักวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านเอกสารการท่องเที่ยว และรถบริการไปยังสถานที่ท่องเที่ยว มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03, 3.99, 3.86, 3.80, 3.76 และ 3.71ตามลำดับ

โดยนักวิ่งมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว ในด้านการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่ และด้านความสะดวกสบายในการเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยว ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยว

ตาราง 16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับ
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว				
1	ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว	4.10	.660	มาก
2	กิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยว	4.19	.713	มาก
3	การมีส่วนร่วมของกิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยว	4.00	.643	มาก
4	การมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว	3.91	.672	มาก
	รวม	4.05	.537	มาก

ตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว พบว่า ความพึงพอใจด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถจำแนกระดับความพึงพอใจ ได้ดังนี้

กิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยว ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว การมีส่วนร่วมของกิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยว และการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19, 4.10, 4.00 และ 3.91 ตามลำดับ

โดยนักวิจัยมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ในด้านกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการมีส่วนร่วมของกิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยว และด้านการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว ตามลำดับ

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับ
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว				
1	อัตราค่าเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว	3.61	.883	มาก
2	สถานที่ท่องเที่ยวมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ	4.16	.751	มาก
3	ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว	3.99	.704	มาก
4	ความสะดวกสบาย ภายในสถานที่ท่องเที่ยว	3.93	.730	มาก
	รวม	3.92	.575	มาก

ตาราง 17 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว พบว่า ความพึงพอใจด้านสถานที่ท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถจำแนกระดับความพึงพอใจ ได้ดังนี้

สถานที่ท่องเที่ยวมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับ ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ความสะดวกสบาย ภายในสถานที่ท่องเที่ยว และอัตราค่าเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16, 3.99, 3.93 และ 3.61 ตามลำดับ

โดยนักวิจัยมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว ด้านความสะดวกสบาย ภายในสถานที่ท่องเที่ยว และด้านอัตราค่าเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว ตามลำดับ

ตาราง 18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับ
ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว				
1	ความสะดวกของเส้นทางการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	3.96	.748	มาก
2	ระยะเวลาและระยะทางในการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	4.04	.730	มาก
3	ป้ายบอกกระหว่างการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	3.95	.761	มาก
4	รถบริการสาธารณะไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	3.65	.797	มาก
	รวม	3.90	.581	มาก

ตาราง 18 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว พบว่า ความพึงพอใจด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถจำแนกระดับความพึงพอใจ ได้ดังนี้

ระยะเวลาและระยะทางในการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ความสะดวกของเส้นทางการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ป้ายบอกกระหว่างการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว และรถบริการสาธารณะไปยังสถานที่ท่องเที่ยว มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04, 3.96, 3.95 และ 3.65 ตามลำดับ

โดยนักวิ่งมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ในด้านระยะเวลาและระยะทางในการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความสะดวกของเส้นทางการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านป้ายบอกกระหว่างการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว และด้านรถบริการสาธารณะไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ตามลำดับ

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพ
ทางการท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับ
ด้านสถานที่พัก				
1	โรงแรมที่พัก มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ	3.92	.738	มาก
2	ความสะอาดของโรงแรมและการบริการที่ได้ มาตรฐาน	4.07	.691	มาก
3	สถานที่พักมีสถานที่ตั้งเหมาะสม	3.99	.692	มาก
4	ราคาที่พักมีความเหมาะสม	3.88	.717	มาก
	รวม	3.96	.604	มาก

ตาราง 19 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้าน
สถานที่พัก พบว่า ความพึงพอใจด้านสถานที่พักโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
3.96 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถจำแนกระดับความพึงพอใจ ได้ดังนี้

ความสะอาดของโรงแรมและการบริการที่ได้มาตรฐาน สถานที่พักมีสถานที่ตั้งเหมาะสม
โรงแรมที่พัก มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ และราคาที่พักมีความเหมาะสม มีความพึงพอใจ
อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07, 3.99, 3.92 และ 3.88 ตามลำดับ

โดยนักวิจัยมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก ใน
ด้านความสะอาดของโรงแรมและการบริการที่ได้มาตรฐานมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสถานที่พักมี
สถานที่ตั้งเหมาะสม ด้านโรงแรมที่พัก มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ และด้านราคาที่พักมี
ความเหมาะสม ตามลำดับ

ตาราง 20 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านข้อมูลข่าวสาร

ที่	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		
		ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับ
ด้านข้อมูลข่าวสาร				
1	ศูนย์บริการด้านข้อมูลการท่องเที่ยวบริเวณ จัดการแข่งขัน	3.79	.784	มาก
2	การให้บริการด้านข้อมูลจากเจ้าหน้าที่	3.88	.774	มาก
3	ป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว เห็นเด่นได้ชัด เพียงพอ	3.82	.752	มาก
4	แผนที่แนะนำเส้นทางท่องเที่ยว	3.81	.753	มาก
	รวม	3.82	.642	มาก

ตาราง 20 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านข้อมูลข่าวสาร พบว่า ความพึงพอใจด้านข้อมูลข่าวสารโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ สามารถจำแนกระดับความพึงพอใจ ได้ดังนี้

การให้บริการด้านข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ ป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว เห็นเด่นได้ชัดเพียงพอ แผนที่แนะนำเส้นทางท่องเที่ยว และศูนย์บริการด้านข้อมูลการท่องเที่ยวบริเวณจัดการแข่งขัน มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88, 3.82, 3.81 และ 3.79 ตามลำดับ

โดยนักวิจัยมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านข้อมูลข่าวสาร ในด้านการให้บริการด้านข้อมูลจากเจ้าหน้าที่มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว เห็นเด่นได้ชัด เพียงพอ ด้านแผนที่แนะนำเส้นทางท่องเที่ยว และด้านศูนย์บริการด้านข้อมูลการท่องเที่ยวบริเวณจัดการแข่งขัน ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบสมมติฐานทั้งหมด 2 ข้อ โดยใช้สถิติเชิง
อนุมาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล (เพศ อายุ ประเภทการแข่งขัน การศึกษา
อาชีพ รายได้) ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อ
ส่งเสริมการท่องเที่ยว สามารถแบ่งสมมติฐานย่อยตามข้อมูลส่วนบุคคล ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อ 1.1 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการ
การแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อ
สุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อ
สุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

ตาราง 21 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขัน
วิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศ

ความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่ง เพื่อสุขภาพ	เพศ	t-test for Equality of Means				
		\bar{X}	S.D.	t	df	Sig.
1. ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	ชาย	4.02	.700	1.212	398	.226
	หญิง	3.93	.675			
2. ด้านบริการการจัดการแข่งขัน	ชาย	3.99	.667	.502	398	.616
	หญิง	3.96	.703			
3. ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว	ชาย	3.97	.680	.727	398	.467
	หญิง	3.92	.715			
4. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	ชาย	3.90	.701	.476	398	.635
	หญิง	3.86	.675			
5. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ชาย	3.90	.723	-.853	398	.394
	หญิง	3.97	.773			
6. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	ชาย	3.75	.757	-.897	398	.370
	หญิง	3.82	.737			
7. ด้านสถานที่พัก	ชาย	3.89	.744	.228	398	.820
	หญิง	3.87	.738			
8. ด้านข้อมูลข่าวสาร	ชาย	3.79	.715	-.167	398	.867
	หญิง	3.87	.738			
ความพึงพอใจโดยรวม	ชาย	3.90	.583	.196	398	.845
	หญิง	3.89	.614			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 21 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการจัดการ
การแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามเพศโดยใช้สถิติ Independent

Sample t-test ในการทดสอบ พบว่า ความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านบริการการจัดการแข่งขัน ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่า Sig. เท่ากับ .226, .616, .467, .635, .394, .370, .820, .867 และ .845 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 1.2 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอายุโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มอายุมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มอายุ แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มอายุมีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มอายุ ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอายุโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดัง ตาราง 22

ตาราง 22 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการจัดการการ
แข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเกี่ยวกับอายุ

ความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	2.147*	8	391	.031
2. ด้านบริการการจัดการแข่งขัน	2.306*	8	391	.020
3. ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว	2.031*	8	391	.042
4. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.623**	8	391	.008
5. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	1.094	8	391	.366
6. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	2.987**	8	391	.003
7. ด้านสถานที่พัก	1.780	8	389	.079
8. ด้านข้อมูลข่าวสาร	.681	8	390	.708
ความพึงพอใจโดยรวม	1.566	8	391	.133

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 ผลการทดสอบ Levene Statistic test เปรียบเทียบกลุ่มอายุกับความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว พบว่า ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านบริการการจัดการแข่งขัน ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว มีค่า Sig. เท่ากับ .031, .020, .042, .008, และ .003 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 และ 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มอายุอย่างน้อย 2 กลุ่มแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 23

ส่วนด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่า Sig. เท่ากับ .366, .079 และ .708 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบด้วย ANOVA ดังตาราง 25

ตาราง 23 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ

ความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	5.083**	8	302.314	.000
2. ด้านบริการการจัดการแข่งขัน	3.364	8	303.784	.053
3. ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว	2.961	8	303.783	.061
4. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	1.450	8	320.346	.175
5. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	2.466	8	280.930	.078
รวม	4.291	8	312.676	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 23 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบ Brown Forsythe Test พบว่า

มีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ มีค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ต่อโดยใช้สถิติ Dunnett's T3 ซึ่งได้ผลลัพธ์ดังตาราง 25

ส่วนมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านบริการการจัดการแข่งขัน ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว มีค่า Sig. เท่ากับ .053, .061, .175 และ .078 ตามลำดับ ซึ่ง

จากตาราง 24 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันกับความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3 พบว่า

นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี กับ อายุ 25 - 29 ปี, อายุ 30 - 34 ปี, อายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี และ อายุ 55 - 59 ปี มีค่า Sig. เท่ากับ .005, .000, .001, .016 และ .001 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี มีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มี อายุ 25 - 29 ปี, อายุ 30 - 34 ปี, อายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี และ อายุ 55 - 59 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี มีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพโดยเฉลี่ยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์มากกว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ 25 - 29 ปี, อายุ 30 - 34 ปี, อายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี และ อายุ 55 - 59 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .561, .671, .487, .647 และ .684 ตามลำดับ

สำหรับรายคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 25 แสดงการทดสอบการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ

ความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
						(2-tailed)
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	15.334	8	1.917	3.682	.067
	ภายในกลุ่ม	203.564	391	.521		
	รวม	218.897	399			
ด้านสถานที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	9.217	8	1.152	2.144	.052
	ภายในกลุ่ม	208.994	389	.537		
	รวม	218.211	397			
ด้านข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	11.372	8	1.421	2.775	.075
	ภายในกลุ่ม	199.776	390	.512		
	รวม	211.148	398			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 25 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามอายุ พบว่า ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่าความน่าจะเป็น คือมีค่า Sig. เท่ากับ 0.67, .052 และ .075 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันไม่มีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 1.3 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีประเภทการแข่งขันแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีประเภทการแข่งขันแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีประเภทการแข่งขันแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของประเภทการแข่งขันโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มประเภทการแข่งขันมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเภทการแข่งขัน แต่หากผลการทดสอบพบว่าประเภทการแข่งขันมีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของประเภทการแข่งขัน ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของประเภทการแข่งขันโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดัง ตาราง 26

ตาราง 26 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวกับประเภทการแข่งขัน

ความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	1.545	3	396	.202
2. ด้านบริการการจัดการแข่งขัน	.280	3	396	.840
3. ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว	.563	3	396	.639
4. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.963	3	396	.052
5. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	.991	3	396	.397
6. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	.545	3	396	.652
7. ด้านสถานที่พัก	3.019	3	394	.053
8. ด้านข้อมูลข่าวสาร	1.611	3	395	.186
ความพึงพอใจโดยรวม	1.037	3	396	.036

จากตาราง 26 ผลการทดสอบ Levene Statistic test เปรียบเทียบประเภทการแข่งขันกับความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทการแข่งขัน พบว่า ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านบริการการจัดการแข่งขัน ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก ด้านข้อมูลข่าวสาร และความพึงพอใจโดยรวมมีค่า Sig. เท่ากับ .202, .840, .639, .052, .397, .652, .053, .186 และ .036 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบด้วย ANOVA ดังตาราง 27

ตาราง 27 แสดงการทดสอบการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขัน
วิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทการแข่งขัน

ความพึงพอใจต่อการจัดการ แข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig. (2-tailed)
ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อ สุขภาพ	ระหว่างกลุ่ม	4.777	3	1.592	3.387	.180
	ภายในกลุ่ม	186.200	396	.470		
	รวม	190.977	399			
ด้านบริการการจัดการแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	1.935	3	.645	1.404	.241
	ภายในกลุ่ม	181.905	396	.459		
	รวม	183.840	399			
ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	5.755	3	1.918	4.097	.070
	ภายในกลุ่ม	185.435	396	.468		
	รวม	191.190	399			
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2.517	3	.839	1.765	.153
	ภายในกลุ่ม	188.193	396	.475		
	รวม	190.710	399			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4.328	3	1.443	2.663	.084
	ภายในกลุ่ม	214.569	396	.542		
	รวม	218.898	399			
ด้านการคมนาคมไปยัง สถานที่ท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2.570	3	.857	1.530	.206
	ภายในกลุ่ม	221.728	396	.560		
	รวม	224.297	399			
ด้านสถานที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	2.869	3	.956	1.749	.156
	ภายในกลุ่ม	215.342	394	.547		
	รวม	218.211	397			
ด้านข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	3.194	3	1.065	2.023	.110
	ภายในกลุ่ม	207.953	395	.526		
	รวม	211.148	398			

ตาราง 27 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อการจัดการ แข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig. (2-tailed)
ความพึงพอใจโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	2.911	3	.970	2.800	.054
	ภายในกลุ่ม	137.261	396	.347		
	รวม	140.172	399			

จากตาราง 27 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามประเภทการแข่งขัน พบว่า ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านบริการการจัดการแข่งขัน ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก ด้านข้อมูลข่าวสาร และความพึงพอใจโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .180, .241, .070, .153, .084, .206, .156, .110 และ .054 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีประเภทการแข่งขัน แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในทุกด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 1.4 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มการศึกษาโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่าการศึกษามีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มการศึกษา แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มการศึกษามี

ค่าความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มการศึกษา ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มการศึกษาโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดัง ตาราง 28

ตาราง 28 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวกับการศึกษา

ความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	1.491	4	395	.204
2. ด้านบริการการจัดการแข่งขัน	2.669	4	395	.320
3. ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว	.864	4	395	.486
4. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	1.272	4	395	.280
5. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	2.367	4	395	.052
6. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	.799	4	395	.526
7. ด้านสถานที่พัก	.962	4	393	.428
8. ด้านข้อมูลข่าวสาร	1.014	4	394	.400
ความพึงพอใจโดยรวม	.774	4	395	.543

จากตาราง 28 ผลการทดสอบ Levene Statistic test เปรียบเทียบประเภทการแข่งขันกับมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พบว่า ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านบริการการจัดการแข่งขัน ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก ด้านข้อมูลข่าวสาร และความพึงพอใจโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .204, .320, .486, .280, .052, .526, .428, .400 และ.543 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบด้วย ANOVA ดังตาราง 29

ตาราง 29 แสดงการทดสอบการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขัน
วิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา

ความพึงพอใจต่อการจัดการ แข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig. (2-tailed)
ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อ สุขภาพ	ระหว่างกลุ่ม	6.960	4	1.740	3.735	.055
	ภายในกลุ่ม	184.018	395	.466		
	รวม	190.977	399			
ด้านบริการการจัดการแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	6.628	4	1.657	3.694	.060
	ภายในกลุ่ม	177.212	395	.449		
	รวม	183.840	399			
ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	6.690	4	1.673	3.581	.070
	ภายในกลุ่ม	184.500	395	.467		
	รวม	191.190	399			
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	3.452	4	.863	1.820	.124
	ภายในกลุ่ม	187.258	395	.474		
	รวม	190.710	399			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	1.772	4	.443	.806	.522
	ภายในกลุ่ม	217.126	395	.550		
	รวม	218.897	399			
ด้านการคมนาคมไปยัง สถานที่ท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4.034	4	1.009	1.809	.126
	ภายในกลุ่ม	220.263	395	.558		
	รวม	224.297	399			
ด้านสถานที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	4.842	4	1.211	2.230	.065
	ภายในกลุ่ม	213.369	393	.543		
	รวม	218.211	397			
ด้านข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	4.447	4	1.112	2.119	.078
	ภายในกลุ่ม	206.701	394	.525		
	รวม	211.148	398			

ตาราง 29 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อการจัดการ แข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig. (2-tailed)
ความพึงพอใจโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	3.977	4	.994	2.884	.202
	ภายในกลุ่ม	136.195	395	.345		
	รวม	140.173	399			

จากตาราง 29 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามการศึกษา พบว่า ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านบริการการจัดการแข่งขัน ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก ด้านข้อมูลข่าวสาร และความพึงพอใจโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .055, .060, .070, .124, .522, .126, .065, .078 และ .202 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 1.5 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอาชีพโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มอาชีพมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มอาชีพ แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มอาชีพมีความ

แปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มอาชีพ ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอาชีพโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดัง ตาราง 30

ตาราง 30 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวกับอาชีพ

ความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	1.917	4	395	.107
2. ด้านบริการการจัดการแข่งขัน	.912	4	395	.457
3. ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว	.782	4	395	.538
4. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	1.313	4	395	.265
5. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	.673	4	395	.611
6. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	1.554	4	395	.186
7. ด้านสถานที่พัก	.994	4	393	.411
8. ด้านข้อมูลข่าวสาร	.611	4	394	.655
ความพึงพอใจโดยรวม	1.207	4	395	.307

จากตาราง 30 ผลการทดสอบ Levene Statistic test เปรียบเทียบประเภทการแข่งขันกับมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พบว่า ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านบริการการจัดการแข่งขัน ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก ด้านข้อมูลข่าวสาร และความพึงพอใจโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .107, .457, .538, .265, .611, .186, .411, .655 และ .307 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบด้วย ANOVA ดังตาราง 31

ตาราง 31 แสดงการทดสอบการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขัน
วิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ

ความพึงพอใจต่อการจัดการ แข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig. (2-tailed)
ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อ สุขภาพ	ระหว่างกลุ่ม	16.725	4	4.181	9.478	.054
	ภายในกลุ่ม	174.252	395	.441		
	รวม	190.978	399			
ด้านบริการการจัดการแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	12.060	4	3.015	6.933	.110
	ภายในกลุ่ม	171.780	395	.435		
	รวม	183.840	399			
ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	14.678	4	3.669	8.211	.055
	ภายในกลุ่ม	176.512	395	.447		
	รวม	191.190	399			
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	10.872	4	2.718	5.970**	.000
	ภายในกลุ่ม	179.838	395	.455		
	รวม	190.710	399			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	14.487	4	3.622	6.999	.211
	ภายในกลุ่ม	204.411	395	.517		
	รวม	218.898	399			
ด้านการคมนาคมไปยัง สถานที่ท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	17.463	4	4.366	8.338	.061
	ภายในกลุ่ม	206.834	395	.524		
	รวม	224.298	399			
ด้านสถานที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	9.514	4	2.378	4.479	.201
	ภายในกลุ่ม	208.697	393	.531		
	รวม	218.211	397			
ด้านข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	10.307	4	2.577	5.055	.100
	ภายในกลุ่ม	200.841	394	.510		
	รวม	211.148	398			

ตาราง 31 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อการจัดการ แข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig. (2-tailed)
ความพึงพอใจโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	12.084	4	3.021	9.316**	.000
	ภายในกลุ่ม	128.089	395	.324		
	รวม	140.172	399			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (2-tailed)

จากตาราง 31 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พบว่า ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านบริการการจัดการแข่งขัน ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่า Sig. เท่ากับ .054, .110, .055, .211, .061, .201 และ .100 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านบริการการจัดการแข่งขัน ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

ส่วน ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และความพึงพอใจโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากัน คือ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และความพึงพอใจโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เพื่อให้ทราบถึงความแตกต่างของมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และความพึงพอใจโดยรวมของนักวิ่งที่มีอาชีพแตกต่างกัน จึงต้องมีการทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตาราง 32 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพแตกต่างกันกับความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

อาชีพ	นักเรียน นักศึกษา	รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน เอกชน	ประกอบธุรกิจ หรือ ค้าขายส่วนตัว	อื่นๆ
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว					
นักเรียน นักศึกษา	-	.238* (.020)	.279* (.006)	.049 (.635)	.483 (.100)
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	-	-	.040 (.669)	.288* (.003)	.244 (.096)
พนักงานเอกชน	-	-	-	-.328 (.100)	.204 (.162)
ประกอบธุรกิจ หรือ ค้าขายส่วนตัว	-	-	-	-	.532 (.100)
อื่นๆ	-	-	-	-	-
ความพึงพอใจโดยรวม					
นักเรียน นักศึกษา	-	.378** (.000)	.431** (.000)	.135 (.126)	.452 (.100)
รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ	-	-	.053 (.506)	.243* (.003)	.075 (.547)
พนักงานเอกชน	-	-	-	.296 (.100)	.021 (.862)
ประกอบธุรกิจ หรือ ค้าขายส่วนตัว	-	-	-	-	.317 (.101)
อื่นๆ	-	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 32 แสดงให้เห็นว่า

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว จำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพระหว่าง นักเรียน นักศึกษากับอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ นักเรียน นักศึกษากับอาชีพพนักงานเอกชน และอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจกับอาชีพประกอบธุรกิจ หรือ ค่าขายส่วนตัว มีค่า Sig. เท่ากับ .020, .006 และ .003 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 ตามลำดับ หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษามีมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉลี่ยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์มากกว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ และอาชีพพนักงานเอกชน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .238 และ .279 ตามลำดับ

และนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉลี่ยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์มากกว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพประกอบธุรกิจ หรือ ค่าขายส่วนตัว โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .288

สำหรับรายคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความพึงพอใจโดยรวม จำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพระหว่าง นักเรียน นักศึกษากับอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ นักเรียน นักศึกษากับอาชีพพนักงานเอกชน และอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจกับอาชีพประกอบธุรกิจ หรือ ค่าขายส่วนตัว มีค่า Sig. เท่ากับ .000, .000 และ .003 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 ตามลำดับ หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษามีมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉลี่ยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์มากกว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ และอาชีพพนักงานเอกชน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .378 และ .431 ตามลำดับ

และนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านความพึงพอใจโดยรวม โดยเฉลี่ยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์มากกว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพประกอบธุรกิจ หรือ ค่าขายส่วนตัว โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .243

สำหรับรายคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อ 1.6 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มรายได้โดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่ารายได้มีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มรายได้ แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มรายได้มีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของกลุ่มรายได้ ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มรายได้โดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดัง ตาราง 33

ตาราง 33 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวกับรายได้

ความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	.974	5	394	.434
2. ด้านบริการการจัดการแข่งขัน	1.968	5	394	.083
3. ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว	1.815	5	394	.109
4. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	.749	5	394	.587
5. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	1.037	5	394	.395
6. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	.508	5	394	.771
7. ด้านสถานที่พัก	1.585	5	392	.163
8. ด้านข้อมูลข่าวสาร	.424	5	393	.832
ความพึงพอใจโดยรวม	1.094	5	394	.363

จากตาราง 33 ผลการทดสอบ Levene Statistic test เปรียบเทียบประเภทการแข่งขันกับมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พบว่า ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านบริการการจัดการแข่งขัน ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก ด้านข้อมูลข่าวสาร และความพึงพอใจโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .434, .083, .109, .587, .395, .771, .163, .832 และ .363 ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบด้วย ANOVA ดังตาราง 34

ตาราง 34 แสดงการทดสอบการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขัน
วิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้

ความพึงพอใจต่อการจัดการ แข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig. (2-tailed)
ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อ สุขภาพ	ระหว่างกลุ่ม	8.674	5	1.735	3.749	.300
	ภายในกลุ่ม	182.304	394	.463		
	รวม	190.978	399			
ด้านบริการการจัดการแข่งขัน	ระหว่างกลุ่ม	4.961	5	.992	2.186	.055
	ภายในกลุ่ม	178.879	394	.454		
	รวม	183.840	399			
ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	6.625	5	1.325	2.828	.106
	ภายในกลุ่ม	184.565	394	.468		
	รวม	191.190	399			
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2.805	5	.561	1.176	.320
	ภายในกลุ่ม	187.905	394	.477		
	รวม	190.710	399			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	4.092	5	.818	1.501	.188
	ภายในกลุ่ม	214.805	394	.545		
	รวม	218.898	399			
ด้านการคมนาคมไปยัง สถานที่ท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	10.307	5	2.061	3.795	.200
	ภายในกลุ่ม	213.991	394	.543		
	รวม	224.297	399			
ด้านสถานที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	2.735	5	.547	.995	.420
	ภายในกลุ่ม	215.476	392	.550		
	รวม	218.211	397			
ด้านข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	4.962	5	.992	1.892	.509
	ภายในกลุ่ม	206.185	393	.525		
	รวม	211.148	398			

ตาราง 34 (ต่อ)

ความพึงพอใจต่อการจัดการ แข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig. (2-tailed)
ความพึงพอใจโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	4.457	5	.891	2.588	.260
	ภายในกลุ่ม	135.715	394	.344		
	รวม	140.172	399			

จากตาราง 34 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จำแนกตามรายได้ พบว่า ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านบริการการจัดการแข่งขัน ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก ด้านข้อมูลข่าวสาร และความพึงพอใจโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .300, .055, .106, .302, .188, .200, .420, .509 และ .260 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคล (เพศ อายุ ประเภทการแข่งขัน การศึกษา อาชีพ รายได้) ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ สามารถแบ่งสมมติฐานย่อยตามข้อมูลส่วนบุคคล ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อ 2.1 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

ตาราง 35 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวเพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามเพศ

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับ การจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	เพศ	t-test for Equality of Means				
		\bar{X}	S.D.	t	df	Sig.
1. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	ชาย	4.05	.520	.240	398	.810
	หญิง	4.04	.570			
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ชาย	3.92	.564	.051	398	.959
	หญิง	3.92	.597			
3. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	ชาย	3.91	.570	.593	398	.554
	หญิง	3.88	.604			
4. ด้านสถานที่พัก	ชาย	3.98	.599	.696	398	.487
	หญิง	3.93	.615			
5. ด้านข้อมูลข่าวสาร	ชาย	3.84	.657	.600	398	.549
	หญิง	3.80	.616			
ศักยภาพทางการท่องเที่ยวโดยรวม	ชาย	3.94	.448	.545	398	.586
	หญิง	3.91	.479			

จากตาราง 35 ผลวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ Independent Sample t-test ในการทดสอบ พบว่า ความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่า Sig. เท่ากับ .810, .959, .554, .487 และ .549 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 2.2 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอายุโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มอายุมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพของกลุ่มอายุ แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มอายุมีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพของกลุ่มอายุ ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอายุโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดัง ตาราง 36

ตาราง 36 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพกับอายุ

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการ การแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.694**	8	391	.007
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	3.332**	8	391	.001
3. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	4.148**	8	391	.000
4. ด้านสถานที่พัก	2.590**	8	391	.009
5. ด้านข้อมูลข่าวสาร	2.376*	8	391	.017
ศักยภาพทางการท่องเที่ยวโดยรวม	3.704**	8	391	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 36 ผลการทดสอบ Levene Statistic test เปรียบเทียบกลุ่มอายุกับความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ พบว่า ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่า Sig. เท่ากับ .007, .001, .000, .009 และ .017 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 และ 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มอายุอย่างน้อย 2 กลุ่มแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 38

ตาราง 37 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามอายุ

ความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.112**	8	264.439	.002
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	3.956**	8	206.542	.000
3. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	3.470	8	229.515	.081
4. ด้านสถานที่พัก	4.152	8	246.418	.057
5. ด้านข้อมูลข่าวสาร	3.347	8	283.301	.100
รวม	5.375**	8	242.327	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 37 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามอายุ โดยใช้การทดสอบ Brown Forsythe Test พบว่า ความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว มีค่า Sig. เท่ากับ .002 และ .000 ซึ่งน้อยกว่า 0.01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ต่อโดยใช้สถิติ Dunnett's T3 ซึ่งได้ผลลัพธ์ดังตาราง 38

ส่วนความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่า Sig. เท่ากับ .081, .057 และ .100 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสารไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตาราง 38(ต่อ)

อายุ	ต่ำกว่า 18 ปี	18 - 24 ปี	25 - 29 ปี	30 - 34 ปี	35 - 44 ปี	45 - 49 ปี	50 - 54 ปี	55 - 59 ปี	
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว									
ต่ำกว่า 18 ปี	-	.249	.355*	.364*	.342*	.505*	.244	.492**	.682*
	(.712)	(.012)	(.003)	(.019)	(.008)	(.622)	(.001)	(.040)	
18 - 24 ปี	-	.107	.115	.093	.257	.004	.243	.434	
		(1.00)	(1.00)	(1.00)	(.924)	(1.00)	(.879)	(.685)	
25 - 29 ปี	-		.008	.013	.150	.111	.137	.327	
			(1.00)	(1.00)	(1.00)	(1.00)	(.999)	(.931)	
30 - 34 ปี	-			.022	.142	.119	.129	.319	
				(1.00)	(1.00)	(1.00)	(1.00)	(.935)	
35 - 44 ปี	-				.163	.098	.150	.340	
					(.999)	(1.00)	(.998)	(.906)	
45 - 49 ปี	-					.261	.013	.177	
						(.871)	(1.00)	(1.00)	
50 - 54 ปี	-						.248	.438	
							(.791)	(.632)	
55 - 59 ปี	-							.190	
								(1.00)	
60 ปีขึ้นไป	-								

จากตาราง 38 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ระหว่างนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันกับความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ โดยเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี Dunnett's T3 พบว่า

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว

นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี กับอายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี และ 60 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ .001, .011 และ .035 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี มีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว แตกต่างเป็นรายคู่กับนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี และ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี มีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวมากกว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี และ 60 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .368, .451 และ .539 ตามลำดับ

ด้านสถานที่ท่องเที่ยว

นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี กับอายุ 25 - 29 ปี, อายุ 30 - 34 ปี, อายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี, อายุ 50 - 54 ปี และอายุ 60 ปีขึ้นไป มีค่า Sig. เท่ากับ .012, .003, .019, .008, .001 และ .040 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี มีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพด้านสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างเป็นรายคู่กับนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มี อายุ 25 - 29 ปี, อายุ 30 - 34 ปี, อายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี, อายุ 50 - 54 ปี และอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี มีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพด้านสถานที่ท่องเที่ยวมากกว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ 25 - 29 ปี, อายุ 30 - 34 ปี, อายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี, อายุ 50 - 54 ปี และอายุ 60 ปีขึ้นไป โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .355, .364, .342, .505, .492 และ .682 ตามลำดับ

สำหรับรายคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อ 2.3 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีประเภทการแข่งขันแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีประเภทการแข่งขันแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีประเภทการแข่งขันแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอายุโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มประเภทการแข่งขันมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพของกลุ่มประเภทการแข่งขัน แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มประเภทการแข่งขันมีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพของกลุ่มประเภทการแข่งขัน ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มประเภทการแข่งขันโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดัง ตาราง 39

ตาราง 39 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพกับประเภทการแข่งขัน

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.022**	3	396	.008
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	2.108**	3	396	.009
3. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	5.944**	3	396	.001
4. ด้านสถานที่พัก	7.795**	3	396	.000
5. ด้านข้อมูลข่าวสาร	4.460**	3	396	.004
ศักยภาพทางการท่องเที่ยวโดยรวม	8.052**	3	396	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 39 ผลการทดสอบ Levene Statistic test เปรียบเทียบกลุ่มประเภทการแข่งขันกับความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ พบว่า ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่า Sig. เท่ากับ .008, .009, .001, .000 และ .004 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 และ 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มประเภทการแข่งขันอย่างน้อย 2 กลุ่มแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 40

ตาราง 40 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามประเภทการแข่งขัน

ความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อ รองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	.275	3	267.712	.843
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	2.019	3	221.623	.112
3. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	.687	3	208.471	.561
4. ด้านสถานที่พัก	.186	3	297.677	.906
5. ด้านข้อมูลข่าวสาร	1.173	3	327.843	.320
รวม	.688	3	288.765	.560

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 40 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามประเภทการแข่งขัน พบว่า ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร และความพึงพอใจโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .843, .112, .561, .906, .320 และ .560 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีประเภทการแข่งขันแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 2.4 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอายุโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มการศึกษามีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพของกลุ่มการศึกษา แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มการศึกษามีค่าความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพของกลุ่มการศึกษา ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มการศึกษาโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดังตาราง 41

ตาราง 41 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพกับการศึกษา

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการ การแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	2.250	4	395	.063
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	1.289	4	395	.274
3. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	2.382	4	395	.051
4. ด้านสถานที่พัก	.205	4	395	.936
5. ด้านข้อมูลข่าวสาร	3.280	4	395	.102
ศักยภาพทางการท่องเที่ยวโดยรวม	2.808	4	395	.025

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 41 ผลการทดสอบ Levene Statistic test เปรียบเทียบกลุ่มประเภทการแข่งขันกับความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพพบว่า ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่า Sig. เท่ากับ .063, .274, .051, .936 และ .102

ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) แสดงว่าค่าความแปรปรวนของแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน จึงทดสอบด้วย ANOVA ดังตาราง 42

ตาราง 42 แสดงการทดสอบการเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามประเภทการแข่งขัน

ความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig. (2-tailed)
ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	.241	3	.080	.277	.842
	ภายในกลุ่ม	114.808	396	.290		
	รวม	115.049	399			
ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	2.133	3	.711	2.170	.091
	ภายในกลุ่ม	129.738	396	.328		
	รวม	131.871	399			
ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	ระหว่างกลุ่ม	.749	3	.250	.738	.530
	ภายในกลุ่ม	134.025	396	.338		
	รวม	134.774	399			
ด้านสถานที่พัก	ระหว่างกลุ่ม	.194	3	.065	.176	.912
	ภายในกลุ่ม	145.280	396	.367		
	รวม	145.474	399			
ด้านข้อมูลข่าวสาร	ระหว่างกลุ่ม	1.276	3	.425	1.031	.379
	ภายในกลุ่ม	163.345	396	.412		
	รวม	164.621	399			
ความพึงพอใจโดยรวม	ระหว่างกลุ่ม	.411	3	.137	.650	.583
	ภายในกลุ่ม	83.430	396	.211		
	รวม	83.841	399			

จากตาราง 42 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามประเภทการแข่งขัน พบว่า

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร และความพึงพอใจโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .842, .091, .530, .912, .379 และ .583 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 2.5 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอายุโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มอาชีพมีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพของกลุ่มอาชีพ แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มอาชีพมีความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพของกลุ่มอาชีพ ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอาชีพโดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดัง ตาราง 43

ตาราง 43 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพกับอาชีพ

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.765**	4	395	.005
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	7.468**	4	395	.000
3. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	12.060**	4	395	.000
4. ด้านสถานที่พัก	7.128**	4	395	.000
5. ด้านข้อมูลข่าวสาร	4.203**	4	395	.002
ศักยภาพทางการท่องเที่ยวโดยรวม	9.733**	4	395	.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 43 ผลการทดสอบ Levene Statistic test เปรียบเทียบกลุ่มอาชีพกับความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ พบว่า ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่า Sig. เท่ากับ .005, .000, .000, .000, .002 และ .000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า 0.01 และ 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มอาชีพอย่างน้อย 2 กลุ่มแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 44

ตาราง 44 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามอาชีพ

ความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อ รองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	4.183**	4	195.634	.053
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	4.139**	4	101.707	.104
3. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	3.919**	4	84.288	.060
4. ด้านสถานที่พัก	5.627**	4	115.246	.100
5. ด้านข้อมูลข่าวสาร	4.042**	4	144.319	.064
รวม	6.373**	4	97.394	.560

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 44 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามอาชีพ พบว่า ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร และความพึงพอใจโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .053, .104, .060, .100, .064 และ .560 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 2.6 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติ ได้ดังนี้

H_0 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้นในขั้นแรกจะทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มอายุโดยใช้สถิติ Levene Statistic ซึ่งหากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มรายได้มีความแปรปรวนไม่แตกต่างกันทุกกลุ่ม (ค่า Sig. มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ F-test ในการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพของกลุ่มรายได้ แต่หากผลการทดสอบพบว่ากลุ่มรายได้มีค่าความแปรปรวนแตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม (ค่า Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05) ก็จะใช้ค่าสถิติ Brown-Forsythe ในการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพของกลุ่มรายได้ ซึ่งผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างความแปรปรวนของกลุ่มรายได้โดยใช้สถิติ Levene Statistic แสดงดัง ตาราง 45

ตาราง 45 แสดงผลการทดสอบค่าความแปรปรวนของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพกับรายได้

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Levene Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.432**	5	394	.005
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	2.656*	5	394	.022
3. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	2.772*	5	394	.018
4. ด้านสถานที่พัก	2.683*	5	394	.021
5. ด้านข้อมูลข่าวสาร	3.844**	5	394	.002
ศักยภาพทางการท่องเที่ยวโดยรวม	7.829**	5	394	.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 45 ผลการทดสอบ Levene Statistic test เปรียบเทียบกลุ่มรายได้กับความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ พบว่า ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร มีค่า Sig. เท่ากับ .005, .022, .018, .021 และ .002 ตามลำดับ ซึ่งน้อย

กว่า 0.01 และ 0.05 หมายความว่า ค่าความแปรปรวนของกลุ่มรายได้อย่างน้อย 2 กลุ่มแตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำทดสอบสมมติฐานโดยใช้สถิติ Brown Forsythe ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ Sig. มีค่าน้อยกว่า 0.05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อย 1 คู่ ที่แตกต่างกันจะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Dunnett's T3 เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงดังตาราง 46

ตาราง 46 แสดงการทดสอบความแตกต่างของความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามรายได้

ความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ	Statistic	df1	df2	Sig.
1. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว	.751	5	222.965	.586
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว	2.303	5	251.341	.054
3. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว	.253	5	241.882	.938
4. ด้านสถานที่พัก	1.968	5	275.437	.084
5. ด้านข้อมูลข่าวสาร	1.696	5	225.491	.137
รวม	1.611	5	223.565	.158

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 46 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จำแนกตามรายได้ พบว่า ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก และด้านข้อมูลข่าวสาร และความพึงพอใจโดยรวม มีค่า Sig. เท่ากับ .586, .054, .938, .084, .137 และ .158 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

บทที่ 5

บทสรุป

ในการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษา วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จังหวัดสุพรรณบุรี มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย ที่เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน การจัดการท่องเที่ยวด้านทรัพยากรทางการท่องเที่ยว และด้านบริการทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งการศึกษาในครั้งนี้มีการสุ่มตัวอย่างโดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 นักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ในรายการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน วันอาทิตย์ที่ 8 พฤศจิกายน 2552 ในที่นี้ผู้จัดจะทำการศึกษานักกีฬาวิ่งเพื่อสุขภาพที่มาร่วมการจัดการแข่งขัน 15,500 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง กลุ่มนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย ที่เดินทางมาร่วมการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน การกำหนดขนาดตัวอย่างจากการคำนวณ 15,500 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำแนกตามระดับความคลาดเคลื่อน ของ Taro Yamane ได้ขนาดตัวอย่างจากการคำนวณ 390 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ 2 คือ คณะกรรมการจัดการแข่งขัน ซึ่งผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้การสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยกำหนดผู้ให้สัมภาษณ์ คณะกรรมการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จำนวน 5 ท่าน จากผลการตอบแบบสอบถามจากนักวิ่งเพื่อสุขภาพในด้านความพึงพอใจของนักวิ่งเพื่อสุขภาพชาวไทย เกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ และด้านศักยภาพทางการท่องเที่ยว ของการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย คือ แบบสอบถามและสัมภาษณ์ ซึ่งแบบสอบถามใช้สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และการสัมภาษณ์ ใช้สำหรับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2 คือคณะกรรมการจัดการแข่งขัน และได้นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป (SPSS) เพื่อแสดงผลการศึกษา ซึ่งค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ รวมทั้งทดสอบสมมติฐานในการศึกษาโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) ได้แก่ สถิติทดสอบหาความแตกต่างด้วย t-test ในกรณีที่เปรียบเทียบของกลุ่ม 2 กลุ่ม และจะใช้สถิติ F-test หรือ ANOVA ในการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว เมื่อพบความแตกต่างจะใช้การทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีการ (Scheffe) ในการทดสอบ โดยสามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาการพัฒนาการจัดการแข่งขันและความพึงพอใจของการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย 262 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5 และเพศหญิง 138 คน คิดเป็นร้อยละ 34.5 มีอายุระหว่าง 35-44 ปี คน จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 ร่วมทำการแข่งขันในประเภท 10.5 กิโลเมตร จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 42.25 มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 43.0 ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 และส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0

2. ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการแข่งขันวิ่งสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

2.1 ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจ ในด้านช่วงเวลาในการจัดการแข่งขันมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการประชาสัมพันธ์การจัดการแข่งขัน และด้านสถานที่ในการจัดการแข่งขัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16, 4.14 และ 4.07 ซึ่งจัดอยู่ในระดับมากที่สุดและมาก ตามลำดับ

2.2 ด้านบริการการจัดการแข่งขัน นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจ ในด้านบริการด้านข้อมูลข่าวสารของการจัดการแข่งขันมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการให้บริการด้านที่พัก และด้านความสะดวกในการเดินทางมาแข่งขัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98, 3.95 และ 3.93 ตามลำดับ ซึ่งทั้งหมดจัดอยู่ในระดับมาก

2.3 ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจในด้านการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่ และด้านความสะดวกสบายในการเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03, 3.99 และ 3.86 ตามลำดับ ซึ่งทั้งหมดจัดอยู่ในระดับมาก

3. ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี

3.1 ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจในด้านกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว ด้านการมีส่วนร่วมของกิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยว และด้านการมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19, 4.10, 4.00 และ 3.91 ตามลำดับ ซึ่งทั้งหมดจัดอยู่ในระดับมาก

3.2 ด้านสถานที่ท่องเที่ยว นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจในด้านสถานที่ท่องเที่ยวมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความสะดวกสบายของแหล่งท่องเที่ยว ด้านความสะดวกสบาย ภายในสถานที่ท่องเที่ยว และด้านอัตราค่าเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16, 3.99, 3.93 และ 3.61 ตามลำดับ ซึ่งทั้งหมดจัดอยู่ในระดับมาก

3.3 ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจในด้านระยะเวลาและระยะทางในการเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านความสะดวกของเส้นทางการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ด้านป้ายบอกกระหว่างการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว และด้านรถบริการสาธารณะไปยังสถานที่ท่องเที่ยว โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04, 3.96, 3.95 และ 3.65 ตามลำดับ ซึ่งทั้งหมดจัดอยู่ในระดับมาก

3.4 ด้านที่พักแรม นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจในด้านความสะดวกของโรงแรมและการบริการที่ได้มาตรฐานมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านสถานที่พักมีสถานที่ตั้งเหมาะสม ด้านโรงแรมที่พัก มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ และด้านราคาที่พักมีความเหมาะสม โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07, 3.99, 3.92 และ 3.88 ตามลำดับ ซึ่งทั้งหมดจัดอยู่ในระดับมาก

3.5 ด้านข้อมูลข่าวสาร นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจในด้านกาให้บริการด้านข้อมูลจากเจ้าหน้าที่มากที่สุด รองลงมาคือ ด้านป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว เห็นเด่นชัดเพียงพอ ด้านแผนที่แนะนำเส้นทางการท่องเที่ยว และด้านศูนย์บริการด้านข้อมูลการท่องเที่ยว บริเวณจัดการแข่งขัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88, 3.82, 3.81 และ 3.79 ตามลำดับ ซึ่งทั้งหมดจัดอยู่ในระดับมาก

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล (เพศ อายุ ประเภทการแข่งขัน การศึกษา อาชีพ รายได้) ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว สามารถแบ่งสมมติฐานย่อยตามข้อมูลส่วนบุคคล ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อ 1.1 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอนแตกต่างกัน

ผลจากการศึกษาพบว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอนไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 1.2 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอนแตกต่างกัน

ผลจากการศึกษาพบว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี มีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มี อายุ 25 - 29 ปี, อายุ 30 - 34 ปี, อายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี และ อายุ 55 - 59 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี มีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพโดยเฉลี่ยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์มากกว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ 25 - 29 ปี, อายุ 30 - 34 ปี, อายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี และ อายุ 55 - 59 ปี โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .561, .671, .487, .647 และ .684 ตามลำดับ

สำหรับรายคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามีผลแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อ 1.3 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีประเภทการแข่งขันแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอนแตกต่างกัน

ผลจากการศึกษาพบว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีประเภทการแข่งขัน แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอนในทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 1.4 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอนแตกต่างกัน

ผลจากการศึกษาพบว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีการศึกษาแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอนในทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 1.5 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอนแตกต่างกัน

ผลจากการศึกษาพบว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว โดยเฉลี่ยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์มากกว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ และอาชีพพนักงานเอกชน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .378 และ .431 ตามลำดับ

และนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และความพึงพอใจโดยรวม โดยเฉลี่ยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์มากกว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพประกอบธุรกิจ หรือ ค้าขายส่วนตัว โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ .288 และ .243 ตามลำดับ

สำหรับรายคู่อื่น ๆ ไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานข้อ 1.6 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอนแตกต่างกัน

ผลจากการศึกษาพบว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีรายได้แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอนในทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคล (เพศ อายุ ประเภทการแข่งขัน การศึกษา อาชีพ รายได้) ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ สามารถแบ่งสมมติฐานย่อยตามข้อมูลส่วนบุคคล ได้ดังนี้

สมมติฐานข้อ 2.1 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

ผลจากการศึกษาพบว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีเพศแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

สมมติฐานข้อ 2.2 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

ผลจากการศึกษาพบว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี มีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว แตกต่างเป็นรายคู่กับนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มี อายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี และ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี มีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพด้านสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างเป็นรายคู่กับนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มี อายุ 25 - 29 ปี, อายุ 30 - 34 ปี, อายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี, อายุ 50 - 54 ปี และอายุ 60 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานข้อ 2.3 นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีประเภทการแข่งขันแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง การพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว กรณีศึกษา วิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จังหวัดสุพรรณบุรี สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่านักวิ่งเพื่อสุขภาพส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 35-44 ปี ร่วมทำการแข่งขันในประเภท 10.5 กิโลเมตร มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานเอกชน และส่วนใหญ่มีรายได้ 10,001 – 15,000 บาท ซึ่งถือเป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมกิจกรรม ดังนั้น ควรมีการปรับรูปแบบการจัดการให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของกลุ่มตัวอย่างให้มากที่สุด ซึ่งจะถือเป็นการรักษา นักวิ่งรายเดิมที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมกับทางจังหวัด นอกจากนี้ควรให้ความสำคัญกับกลุ่มเยาวชนในการปรับรูปแบบกิจกรรมหรือเพิ่มกิจกรรมที่สามารถดึงดูดกลุ่มนักวิ่งที่เป็นเยาวชนรุ่นใหม่ รวมทั้งนักวิ่งกลุ่มอื่นๆ เพื่อเป็นการเพิ่มจำนวนผู้เข้าร่วมงาน

2. ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการแข่งขันวิ่งสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

จากการสำรวจความคิดเห็นความพึงพอใจของนักวิ่ง สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ จากการศึกษา พบว่า นักวิ่งมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีในด้านช่วงเวลาในการจัดการแข่งขันมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการประชาสัมพันธ์การจัดแข่งขัน และ ด้านสถานที่ในการจัดการแข่งขัน และด้านบริการการจัดการแข่งขัน จากการศึกษา พบว่า นักวิ่งมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี ในด้านการบริการด้านข้อมูลข่าวสารของการจัดการแข่งขันมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการให้บริการด้านที่พัก และด้านความสะดวกในการเดินทางมาแข่งขัน แสดงให้เห็นว่าการบริการและการอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันนั้นทำได้ดี เนื่องจากทำให้ผู้เข้าร่วมงานเกิดความพึงพอใจมากพอสมควร ดังนั้น ทางผู้จัดงานควรรักษามาตรฐานการจัดงานนี้ไว้ และพัฒนาให้ดีขึ้นเรื่อยๆ

ในส่วน ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี ในด้านการประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านการให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่ และด้านความสะดวกสบายในการเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยว จะเห็นได้ว่านักวิ่งที่เข้าร่วมจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีนั้นให้ความสนใจในเรื่องของการท่องเที่ยวด้วยเช่นกัน จึงถือได้ว่าการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้นประสบความสำเร็จ อาจกล่าวได้ว่า การเดินทางท่องเที่ยวเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงาม งดงามใน แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อเรียนรู้วิถีชีวิตและ

พักผ่อนหย่อนใจ โดยแบ่งเวลาจากการท่องเที่ยว เพื่อทำกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพและ / หรือการบำบัดรักษาฟื้นฟูสุขภาพ (อารัญ บุญชัย และ จินนา ตันศรีวิพุธ 2546)

3. ข้อมูลความพึงพอใจที่มีต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรี จากการสำรวจความคิดเห็นความพึงพอใจของนักวิ่ง สามารถอภิปรายได้ดังนี้

ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว จากการศึกษา พบว่า นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ในด้านกิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยวมากที่สุด ด้านสถานที่ท่องเที่ยว พบว่า นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว ในด้านสถานที่ท่องเที่ยวมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับมากที่สุด ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว พบว่า นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว ในด้านระยะเวลาและระยะทางในการเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด ด้านที่พักแรม พบว่า นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านสถานที่พัก ในด้านความสะอาดของโรงแรมและการบริการที่ได้มาตรฐานมากที่สุด ด้านข้อมูลข่าวสาร พบว่า นักวิ่งมีระดับความพึงพอใจเกี่ยวกับศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านข้อมูลข่าวสาร ในด้านการให้บริการด้านข้อมูลจากเจ้าหน้าที่มากที่สุด

แม้ว่านักท่องเที่ยวจะมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยวของจังหวัดสุพรรณบุรีในด้านต่างๆในระดับมาก แต่อย่างไรก็ตาม จังหวัดสุพรรณบุรี ควรสร้างจุดเด่นในด้านการบริการ เพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับนักท่องเที่ยวทำให้มีแนวโน้มที่จะกลับมาท่องเที่ยวอีกครั้งต่อไป รวมถึงการสร้างเอกลักษณ์ อีกทั้งยังต้องสร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวในความปลอดภัยเมื่อมาท่องเที่ยวยังจังหวัดสุพรรณบุรีอีกด้วย

4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล (เพศ อายุ ประเภทการแข่งขัน การศึกษา อาชีพ รายได้) ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว พบว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ และอาชีพที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอนแตกต่างกัน ดังนั้น อาจเป็นผลเนื่องมาจากช่วงอายุของบุคคล และอาชีพแต่ละกลุ่มมีพฤติกรรมและความต้องการแตกต่างกัน ดังนั้น ความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอนจึงมีแตกต่างกันไป ซึ่งจากผลการทดสอบพบว่า นักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี มีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ แตกต่างเป็นรายคู่กับนักวิ่งเพื่อสุขภาพที่มี อายุ 25 - 29 ปี, อายุ 30 - 34 ปี, อายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี และ อายุ 55 - 59 ปี และนัก

วังเพื่อ สุขภาพที่มีอาชีพนักเรียน นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันวังมหัศจรรย์ สุพรรณบุรีมาราธอนในการจัดการแข่งขันวังเพื่อสุขภาพ ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว และความพึงพอใจโดยรวมมากกว่านักวังเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจ และอาชีพพนักงานเอกชน และนักวังเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพรับราชการ / รัฐวิสาหกิจมีความพึงพอใจมากกว่านักวังเพื่อสุขภาพที่มีอาชีพประกอบธุรกิจ หรือ ค้าขายส่วนตัว

สมมติฐานข้อที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคล (เพศ อายุ ประเภทการแข่งขัน การศึกษา อาชีพ รายได้) ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการแข่งขันวังเพื่อสุขภาพ พบว่า นักวังเพื่อสุขภาพที่มีอายุแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว เพื่อรองรับการจัดการแข่งขันวังเพื่อสุขภาพแตกต่างกัน ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ พบว่า นักวังเพื่อสุขภาพที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี มีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว แตกต่างเป็นรายคู่กับนักวังเพื่อสุขภาพที่มี อายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี และ 60 ปีขึ้นไป และนักวังเพื่อสุขภาพที่มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปี มีความพึงพอใจต่อศักยภาพทางการท่องเที่ยว ด้านสถานที่ท่องเที่ยว แตกต่างเป็นรายคู่กับนักวังเพื่อสุขภาพที่มี อายุ 25 - 29 ปี, อายุ 30 - 34 ปี, อายุ 35 - 44 ปี, อายุ 45 - 49 ปี, อายุ 50 - 54 ปี และอายุ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ปรมะ สตะเวทิน . (2540: 105) ได้กล่าวไว้ว่า คนที่มีลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาต่างกัน โดยอายุ (Age) เป็นปัจจัยที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดและพฤติกรรม คนที่อายุน้อยมักจะมีความคิดเสรีนิยม ยึดถืออุดมการณ์และมองโลกในแง่ดีมากกว่าคนที่อายุมาก ในขณะที่คนที่อายุมากมักจะมีความคิดที่อนุรักษ์นิยม ยึดถือการปฏิบัติ ระมัดระวัง มองโลกในแง่ร้ายกว่าคนที่อายุน้อย เนื่องมาจากผ่านประสบการณ์ชีวิตที่แตกต่างกัน

5. การพัฒนาการจัดการการแข่งขันวังเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว

คณะกรรมการจัดการแข่งขัน จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักวังเพื่อสุขภาพที่เข้าร่วมการแข่งขันวังเพื่อสุขภาพ วังมหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน จำนวน 5 ท่าน มีความคิดเห็นที่จะนำผลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดการแข่งขันในปีต่อไป เพื่อพัฒนาการแข่งขันและส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. จากการศึกษาข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมการแข่งขันทำให้ทราบถึง ลักษณะของกลุ่มผู้เข้าร่วมการแข่งขันส่วนใหญ่ ดังนั้น สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปวางแผนการดำเนินงาน และแผนกลยุทธ์เบื้องต้นในการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือนักท่องเที่ยวที่มาร่วมงาน

2. จากการศึกษาความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เข้าร่วมการแข่งขันพบว่าผู้เข้าร่วมการแข่งขันที่มีอายุและอาชีพแตกต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดการแข่งขันแตกต่างกัน ดังนั้น จึงควรมีการปรับรูปแบบการจัดการแข่งขันให้มีความหลากหลาย เพื่อที่จะสามารถสร้างความพึงพอใจต่อกลุ่มผู้เข้าร่วมการแข่งขันที่มีความแตกต่างกันได้

3. จากการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการแข่งขันวิ่งสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว พบว่า นักวิ่งที่เข้าร่วมการแข่งขัน ค่อนข้างมีความพึงพอใจในการจัดงานในด้านต่างๆในระดับมากพอสมควร ดังนั้น จึงควรรักษาระดับมาตรฐานการจัดงาน และควรมีการพัฒนามาตรฐานขึ้นเรื่อย เพื่อยกระดับเทียบเท่าสากล จะส่งผลให้สามารถดึงดูดผู้เข้าร่วมการแข่งขันจากต่างชาติเข้ามาได้ และจะส่งผลต่อเนื่องถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวอีกด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการแข่งขันครั้งต่อไป

1. ทางจังหวัดควรมีการจัดการด้านการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการแข่งขันให้มากขึ้น เพื่อเป็นการสร้างการรับรู้ให้แก่นักท่องเที่ยวได้ทราบถึงกิจกรรมต่างๆที่จะจัดขึ้นภายในงาน รายละเอียดการเข้าร่วมการแข่งขัน ค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมถึงมีการแจ้งข้อมูลสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ให้แก่นักท่องเที่ยวและผู้เข้าร่วมงาน เพื่อให้นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจเข้าร่วมงานได้ง่ายขึ้น เมื่อมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร และการบริการอำนวยความสะดวกต่างๆที่ดีจะทำให้มีนักท่องเที่ยวและผู้เข้าร่วมงานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งจะส่งผลถึงการกระตุ้นด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดอีกด้วย

2. ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นข้อมูลให้นักการตลาดของ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว นำไปประยุกต์ในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพได้ รวมทั้งการจัดเส้นทาง การท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในจังหวัด สุพรรณบุรี เป็นลักษณะการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพประจำปีของจังหวัดสุพรรณบุรีได้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างเฉพาะแต่ละกลุ่ม เช่น กำหนดตามช่วงอายุ ถึงความพึงพอใจและความต้องการ รวมถึงการจัดกิจกรรมต่างๆที่กลุ่มนักวิ่งต้องการ เพื่อที่จะสามารถนำมาพัฒนารูปแบบการจัดงานให้เหมาะสมและสามารถดึงดูดกลุ่มนักวิ่งได้มากขึ้น
2. ควรทำการศึกษาลึกลงไปในส่วนของความพึงพอใจเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันโดยตรง เช่น การประชาสัมพันธ์ให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแข่งขัน รูปแบบการจัดการแข่งขันที่มีอยู่ เป็นต้น ว่าสามารถทำให้ผู้เข้าร่วมการแข่งขันพึงพอใจได้มากน้อยเพียงไร และยังสามารถพัฒนาไปในแนวทางใดได้บ้าง เพื่อที่จะเป็นการกระตุ้นอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดอีกทางหนึ่ง
3. ควรศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรรมการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพของนักวิ่งหรือผู้ที่สนใจ เพื่อที่จะสามารถนำผลการวิจัยไปพัฒนาแผนกลยุทธ์ให้ประสบความสำเร็จและสร้างความพึงพอใจให้กับนักวิ่งหรือนักท่องเที่ยวที่มาเข้าร่วมงานต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2547). 4 ทศวรรษ การกีฬาแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ดอกเบี๋ย
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2551). สถานการณ์และการขับเคลื่อนการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: กองส่งเสริมการบริการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- จรรยาพร ธรณินทร์. (2531). เกมสนุกเพื่อสุขภาพ. กรุงเทพฯ: เมดิคัล มีเดีย.
- จรรยาพร ธรณินทร์. (2540). โครงการส่งเสริมการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ. กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- จรินทร์ ธาณิรัตน์. (2527). คู่มือกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- เจริญทัศน์ จิตนเสรี. (2543). การออกกำลังกายและกีฬาเพื่อสุขภาพ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- นภาพร ทศนัยนา. (2547). การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2548). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวธุรกิจที่ไม่มีวันตายของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ซี.พี. สเตนดาร์ด.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2532). พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพสุขศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะสาธารณสุขศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ปรีชา แดงโรจน์. (2544). อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: ไฟว์ แอนด์ ไฟว์ พรินติ้ง
- วรศักดิ์ เพียจนชอบ (2527). หลักและวิธีสอนวิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศิริรัตน์ หิรัญรัตน์. (2542). การเสริมสร้างกล้ามเนื้อ. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุรพล ศิริวิทยา. (2546). โครงการศึกษาแนวทางการพัฒนาบริการการท่องเที่ยวเชิงส่งเสริมสุขภาพในที่พักรวม เสนอต่อการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- อารัญ บุญชัย และจันนา ต้นศราวินุช. (2546). เศรษฐกิจและสังคม. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.

ภาคผนวก

มหาวิทาลัยพระศรี

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ศูนย์วิทยบริการกรุงเทพมหานคร

หลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว

รายวิชา 803599 วิทยานิพนธ์

แบบสอบถาม

เรื่อง การพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดสุพรรณบุรี วิ่ง
มหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน

เรียน ท่านผู้กรอกแบบสอบถาม

ด้วยข้าพเจ้า นายจิรัชย์ हमีนฤทธิ์ กำลังศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว ณ มหาวิทยาลัยนเรศวร ศูนย์วิทย
บริการกรุงเทพมหานครและกำลังดำเนินงานวิจัย เรื่อง การพัฒนาการจัดการแข่งขันวิ่งสุขภาพเพื่อ
ส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดสุพรรณบุรี วิ่ง มหัศจรรย์สุพรรณบุรีมาราธอน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษา รายวิชา 803599 วิทยานิพนธ์

จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดกรอกแบบสอบถามเพื่อประโยชน์ของงานวิจัยนี้
ด้วย

ขอขอบพระคุณ

นายจิรัชย์ हमีนฤทธิ์

ผู้วิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ต่ำกว่า 18 ปี 18 - 24 ปี 25 - 29 ปี
 30 - 34 ปี 35 - 39 ปี 40 - 44 ปี
 45 - 49 50 - 54 ปี 55 - 59 ปี
 ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป
3. ประเภทการแข่งขัน 42.195 กิโลเมตร 21.1 กิโลเมตร
 10.5 กิโลเมตร วิ่งเพื่อสุขภาพ 3.5 กิโลเมตร
4. การศึกษา ต่ำกว่าระดับมัธยมศึกษา
 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หรือ ปวช.
 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือ ปวส.
 ระดับปริญญาตรี
 สูงกว่าระดับปริญญาตรี
5. อาชีพ นักเรียน นักศึกษา รับราชการ / รัฐวิสาหกิจ
 พนักงานเอกชน ประกอบธุรกิจ หรือ ค้าขายส่วนตัว
 อื่นๆโปรดระบุ _____
6. รายได้ต่อเดือน ต่ำกว่า 6,500 บาท 6,500 – 10,000 บาท
 10,001 – 15,000 บาท 15,001 – 20,000 บาท
 20,001 – 25,000 บาท 25,001 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 การจัดการแข่งขันวิ่งมหัศจรรย์สุพรรณบุรี เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวต่อไป
มีผลต่อความพึงพอใจของท่านมากน้อยเพียงใด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความพึงพอใจของท่าน

การจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ด้านการจัดการแข่งขันวิ่งเพื่อสุขภาพ					
1.1 การประชาสัมพันธ์การจัดแข่งขัน					
1.2 ช่วงเวลาในการจัดการแข่งขัน					
1.3 การรับสมัครการแข่งขัน					
1.4 ค่าสมัครการแข่งขัน					
1.5 ของที่ระลึก ในการจัดการแข่งขัน เช่น เสื้อ เหรียญ					
1.6 สถานที่ในการจัดการแข่งขัน					
2. ด้านบริการการจัดการแข่งขัน					
2.1 การบริการด้านข้อมูลข่าวสารของการจัดการแข่งขัน					
2.2 ความเพียงพอของห้องสุขา และสถานที่จอดรถ					
2.3 ความสะดวกในการเดินทางมาแข่งขัน					
2.4 การบริการด้านความปลอดภัย					
2.5 หน่วยปฐมพยาบาล					
2.6 การให้บริการด้านที่พัก					
3. ด้านบริการด้านการท่องเที่ยว					
3.1 การประชาสัมพันธ์ให้ทราบถึงแหล่งท่องเที่ยว					
3.2 การให้ข้อมูลของเจ้าหน้าที่					
3.3 การให้บริการสิทธิพิเศษสำหรับนักวิ่งเพื่อสุขภาพ					
3.4 ความความสะดวกสบายในการเดินทางไปแหล่งท่องเที่ยว					
3.5 รถบริการไปยังสถานที่ท่องเที่ยว					
3.6 ด้านเอกสารการท่องเที่ยว					

ตอนที่ 3 ศักยภาพทางการท่องเที่ยวต่อไปนี้มีผลต่อความพึงพอใจของท่านมากน้อยเพียงใด

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องระดับความพึงพอใจของท่าน

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว					
1.1 ความหลากหลายของสถานที่ท่องเที่ยว					
1.2 กิจกรรมของสถานที่ท่องเที่ยว					
1.3 การมีส่วนร่วมของกิจกรรมในสถานที่ท่องเที่ยว					
1.4 การมีส่วนร่วมของนักท่องเที่ยว					
2. ด้านสถานที่ท่องเที่ยว					
2.1 อัตราค่าเข้าชมสถานที่ท่องเที่ยว					
2.2 สถานที่ท่องเที่ยวมีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จัก					
2.3 ความสะอาดของแหล่งท่องเที่ยว					
2.4 ความสะดวกสบาย ภายในสถานที่ท่องเที่ยว					
3. ด้านการคมนาคมไปยังสถานที่ท่องเที่ยว					
3.1 ความสะดวกของเส้นทางการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว					
3.2 ระยะเวลาและระยะทางในการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว					
3.3 ป้ายบอกระหว่างการเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยว					
3.4 รถบริการสาธารณะไปยังสถานที่ท่องเที่ยว					
4. ด้านสถานที่พัก					
4.1 โรงแรมที่พัก มีจำนวนเพียงพอต่อความต้องการ					
4.2 ความสะอาดของโรงแรมและการบริการที่ได้มาตรฐาน					
4.3 สถานที่พักมีสถานที่ตั้งเหมาะสม					
4.4 ราคาที่พักมีความเหมาะสม					

ศักยภาพทางการท่องเที่ยว	ระดับความพึงพอใจ				
	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
	5	4	3	2	1
5. ด้านข้อมูลข่าวสาร					
5.1 ศูนย์บริการด้านข้อมูลการท่องเที่ยวบริเวณจัดการแข่งขัน					
5.2 การให้บริการด้านข้อมูลจากเจ้าหน้าที่					
5.3 ป้ายแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว เห็นเด่นได้ชัด เพียงพอ					
5.4 แผนที่แนะนำเส้นทางการท่องเที่ยว					

ขอขอบพระคุณที่ท่านสละเวลาในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล จิรัชัย หมื่นฤทธิ
วัน เดือน ปี เกิด 24 พฤษภาคม 2527
ที่อยู่ปัจจุบัน 212 ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร 62000
ประสบการณ์การทำงาน
พ.ศ. 2551 บริษัท หนุ่มสาวท้าว จำกัด
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2550 บธ.บ (การจัดการการท่องเที่ยวและการโรงแรม)
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

